

17/1959

S-3

11481

**DECRETUL 292/1959
PRIVIND DREPTURILE LA PENSIE
ÎN CADRUL ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT
ȘI A PENSIONARILOR I. O. V. R.**

*

**REGULAMENTUL 1081/1959
DE APLICARE A DECRETULUI 292/1959**

8

Seria 005

D 13088/v8

DECRETUL 292/1959
PRIVIND DREPTURILE LA PENSIE
ÎN CADRUL ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT
ȘI A PENSIONARILOR I. O. V. R.

★

REGULAMENTUL 1081/1959
DE APLICARE A DECRETULUI 292/1959

Seria.....005.....

DECRET

privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat

Oamenii muncii din Republica Populară Română au dreptul la asigurarea materială la bătrânețe și în cazul pierderii capacității de muncă, drept consfințit de Constituția Republicii Populare Române.

Acest drept este garantat prin orînduirea socială și de stat a Republicii Populare Române.

În Republica Populară Română asigurarea cu pensii se înlăptuiește pe seama mijloacelor statului și a celor obștești.

Succesele obținute de către oamenii muncii sub conducerea Partidului și Guvernului în dezvoltarea economiei naționale permit în prezent să se îmbunătățească nivelul de trai al pensionarilor.

În acest scop, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române adoptă următorul Decret :

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Au drept la pensie în condițiile prezentului decret:

- a) angajații ;
- b) cei care îndeplinesc serviciul militar ;

- c) cei care au adus servicii excepționale țării prin activitatea lor profesională sau obștească ;
- d) urmașii celor prevăzuți mai sus.

Art. 2. — Categoriile de pensii sînt :

- a) de bătrînețe ;
- b) de invaliditate ;
- c) pentru merite deosebite ;
- d) de serviciu ;
- e) de urmaș.

Art. 3. — Cei care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru obținerea unei pensii, beneficiază, în condițiile prezentului decret, de ajutor social.

Art. 4. — Pensionarii și membrii lor de familie au drept la ajutoare și la asistență socială, potrivit normelor legale în vigoare.

Art. 5. — Pensia sau ajutorul social se poate stabili oricînd, dacă sînt îndeplinite condițiile prezentului decret, chiar dacă limita de vîrstă pentru acordarea acestor drepturi se împlinește după încetarea activității în muncă.

Art. 6. — Fondurile necesare plății pensiilor, a ajutorului social și a celorlalte drepturi cuvenite pensionarilor și membrilor lor de familie se realizează din contribuțiile întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor și ale persoanelor fizice, precum și din sumele alocate în acest scop din bugetul de stat, fără nici o reținere din salariu.

Art. 7. — Pensia și ajutorul social nu sînt impozabile.

CAPITOLUL II PENSIA DE BATRINETE

Art. 8. — Angajații au drept la pensie de bătrînețe, pe tot timpul vieții, după cum urmează :

a) bărbații, care au împlinit vîrsta de 60 ani și au cel puțin 25 ani vechime în muncă ;

b) femeile, care au împlinit vîrsta de 55 ani și au cel puțin 20 ani vechime în muncă.

Art. 9. — (1) Au drept la pensie de bătrînețe cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă :

a) cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste munci ;

b) cei care lucrează în munci grele sau vătămătoare :

— bărbații, la împlinirea vîrstei de 55 ani, cu vechime în muncă de 25 ani, din care cel puțin 12 ani și 6 luni în aceste munci ;

— femeile, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste munci ;

c) angajații orbi, care au obținut pensia de invaliditate, au dreptul să primească în locul acesteia pensia de bătrînețe integrală la împlinirea vîrstei de 50 ani bărbații și 45 ani femeile, dacă au cel puțin 15 ani, respectiv 10 ani vechime în muncă. La împlinirea aceluiași vîrste și vechimi în muncă, au drept la pensia de bătrînețe integrală și angajații orbi calificați sau recalificați în școli speciale.

(2) Pensia de bătrînețe se cuvine celor prevăzuți în alin. i, lit. a și b, chiar dacă, la data cererii de înscriere, ei nu mai lucrează în muncile care le dau dreptul la pensie cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă.

Art. 10. — (1) Pensia integrală de bătrînețe se stabilește în raport cu vechimea în muncă, salariul mediu tarifar și grupa de muncă ; cuantumul pensiei nu poate fi mai mic de 350 lei și mai mare de 1.200 lei lunar.

(2) Pensiile se stabilesc după cum urmează :

Salariul mediu tarifar	Grupa I		Grupa II		Grupa III		Grupa IV	
	munci foarte grele sau foarte vătămătoare		munci grele sau vătămătoare		muncitori		funcționari și restul personalului	
	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei
I	2	3	4	5	6	7	8	9
până la 500 lei	100	425	95	400	90	375	85	350
de la 501-600 lei	95	500	90	475	85	450	80	425
de la 601-700 "	90	570	85	510	80	510	75	480
de la 701-800 "	85	630	80	595	75	560	70	525
de la 801-900 "	80	680	75	640	70	600	65	560
de la 901-1200 "	75	720	70	675	65	630	60	585
peste 1200 "	70	900	65	840	60	780	55	720

(3) Incadrarea în grupele I, II și III de muncă se face numai dacă munca din categoria respectivă a fost prestată cel puțin jumătate din perioada minimă de vechime cerută pentru pensionare.

(4) Pentru fiecare an de muncă prestat în plus în munca respectivă, peste perioada minimă de vechime cerută pentru pensionare, se acordă următoarele sporuri calculate la salariul mediu tarifar :

- pentru timpul lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare 2,5% ;
- pentru timpul lucrat în munci grele sau vătămătoare 2% ;
- pentru timpul lucrat în munci obișnuite în calitate de muncitor 1,5% ;
- pentru timpul lucrat în munci obișnuite în toate celelalte cazuri 1% .

(5) Muncile care se încadrează în cele 4 grupe se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentului decret.

(6) Maiștrii, inginerii și tehnicienii care lucrează în mod obișnuit în aceleași condiții ca și muncitorii, beneficiază de aceleași drepturi la pensie ca și aceștia.

(7) Procentul total, care se aplică asupra salariului mediu tarifar, în vederea calculării pensiei, nu poate depăși 100%.

Art. 11. — (1) Au drept la pensie de bătrînețe și cei care, la împlinirea vârstei de 60 ani bărbații și 55 ani femeile, nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute mai sus, dar au o vechime în muncă de minimum 10 ani.

(2) În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică de 250 lei lunar.

CAPITOLUL III PENSIA DE INVALIDITATE

Art. 12. — (1) Au drept la pensie de invaliditate pe toată durata invalidității, cei care au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă.

(2) Invaliditățile care dau drept la pensie sînt de trei grade, în raport cu incapacitatea de muncă și anume:

a) invaliditatea de gradul I, care provoacă pierderea totală a capacității de muncă și nevoia de îngrijire și supraveghere a invalidului de către altă persoană;

b) invaliditatea de gradul II, care provoacă pierderea totală a capacității de muncă cu posibilitatea invalidului de a se servi fără ajutorul altei persoane;

c) invaliditatea de gradul III, care provoacă pierderea parțială a capacității de muncă, invalidul avînd posibilitatea să presteze în profesia sa un program redus de muncă sau o muncă permanentă în altă profesie cu condiții de muncă mai ușoare.

Art. 13. — După cauzele care le provoacă, invaliditățile care dau drept la pensie sînt datorate:

a) accidentelor de muncă sau bolilor profesionale;

b) accidentelor în afară de muncă sau bolilor obișnuite.

Art. 14. — (1) În cazul cînd invaliditatea a fost cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, angajații au drept la pensie, indiferent de vechimea în muncă, după cum urmează:

a) pentru cei care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), pînă la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 100%;

— gradul II de invaliditate 85%;

— gradul III de invaliditate 55%.

Pentru diferența în plus de la 900 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 15%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani;

— 20%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 25%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani;

b) pentru cei care au lucrat în munci obișnuite (grupele III și IV de muncă), pînă la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 100%;

— gradul II de invaliditate 85%;

— gradul III de invaliditate 50%.

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 10%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani;

— 15%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 20%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

(2) Bolile profesionale se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentului decret.

Art. 15. — (1) În cazul cînd invaliditatea a fost cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, pensia se acordă numai dacă angajatul are, la data cererii de pensionare, vechimea în muncă arătată în tabelul de mai jos:

Vîrsta invalidului la data cererii de pensionare	Vechimea minimă în muncă (ani)		
	In munci obișnuite		In munci foarte grele sau foarte vătămătoare și munci grele sau vătămătoare
	Bărbați	Femei	
pină la 22 ani	1	1	1
de la 22—25 "	3	2	2
" 25—30 "	5	3	3
" 30—35 "	8	5	5
" 35—40 "	10	7	6
" 40—45 "	12	9	7
" 45—50 "	14	11	8
" 50—55 "	16	13	10
" 55—60 "	18	14	12
peste 60 "	20	15	14

(2) Pensia se acordă numai dacă invaliditatea a survenit în timpul activității salariate sau în interval de cel mult un an după încetarea acestei activități.

Art. 16. — Cuanțumul pensiei de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, pentru an-

gajații care au vechimea minimă prevăzută în articolul precedent, se stabilește după cum urmează :

a) pentru cei care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare și în munci grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), pînă la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar :

- gradul I de invaliditate 85% ;
- gradul II de invaliditate 70% ;
- gradul III de invaliditate 40% .

Pentru diferența în plus de la 900 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează :

- 15%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani ;
- 20%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 25%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani ;

b) pentru cei care au lucrat în munci obișnuite (grupele III și IV de muncă), pînă la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar :

- gradul I de invaliditate 80% ;
- gradul II de invaliditate 65% ;
- gradul III de invaliditate 35% .

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează :

- 10%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani ;
- 15%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 20%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani .

Art. 17. — Quantumul minim integral lunar al pensiei de invaliditate se stabilește astfel :

- a) în caz de accident de muncă sau boală profesională :
- 400 lei, pentru gradul I de invaliditate ;
 - 350 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
 - 250 lei, pentru gradul III de invaliditate ;

- b) în caz de accident în afară de muncă sau boală obișnuită :
- 350 lei, pentru gradul I de invaliditate ;

- 300 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
- 200 lei, pentru gradul III de invaliditate .

Art. 18. — (1) Au drept la pensie de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită și cei care nu îndeplinesc condițiile de vechime arătate în art. 15, dacă au cel puțin 1/2 din vechimea minimă pe care o prevede tabelul din acel articol.

(2) În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică decît :

- 250 lei, pentru gradul I de invaliditate ;
- 200 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
- 150 lei, pentru gradul III de invaliditate .

Art. 19. — (1) Pensia de invaliditate se acordă, indiferent de vechimea în muncă, și celor care au devenit invalizi în perioada cîl :

a) au îndeplinit serviciul militar, cu excepția cadrelor militare permanente ;

b) au făcut practică în producție ca studenți, elevi sau ucenici ;

c) au îndeplinit sarcini de stat sau obștești .

(2) Cei prevăzuți în alin. 1, lit. a, au drept la pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă, de o boală profesională sau de o boală obișnuită .

(3) Cei prevăzuți în alin. 1, lit. b și c au drept la pensie de invaliditate cauzată numai de un accident de muncă sau de o boală profesională .

(4) Dacă invaliditatea a fost cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, quantumul lunar al pensiei se stabilește, după cum urmează :

a) pentru cei care au avut anterior sau concomitent situațiilor arătate în alin. 1 calitatea de angajat, în quantumul prevăzut pentru angajați ;

b) pentru cei care nu au avut calitatea de angajat, în următoarele quantumuri :

gajații care au vechimea minimă prevăzută în articolul precedent, se stabilește după cum urmează :

a) pentru cei care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare și în munci grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), pînă la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar:

- gradul I de invaliditate 85%;
- gradul II de invaliditate 70%;
- gradul III de invaliditate 40%.

Pentru diferența în plus de la 900 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează :

- 15%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani ;
- 20%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 25%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani ;

b) pentru cei care au lucrat în munci obișnuite (grupele III și IV de muncă), pînă la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar :

- gradul I de invaliditate 80%;
- gradul II de invaliditate 65%;
- gradul III de invaliditate 35%.

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează :

- 10%, pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani ;
- 15%, pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 20%, pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

Art. 17. — Quantumul minim integral lunar al pensiei de invaliditate se stabilește astfel :

- a) în caz de accident de muncă sau boală profesională :
- 400 lei, pentru gradul I de invaliditate ;
 - 350 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
 - 250 lei, pentru gradul III de invaliditate ;

- b) în caz de accident în afară de muncă sau boală obișnuită :
- 350 lei, pentru gradul I de invaliditate ;

- 300 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
- 200 lei, pentru gradul III de invaliditate.

Art. 18. — (1) Au drept la pensie de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită și cei care nu îndeplinesc condițiile de vechime arătate în art. 15, dacă au cel puțin 1/2 din vechimea minimă pe care o prevede tabelul din acel articol.

(2) În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică decît :

- 250 lei, pentru gradul I de invaliditate ;
- 200 lei, pentru gradul II de invaliditate ;
- 150 lei, pentru gradul III de invaliditate.

Art. 19. — (1) Pensia de invaliditate se acordă, indiferent de vechimea în muncă, și celor care au devenit invalizi în perioada cîl :

- a) au îndeplinit serviciul militar, cu excepția cadrelor militare permanente ;
- b) au făcut practică în producție ca studenți, elevi sau ucenici ;
- c) au îndeplinit sarcini de stat sau obștești.

(2) Cei prevăzuți în alin. 1, lit. a, au drept la pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă, de o boală profesională sau de o boală obișnuită.

(3) Cei prevăzuți în alin. 1, lit. b și c au drept la pensie de invaliditate cauzată numai de un accident de muncă sau de o boală profesională.

(4) Dacă invaliditatea a fost cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, quantumul lunar al pensiei se stabilește, după cum urmează :

a) pentru cei care au avut anterior sau concomitent situațiilor arătate în alin. 1 calitatea de angajat, în quantumul prevăzut pentru angajați ;

b) pentru cei care nu au avut calitatea de angajat, în următoarele quantumuri :

- 350 lei, pentru invalizi de gradul I ;
- 300 lei, pentru invalizi de gradul II ;
- 200 lei, pentru invalizi de gradul III.

(5) Dacă invaliditatea a fost cauzată de o boală obișnuită, cuantumul lunar al pensiei se stabilește, după cum urmează :

a) pentru cei care au avut anterior sau concomitent situațiilor arătate în alin 1 calitatea de angajat, dacă îndeplinesc condițiile de vechime cerute pentru acordarea unei pensii de invaliditate, în cuantumul prevăzut pentru angajați ;

b) pentru cei care nu îndeplinesc condițiile de vechime la care se referă lit. a sau nu au avut calitatea de angajat, în următoarele cuanțumuri :

- 250 lei, pentru invalizi de gradul I ;
- 200 lei, pentru invalizi de gradul II ;
- 150 lei, pentru invalizi de gradul III.

Art. 20. — Pensionarii de invaliditate de gradul I au drept, în afară de pensie, la o indemnizație pentru îngrijire în sumă de :

a) 200 lei lunar, dacă invaliditatea este cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională ;

b) 100 lei lunar, dacă invaliditatea este cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită.

Art. 21. — (1) Invalizii de gradul I și II, din accidente de muncă sau boli profesionale, care au vechimea în muncă necesară pentru obținerea pensiei de bătrînețe, au drept să primească cuantumul acestei pensii, chiar dacă nu au atins limitele de vîrstă pentru obținerea unei asemenea pensii.

(2) Dacă invaliditatea de gradul I sau II a fost provocată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, pensia de bătrînețe se acordă numai în cazul în care invalidul îndeplinește și condiția de vechime integrală în muncă, cerută pentru acordarea pensiei de invaliditate.

(3) Invalizii la care se referă alineatele precedente rămîn supuși revizuirii medicale periodice, cu excepția acelor care prezintă invalidități ireversibile.

Art. 22. — (1) Pensionarii de invaliditate sînt supuși revizuirii sub raportul capacității lor de muncă, după cum urmează :

a) la un an, pentru invaliditățile de gradele I și II ;

b) la șase luni, pentru invaliditate de gradul III.

(2) Pensionarii care prezintă invalidități ireversibile, nu sînt supuși revizuirii medicale.

Art. 23. — (1) Ministerele și celelalte organe centrale ale administrației de stat, precum și organele locale sînt obligate să asigure încadrarea invalizilor de gradul III în locuri de muncă corespunzătoare cu capacitatea lor de muncă.

(2) În vederea încadrării invalizilor, unitățile sînt obligate să rezerve pentru aceștia 3—5% din numărul total al posturilor.

(3) Ministerele și celelalte organe centrale vor fixa, pe unități, numărul locurilor rezervate pentru invalizi, în limitele arătate în alin. 2, precum și întreprinderile care vor organiza centre de recalificare pentru aceștia.

CAPITOLUL IV PENSIA DE SERVICIU

Art. 24. — (1) Are drept la pensie de serviciu :

a) personalul navigant profesionist din aeronautica civilă, care nu mai îndeplinește nici una dintre funcțiile de navigant profesionist în aeronautică, dacă :

- are o vechime în serviciu de cel puțin 20 ani și
- a împlinit vîrsta de 50 ani ;

b) personalul artistic din instituțiile de artă, la îndeplinirea condițiilor de vechime în profesie și de vîrstă, prevăzute în tabelul anexă la regulamentul de aplicare a prezentului decret.

(2) Calculul pensiei de serviciu se face potrivit dispozițiilor prevăzute în prezentul decret pentru pensia de bătrînețe.

(3) În cazul în care personalul navigant profesionist din aeronautica civilă are o vechime în funcție de cel puțin 20 ani, însă nu are vîrsta de 50 ani și este oprit să mai exercite funcții de navigant profesionist în aeronautica civilă, are drept la pensie de serviciu tranzitorie.

(4) Calculul pensiei de serviciu tranzitorie se face potrivit prevederilor din regulamentul de aplicare a prezentului decret.

Art. 25. — Prin Hotărîre a Consiliului de Miniştri se va putea stabili dreptul la pensie de serviciu şi pentru alte categorii de angajaţi cu vechimi mari în muncă şi indiferent de vîrstă.

CAPITOLUL V

PENSIA PENTRU MERITE DEOSEBITE

Art. 26. — Au drept la pensie pentru merite deosebite acei care au adus o contribuţie excepţională la înfăptuirea şi întărirea regîmului de democraţie populară, precum şi acei care au adus servicii excepţionale în domeniul activităţii economice, ştiinţifice, artistice, culturale sau în orice activitate profesională sau obştească.

Art. 27. — Pensia pentru merite deosebite, precum şi pensia pentru urmaşii acelor cu asemenea merite, se acordă prin Hotărîre a Consiliului de Miniştri.

CAPITOLUL VI

PENSIA DE URMAŞ

Art. 28. — (1) Au drept la pensie de urmaş, în condiţiile prevăzute mai jos, membrii de familie şi anume: copiii, soţia, soţul, părinţii, fraţii şi surorile, care se aflau în întreţinerea celui decedat.

(2) Membrii de familie au drept la pensie de urmaş numai dacă cel decedat îndeplinea, la data decesului, condiţiile pentru obţinerea unei pensii sau era pensionar.

Art. 29. — (1) Au drept la pensie de urmaş, copiii:

a) pînă la vîrsta de 16 ani, sau dacă urmează o şcoală, pînă la vîrsta de 18 ani;

b) orfanii de ambii părinţi, precum şi copiii acelor care beneficiază de pensie pentru merite deosebite, care urmează studii

superioare, pînă la terminarea acestor studii, fără a depăşi, însă, vîrsta de 25 ani;

c) dacă au devenit invalizi de orice grad, pînă la împlinirea vîrstelor arătate la lit. a sau b sau în termen de cel mult un an de la împlinirea acestor vîrste, pe toată durata invalidităţii.

(2) În cazul decesului unuia dintre părinţi, copiii au drept la pensia de urmaş, indiferent de veniturile părintelui rămas în viaţă.

Art. 30. — Are drept la pensie de urmaş, soţia:

a) dacă a împlinit vîrsta de 55 ani, indiferent de vîrsta avută la data decesului soţului, pe tot timpul vieţii;

b) dacă a împlinit vîrsta de 50 ani şi a născut 5 sau mai mulţi copii, indiferent de vîrsta avută la data decesului soţului, pe tot timpul vieţii;

c) dacă a împlinit vîrsta de 50 ani, indiferent de vîrsta avută la data decesului soţului şi are cel puţin 20 ani de căsnicie cu soţul decedat, pe tot timpul vieţii;

d) dacă, la data decesului soţului, are unul sau mai mulţi copii minori, pînă cînd copiii împlinesc vîrsta de 16 ani, sau, dacă urmează o şcoală, 18 ani;

e) dacă se află în stare de invaliditate, de orice grad, survenită înainte sau după decesul soţului, pe toată durata invalidităţii.

Art. 31. — Are drept la pensie de urmaş, soţul:

a) dacă, la data decesului soţiei, avea vîrsta de 60 ani, pe tot timpul vieţii;

b) dacă a devenit invalid de orice grad, înainte de data decesului soţiei sau în termen de cel mult un an de la această dată, pe toată durata invalidităţii.

Art. 32. — Are drept la pensie de urmaş, părintele:

a) dacă, la data decesului fiului sau fiicei, avea vîrsta de 60 ani tatăl sau 55 ani mama, pe tot timpul vieţii;

b) dacă a devenit invalid de orice grad, înainte de data decesului fiului sau fiicei sau în termen de cel mult un an de la această dată, pe toată durata invalidităţii.

Art. 33. — Au drept la pensie de urmaş, frații și surorile :

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacă urmează o școală, pînă la vîrsta de 18 ani ;

b) dacă au devenit invalizi de orice grad, înainte de împlinirea vîrstelor arătate la lit. a sau în termen de cel mult un an de la împlinirea acestor vîrste, pe toată durata invalidității.

Art. 34. — (1) Are drept la pensie de urmaş, soția sau soțul supraviețuitor, ori unul dintre părinții decedatului, indiferent de capacitatea de muncă sau de vîrstă, chiar dacă are salariu sau alte venituri, cînd vreuna dintre aceste persoane îngrijește de copii, frați sau surori ai decedatului, care nu au împlinit vîrsta de 8 ani, pînă la împlinirea acestei vîrste.

(2) Dacă, între timp, soția sau mama decedatului a împlinit vîrsta de 55 ani, ori soțul sau tatăl decedatului a împlinit vîrsta de 60 ani, pensia acordată se menține pe tot timpul vieții.

(3) De asemenea, dacă între timp, cei arătați în alin. 2 au devenit invalizi de orice grad, au drept la pensia acordată pe toată durata invalidității.

Art. 35. — (1) Cuantumul pensiei de urmaş se stabilește, luîndu-se ca bază de calcul :

a) pensia susținătorului decedat, dacă era pensionar ;

b) pensia de bătrînețe ce s-ar fi cuvenit susținătorului decedat ;

c) pensia corespunzătoare gradului I de invaliditate, ce s-ar fi cuvenit celui decedat, dacă decesul a fost cauzat de un accident de muncă sau de o boală profesională ;

d) pensia corespunzătoare gradului II de invaliditate ce s-ar fi cuvenit celui decedat, dacă decesul a fost cauzat de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită.

(2) În cazul cînd celui decedat i s-ar fi cuvenit o altă pensie într-un cuantum mai mare, se va lua ca bază de calcul această pensie.

(3) Pentru stabilirea pensiei de urmaş cuvenită copiilor orfani de ambii părinți, se vor lua ca bază de calcul pensiile cumulate ce se cuvin părinților decedați.

(4) Asupra bazei de calcul se aplică următoarele procente :

Procente	Numărul urmașilor cu drept la pensie
100	pentru 3 sau mai mulți
75	pentru 2
50	pentru 1

CAPITOLUL VII AJUTORUL SOCIAL

Art. 36. — (1) Au drept la ajutor social angajații care au încetat activitatea :

a) dacă au vîrsta de 60 ani bărbații și 55 ani femeile și nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă pentru a primi pensie de bătrînețe, dar au cel puțin 5 ani vechime în muncă după 23 august 1944 ;

b) dacă au devenit invalizi de orice grad în timpul activității salariate, dar nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă pentru a primi pensie de invaliditate.

(2) Cuantumul lunar al ajutorului social este :

— 250 lei, pentru cei care îndeplinesc condițiile de la alin. 1, lit. a, precum și pentru invalizii de gradul I ;

— 200 lei, pentru invalizii de gradul II și

— 100 lei, pentru invalizii de gradul III.

Art. 37. — (1) Are drept la ajutor social, în caz de deces al soțului, și soția, care nu îndeplinește condițiile pentru a primi pensia de urmaş și nu are mijloace de existență, după cum urmează :

a) 200 lei lunar, în cazul cînd soțul era pensionar sau îndeplinea condiția de vechime în muncă pentru obținerea unei pensii ;

b) 100 lei lunar, în cazul cînd soțul angajat nu îndeplinea condiția pentru a fi pensionar.

(2) Ajutorul se acordă pînă la încadrarea în muncă, fără a depăși șase luni.

Art. 38. — Ajutorul social se acordă de către comitetul executiv al statului popular de raion, oraș sau de raion orășenesc, la propunerea comisiei pentru stabilirea pensiilor de pe lângă oficiile de prevederi sociale, conform normelor prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentului decret.

CAPITOLUL VIII

CALCULAREA ȘI RECALCULAREA PENSIILOR

Art. 39. — (1) Pensia se calculează luându-se ca bază salariul mediu tarifar.

(2) La stabilirea salariului mediu tarifar, se iau în considerare și sporurile acordate pentru condiții de muncă grele sau vătămătoare.

(3) Salariul mediu tarifar care se ia ca bază de calcul la stabilirea pensiei este cel din ultimele 12 luni de activitate, sau, la cererea celui îndreptățit, salariul mediu tarifar din oricare perioadă de 5 ani de activitate consecutivă din ultimii 10 ani de muncă.

Art. 40. — Quantumul maxim al tuturor categoriilor de pensie este de 1.200 lei lunar, cu excepția pensiei pentru merite deosebite, care se acordă prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Art. 41. — Pensionarul care rămâne sau se reîncadrează în muncă după stabilirea pensiei, poate cere recalcularea acesteia, la ieșirea din muncă, luându-se în considerare timpul muncit după stabilirea inițială a pensiei.

Art. 42. — (1) Pensiile stabilite pe baza legilor anterioare vor fi recalculate potrivit normelor stabilite în regulamentul de aplicare a prezentului decret.

(2) Cei pensionați cu reducere de vîrstă sau de vechime în muncă, pe baza unor acte normative speciale, precum și urmașii acestora, vor rămîne mai departe în drepturile de pensie pe care le-au avut, recalcularea făcîndu-se numai în ceea ce privește quantumul pensiilor.

(3) Cei pensionați pe baza unor legi anterioare, dacă nu întrunesc condițiile de vechime sau vîrstă prevăzute prin decretul de față pentru a primi o pensie, vor primi pensia minimă corespunzătoare.

(4) Pensia recalculeată nu poate fi mai mică decît quantumul pensiei anterior încasate, împreună cu toate drepturile bănești legate de aceasta.

Art. 43. — Pensiile personale care au fost stabilite pe baza diferitelor decrete, precum și prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri, se vor recalcula în limitele fixate prin regulamentul de aplicare a prezentului decret.

Art. 44. — Pensionarii cu pensii sociale vor fi încadrați la pensie sau la ajutor social, de către comisiile de stabilire a pensiilor și de către comitetele executive ale staturilor populare, conform prevederilor regulamentulului de aplicare a prezentului decret.

Art. 45. — (1) În perioada de recalculare, potrivit dispozițiilor decretului de față, a pensiilor anterioare, pensionarii vor continua să primească pensia veche.

(2) Diferențele față de pensiile vechi vor fi achitate cu începere de la data de 1 august 1959.

(3) În cazul în care pensionarii nu mai îndeplinesc condițiile legale pentru a primi pensie sau ajutor social, sumele încasate în perioada de recalculare nu vor fi restituite.

CAPITOLUL IX

UNIFICAREA CASELOR DE ASIGURARI ȘI DE PENSII

Art. 46. — (1) Toate casele de asigurări și de pensii, cu excepția caselor de pensii ale cadrelor militare permanente, se unifică într-o singură administrație, cu mai multe sectoare.

(2) Stabilirea și plata pensiilor, pentru toate categoriile de beneficiari, se va face de aceleași organe.

(3) Fiecare sector va dispune de fondurile proprii și va acor-

da drepturile de pensii și asigurări celor care au desfășurat sau desfășoară activități ce aparțin sectorului respectiv.

(4) Drepturile de pensii vor fi acordate de fiecare sector pe baza dispozițiilor prezentului decret, care se vor aplica în mod corespunzător.

(5) Pentru stabilirea drepturilor la pensie, fiecare sector va recunoaște ca vechime în muncă și perioadele de activitate ce aparțin celorlalte sectoare.

(6) Pensia se va stabili în condițiile în care se acordă pensiile de sectorul căruia îi aparține activitatea în care cel îndreptățit la pensie are vechimea cea mai mare și se va plăti din fondurile acestui sector.

Art. 47. — Consiliul de Miniștri va stabili normele de organizare și funcționare a administrației unice de pensii, precum și condițiile de acordare a drepturilor de asigurări și pensii, corespunzătoare fiecărui sector.

CAPITOLUL X DISPOZIȚII FINALE

Art. 48. — (1) Pensia de orice fel sau ajutorul social se stabilește la cererea celui îndreptățit.

(2) Pensia de bătrînețe se stabilește și la cererea unității.

(3) Pentru cei care exercită anumite profesii intelectuale, stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentului decret, cererea de pensionare a unității nu se poate face decât la împlinirea vârstei de 65 ani pentru bărbați și 60 ani pentru femei.

Art. 49. — (1) Contractul de muncă al angajaților, pensionați la cererea unității, se desface pe data înscrierii la pensie.

(2) Pe aceeași dată se poate desface și contractul de muncă al celor pensionați la cererea lor.

Art. 50. — (1) Nimeni nu poate primi decât o singură pensie, indiferent de fondul din care aceasta este plătită ori de legea în care este prevăzut dreptul la pensie.

(2) Persoanele care îndeplinesc condițiile pentru a primi mai multe pensii pot opta, oricând, pentru una dintre ele.

Art. 51. — (1) Stabilirea pensiei se face de către comisiile pentru stabilirea pensiilor de pe lângă oficiile de prevederi sociale ale comitetelor executive ale staturilor populare de raion, oraș sau raion orășenesc, în raza cărora domiciliază cel care are dreptul la pensie.

(2) Deciziile acestor comisii pot fi contestate de cel care cere pensia, la comisiile regionale de contestații de pe lângă oficiile de prevederi sociale ale comitetelor executive ale staturilor populare regionale, respectiv al Capitalei Republicii Populare Romine.

Art. 52. — (1) Determinarea gradului de invaliditate în vederea stabilirii dreptului la pensie va fi făcută de organele de expertiză medicală a capacității de muncă de raion, oraș sau raion orășenesc ori din centre muncitorești.

(2) Deciziile date de aceste organe pot fi contestate de cel care cere pensia, la organele de expertiză medicală a capacității de muncă regionale, respectiv al Capitalei Republicii Populare Romine.

Art. 53. — (1) Persoanele care au cotizat la fostele asigurări sociale un timp cel puțin egal cu vechimea în muncă necesară pentru acordarea unei pensii de bătrînețe și îndeplinesc condiția de vîrstă, vor primi pensia de bătrînețe după normele stabilite pentru angajați.

(2) Cuantumul pensiei va fi pensia minimă stabilită pentru categoriile corespunzătoare de asigurați.

Art. 54. — Cetățenii unui stat străin și urmașii lor, domiciliați pe teritoriul Republicii Populare Romine, pot cere înscrierea la pensie, pe baza dispozițiilor prezentei legi, pentru timpul servit în țară străină, potrivit convențiilor încheiate între Republica Populară Romină și statul respectiv.

Art. 55. — (1) Pensia, ajutorul social, precum și orice alte sume cuvenite celor în drept și rămase neplătite din vina aces-

tora, se prescriu în termen de 6 luni de la data cînd trebuiau să fie achitate.

(2) În cazul în care neplata nu se datorește vinei pensionarului, i se vor achita sumele restante, dacă acestea sînt cerute în termen de trei ani de la data de cînd sînt datorate.

Art. 56. — Orice sume plătite în plus pensionarilor cu titlu de pensie și alte drepturi aferente, datorită unor greșite stabiliri, pînă la data intrării în vigoare a prezentului decret, nu se mai urmăresc.

Art. 57. — Compensația de cartelă pentru pensionari și soțiile lor nesalariate se desființează pe data de 1 august 1959.

Art. 58. — Pînă la intrarea în vigoare a normelor de organizare și funcționare a administrației unice de pensii, prevederile prezentului decret referitoare la recalcularea pensiilor se aplică, în mod corespunzător, tuturor caselor de asigurări și pensii existente, în cadrul fondurilor respective.

Art. 59. — Pierd dreptul la pensie și la ajutor social acele persoane care, pînă la 23 august 1944, au desfășurat o activitate antidemocratică, reacționară, potrivnică intereselor poporului, acei care au militat și au avut un rol activ în introducerea dictaturii militare-fasciste, precum și acei care manifestă atitudine dușmănoasă față de regimul democrat-popular.

Art. 60. — Normele privitoare la pierderea dreptului la pensie și ajutor social, la suspendarea plății acestora, precum și cele referitoare la recalcularea și plata pensiilor, la vechimea în muncă și determinarea salariului mediu tarifar, vor fi stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentului decret, aprobat prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 61. — Invalizii și accidentații de război, urmașii acestora și urmașii celor morți sau dispăruți în război vor primi pensia potrivit decretului de față și în condițiile ce se vor stabili prin regulament.

Art. 62. — Prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri vor putea fi aduse îmbunătățiri procentelor de calcul și cuantumurilor maxime și minime ale pensiilor.

Art. 63. — Cei care vor falsifica acte pentru obținerea drepturilor prevăzute în prezentul decret sau vor folosi asemenea acte, ori vor săvîrși alte încălcări ale dispozițiilor acestui Decret, în cazul în care constituie infracțiuni, vor fi pedepsiți potrivit legii penale.

Art. 64. — (1) Se abrogă :

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 4156 din 19 decembrie 1953, prin care s-a aprobat Decizia nr. 4/1953 a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, pentru acordarea drepturilor de pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 687 din 13 iulie 1951 privind înființarea comisiilor medicale de expertiză a capacității de muncă și a comisiilor pentru stabilirea pensiilor.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 339 din 17 martie 1956, prin care s-a aprobat Hotărîrea nr. 5/1956 a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, pentru acordarea drepturilor la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat, personalului artistic din instituțiile artistice.

Dispozițiile privitoare la pensii din Decretul nr. 416 din 20 octombrie 1953, privind stabilirea drepturilor personalului navigator profesionist din aeronautica civilă a Republicii Populare Romîne, cu modificările ulterioare.

Decretul nr. 117 din 23 martie 1956, privitor la reglementarea modului de acordare a pensiilor personale.

Decretul nr. 446 din 24 septembrie 1956, privind acordarea de pensii sociale, salariaților care nu îndeplinesc condițiile minime de vechime în cîmpul muncii, în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat, precum și membrilor lor de familie.

Decretul nr. 439 din 24 septembrie 1956, privind abrogarea Decretului nr. 102/1948, pentru revizuirea pensionarilor publici plătiți din bugetul Casei Generale de Pensii și a Decretului nr. 3/1950, pentru revizuirea drepturilor la pensie.

Decretul nr. 572 din 5 noiembrie 1956, privind stabilirea pensiilor minime.

(2) Se abrogă de asemenea, pe data intrării în vigoare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri, dată în temeiul art. 47 din prezentul decret, toate actele normative care reglementează funcționarea caselor de asigurări și pensii ce vor fi înglobate într-o administrație unică de pensie.

(3) Se abrogă și orice alte dispoziții contrare prezentului decret.

Art. 65. — Prezentul decret intră în vigoare pe data de 1 august 1959.

PREȘEDINTELE PREZIDIULUI
MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

ION GHEORGHE MAURER

*Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale*

GHEORGHE STOICA

București, 30 iulie 1959.
Nr. 292.

Prezentul decret s-a publicat în Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine nr. 20 din 10 august 1959 - anul VIII.

CONSILIUL DE MINIȘTRI
al
REPUBLICII POPULARE ROMINE

HOTĂRIRE

pentru aprobarea regulamentelor de aplicare a Decretului nr. 292 din 30.VII.1959, privind drepturile la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat și a pensiilor I.O.V.R.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine hotărăște :

1. — Aprobă Regulamentele pentru aplicarea Decretului nr. 292 din 30.VII.1959, privind drepturile la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat și a pensiilor I.O.V.R.

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI DE MINIȘTRI

CHIVU STOICA

București, 31 iulie 1959.
Nr. 1081.

REGULAMENT

pentru aplicarea Decretului nr. 292 din 30 iulie 1959, privind
dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat

În baza art. 60 al Decretului nr. 292 din 30 iulie 1959, privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat, se emite următorul regulament pentru aplicarea acestui decret.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Au drept la pensie următoarele categorii de persoane :

a) angajații.

Prin angajați se înțeleg muncitorii și funcționarii la care se referă Codul Muncii, precum și cei cărora, prin alte acte normative, li se recunoaște calitatea de angajat ;

b) cei care îndeplinesc serviciul militar.

Se cuprind în această categorie cei care îndeplinesc serviciul militar în termen și cei concentrați, pe timpul cât îndeplinesc aceste obligații ;

c) cei care au adus servicii excepționale țării, prin activitatea lor profesională sau obștească ;

d) urmașii celor prevăzuți mai sus.

Art. 2. — Categoriile de pensii sînt următoarele :

- a) de bătrînețe ;
- b) de invaliditate ;
- c) pentru merite deosebite ;
- d) de serviciu ;
- e) de urmaș.

Art. 3. — Cei care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru obținerea unei pensii beneficiază, în condițiile legii, de ajutor social.

Art. 4. — Pensionarii și membrii lor de familie au drept la ajutoare și la asistență socială, potrivit normelor legale în vigoare.

Art. 5. — Pensia de orice fel și ajutorul social se stabilesc la cererea celui îndreptățit, fără ca introducerea cererii să fie limitată de vreun termen, dacă sînt îndeplinite condițiile legale ; pensia și ajutorul social se acordă chiar dacă limita de vîrstă cerută pentru stabilirea acestor drepturi se împlinește după încetarea activității în muncă.

Art. 6. — Pensia și ajutorul social nu sînt impozabile.

Art. 7. — Pentru stabilirea dreptului la pensie se iau în considerare, după felul pensiei, următoarele elemente :

- a) vechimea în muncă ;
- b) grupa de muncă ;
- c) salariul tarifar ;
- d) gradul de invaliditate și împrejurările în care s-a produs invaliditatea.

CAPITOLUL II

PENSIA DE BĂTRINEȚE

Art. 8. — Angajații au drept la pensie de bătrînețe, pe tot timpul vieții, după cum urmează :

a) bărbații care au împlinit vîrsta de 60 ani și au cel puțin 25 ani vechime în muncă ;

b) femeile care au împlinit vîrsta de 55 ani și au cel puțin 20 ani vechime în muncă.

Art. 9. — (1) Au drept la pensie de bătrînețe cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă :

a) cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de cel puțin 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste munci ;

b) cei care lucrează în munci grele sau vătămătoare :

— bărbații, la împlinirea vîrstei de 55 ani, cu vechime în muncă de cel puțin 25 ani, din care cel puțin 12 ani și 6 luni în aceste munci ;

— femeile, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de cel puțin 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste munci ;

c) angajații orbi, care au obținut pensia de invaliditate, au dreptul să primească în locul acesteia, pensia de bătrînețe integrală, la împlinirea vîrstei de 50 ani bărbații și 45 ani femeile, dacă au cel puțin 15 ani, respectiv 10 ani vechime în muncă. La împlinirea aceluiași vîrste și vechimi în muncă, au drept la pensia de bătrînețe integrală și angajații orbi calificați sau recalificați în școli speciale.

(2) Pensia de bătrînețe se cuvine celor prevăzuți în alin. 1, lit. a și b, chiar dacă la data cererii de înscriere la pensie nu mai lucrează în muncile care le dau dreptul la pensie cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă.

(3) Muncile foarte grele sau foarte vătămătoare sînt cele prevăzute în tabelul anexă nr. 1, iar muncile grele sau vătămătoare sînt cele prevăzute în tabelul anexă nr. 2.

Art. 10. — Procentul de bază pentru calculul pensiei de bătrînețe, la împlinirea condițiilor de vechime prevăzute în art. 8 sau 9, se stabilește în raport cu grupa de muncă și salariul mediu tarifar lunar, după cum urmează :

Salariul mediu tarifar	Grupa I		Grupa II		Grupa III		Grupa IV	
	munci foarte grele sau foarte vătămătoare		munci grele sau vătămătoare		muncitori		funcționari și restul personalului	
	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei	% din salariul mediu tarifar	Quantumul minim al pensiei
I	2	3	4	5	6	7	8	9
până la 500 lei	100	425	95	400	90	375	85	350
501-600 lei	95	500	90	475	85	450	80	425
601-700 "	90	570	85	540	80	510	75	480
701-800 "	85	630	80	595	75	560	70	525
801-900 "	80	680	75	640	70	600	65	560
901-1200 "	75	720	70	675	65	630	60	585
peste 1200 "	70	900	65	810	60	780	55	720

Art. 11. — (1) Angajații se încadrează în grupele de muncă, după cum urmează :

— în grupa I-a de muncă, muncitorii care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ;

— în grupa a II-a de muncă, muncitorii care lucrează în munci grele sau vătămătoare ;

— în grupa a III-a de muncă : restul muncitorilor, angajații care îndeplinesc funcțiuni operative în exploatarea de căi ferate, P.T.T.R. și transporturi rutiere, navale și aeriene, personalul medico-sanitar care lucrează efectiv la îngrijirea bolnavilor sau combaterea epidemiilor, precum și unele categorii din personalul tehnico-administrativ (anexa nr. 3) ;

— în grupa a IV-a de muncă restul salariaților care nu sînt încadrați în grupele I, II și III de muncă (anexa nr. 4).

(2) Incadrarea în grupele I, II și III de muncă se face numai dacă cel puțin jumătate din vechimea minimă în muncă, cerută potrivit art. 8 sau 9 pentru pensionare, a fost prestată în munci din grupa respectivă sau din grupe superioare.

Art. 12. — (1) Pentru timpul lucrat în plus peste perioada minimă de vechime, cerută pentru pensionare potrivit art. 8 sau 9, se acordă următoarele sporuri, în procente, din salariul mediu tarifar :

- pentru un an lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare 2,5%
- pentru un an lucrat în munci grele sau vătămătoare 2%
- pentru un an lucrat în munci obișnuite în calitate de muncitori sau în muncile prevăzute în tabelul anexă nr. 3 1,5%
- pentru un an lucrat în munci obișnuite în toate celelalte cazuri 1%

(2) După totalizarea vechimii în muncă în vederea aplicării procentului suplimentar, dacă rezultă o fracțiune mai mică de 6 luni aceasta se neglijează, iar fracțiunea de 6 luni sau mai mare se întregeste la un an.

(3) Pentru calcularea sporurilor, se procedează după cum urmează :

a) perioadele de activitate se totalizează pe grupe de muncă și se stabilește grupa de muncă în care se încadrează cel îndreptățit la pensie ;

b) dacă vechimea în grupa de muncă stabilită este mai mică decât cea cerută, potrivit art. 8 sau 9, pentru pensionare, această vechime se completează mai întâi cu perioadele de activitate din grupa de muncă superioară și apoi cu perioadele de activitate din grupele de muncă inferioare, în ordinea greutății muncii ;

c) pentru perioadele de muncă ce rămân după completarea vechimii cerută pentru pensionare, astfel cum s-a arătat la lit. b, se calculează sporurile, în raport cu felul muncii depuse în aceste perioade, potrivit alin. 1 ;

d) sporul nu poate depăși pe cel corespunzător grupei de muncă în care s-a făcut încadrarea.

Art. 13. — Pentru calcularea pensiei, procentul total, format din procentul de bază și cel suplimentar, nu poate depăși 100%.

Art. 14. — (1) Quantumul pensiei se stabilește aplicându-se procentul total la salariul mediu tarifar care se ia ca bază de calcul a pensiei.

(2) În cazul când, prin aplicarea procentului de bază asupra salariului mediu tarifar, rezultă o sumă mai mică decât quantumul minim corespunzător grupei de muncă și salariului mediu tarifar respectiv, procentul suplimentar se aplică la salariul mediu tarifar, iar suma ce rezultă se adaugă la quantumul minim al pensiei.

(3) Pensia de bătrînețe, nu poate fi mai mică decât quantumul minim lunar stabilit în tabelul prevăzut în art. 10, în raport cu grupa de muncă din care face parte angajatul și salariul mediu tarifar pe baza căruia se calculează pensia.

(4) Quantumul minim lunar al pensiei de bătrînețe se acordă numai angajaților care îndeplinesc condițiile de vechime în muncă stabilite în art. 8 sau 9 și numai dacă, aplicînd la salariul

mediu tarifar procentul de bază al pensiei, rezultă din calcul o sumă mai mică.

Art. 15. — (1) Maiștrii, tehnicienii și inginerii se consideră că lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare, sau în munci obișnuite efectuate de muncitori, numai în cazul cînd își desfășoară activitatea în aceleași condiții de muncă ca și muncitorii.

(2) În cazul prevăzut în alineatul precedent, maiștrii, tehnicienii și inginerii au drept la pensie de bătrînețe în aceleași condiții de vechime în muncă, la aceleași vârste, în același quantum și primesc aceleași sporuri pentru anii serviți în plus, ca și muncitorii.

Art. 16. — Au drept la pensie de bătrînețe și cei care, la împlinirea vârstei de 60 ani bărbații și 55 ani femeile, nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă prevăzute în art. 8 sau 9, dar au o vechime în muncă de cel puțin 10 ani.

Art. 17. — (1) Pensia de bătrînețe ce se acordă în condițiile prevăzute în art. 16 se calculează în raport cu grupa de muncă în care angajatul se încadrează, cu vechimea în muncă pe care acesta o are și cu salariul tarifar.

(2) Încadrarea în grupa de muncă se face după cum urmează :

a) în grupa I-a de muncă, cei care au lucrat cel puțin 10 ani în: munci foarte grele sau foarte vătămătoare ;

b) în grupa a II-a de muncă, bărbații care au lucrat cel puțin 12 ani și 6 luni și femeile, cel puțin 10 ani, în munci grele sau vătămătoare, perioade în care se cuprinde și timpul lucrat în munci din grupa I ;

c) în grupa a III-a de muncă, bărbații care au lucrat cel puțin 12 ani și 6 luni și femeile, cel puțin 10 ani, în calitate de muncitori în munci obișnuite, precum și cei care îndeplinesc funcțiuni prevăzute în tabelul anexă nr. 3 ; în aceste perioade se cuprinde și timpul lucrat în munci din grupele I și II ;

d) în grupa a IV-a de muncă, toate celelalte persoane îndreptățite la pensie cu reducere de vechime în muncă.

(3) Calculul pensiei se face astfel :

a) se stabilește pensia corespunzătoare vechimii minime integrale în muncă, grupei de muncă respective și salariului tarifar, potrivit art. 10 ;

b) pensia astfel stabilită se împarte la numărul anilor de vechime în muncă, cerut potrivit art. 8 sau 9, diferențiat după felul muncii și sex și se obține pensia corespunzătoare unui an de muncă ;

c) pensia pentru un an de vechime în muncă se înmulțește cu numărul anilor lucrați de angajat, obținându-se cuantumul lunar al pensiei.

(4) Cuantumul pensiei cu reducere de vechime în muncă nu poate fi mai mic de 250 lei lunar.

Art. 18. — Pensia maximă de bătrînețe este de 1.200 lei lunar, indiferent de grupa de muncă din care face parte pensionarul.

Art. 19. — Pensia de bătrînețe se acordă pe viață și se plătește cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care s-a înregistrat cererea de stabilire a pensiei, împreună cu toate actele necesare.

CAPITOLUL III

PENSIA DE INVALIDITATE

Secțiunea I

Dispozițiuni generale

Art. 20. — (1) Au drept la pensie de invaliditate cei care au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, urmată de pierderea sau reducerea salariului.

(2) Invaliditățile care dau drept la pensie sînt de trei grade, în raport cu incapacitatea de muncă și anume :

a) invaliditatea de gradul I, care provoacă pierderea totală

a capacității de muncă și nevoia de îngrijire și supraveghere a invalidului de către altă persoană ;

b) invaliditatea de gradul II, care provoacă pierderea totală a capacității de muncă, cu posibilitatea invalidului de a se servi fără ajutorul altei persoane ;

c) invaliditatea de gradul III, care provoacă pierderea parțială a capacității de muncă, invalidul avînd posibilitatea să presteze în profesia sa, un program redus de muncă sau o muncă permanentă în altă profesie cu condiții de muncă mai ușoare.

Art. 21. — După cauzele care provoacă invaliditatea, pensia de invaliditate este de două feluri și anume :

a) pensie de invaliditate cauzată de accidente de muncă sau boli profesionale ;

b) pensie de invaliditate cauzată de accidente în afara de muncă sau boli obișnuite.

Secțiunea a II-a

Pensia de invaliditate pentru accident de muncă sau boală profesională

Art. 22. — Pensia de invaliditate cauzată de accidente de muncă sau de boli profesionale se acordă, fără a se cere îndeplinirea vreunei condiții de vechime în muncă, următoarelor categorii :

a) angajaților ;

b) celor care îndeplinesc serviciul militar în termen ori sînt concentrați, indiferent dacă înainte de ivirea acestor situații au avut sau nu calitatea de angajați ;

c) studenților, elevilor și ucenicilor care fac practică în producție.

Practica în producție este activitatea pe care studenții, elevii și ucenicii sînt obligați să o desfășoare în timpul programului de școlarizare pentru completarea cunoștințelor teoretice ;

d) celor care îndeplinesc sarcini de stat sau obștești.

Sarcini de stat și obștești sînt cele date de organele de stat sau organizațiile obștești, în afara atribuțiilor profesionale ce revin celor care îndeplinesc aceste sarcini.

De asemenea, se consideră sarcină obștească și acțiunea întreprinsă de un cetățean, din proprie inițiativă, pentru prevenirea sau înlăturarea unui pericol ce amenință avutul obștesc, pentru apărarea ordinii socialiste, precum și pentru salvarea unei vieți omenești.

Sarcinile de stat sau obștești pot fi îndeplinite de angajați, de membri ai unor organizații obștești, cât și de persoane care nu au nici una dintre aceste calități.

Art. 23. — Prin accident de muncă se înțelege accidentul survenit în următoarele împrejurări :

a) pentru angajat, accidentul survenit în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu, în incinta unității în care lucrează sau în incinta altei unități în care a fost trimis să lucreze ;

b) pentru cei care îndeplinesc serviciul militar, în termen sau concentrați, accidentul survenit în timpul îndeplinirii îndatoririlor legate de efectuarea serviciului militar.

c) pentru studenți, elevi sau ucenici, accidentul survenit în timpul îndeplinirii practicii în producție ;

d) pentru cei care îndeplinesc sarcini de stat sau obștești, accidentul survenit în timpul îndeplinirii acestor sarcini.

Art. 24. — (1) Se consideră de asemenea accident de muncă, în ceea ce privește pe angajat, cel survenit în următoarele împrejurări :

a) înainte de începerea lucrului, dacă angajatul se află în incinta unității în care lucrează, la locul său de muncă, sau la alt loc de muncă pentru interese legate de serviciu ;

b) în timpul pauzelor obișnuite care au loc în desfășurarea programului de muncă ;

c) după încetarea lucrului, dacă angajatul se afla în incinta unității în care lucrează pentru interese legate de serviciu ;

d) în timpul deplasării de la domiciliu spre locul de muncă și de la locul de muncă spre domiciliu, dacă accidentul s-a produs în perioada de timp obișnuit necesară pentru deplasare ;

e) în timpul deplasării, în interes de serviciu, în aceeași sau altă localitate ;

f) în toată perioada deplasării în interes de serviciu în altă localitate, dacă accidentul este în legătură cu îndeplinirea sarcinilor de serviciu.

(2) Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător și categoriilor prevăzute în art. 23, lit. b—d inclusiv.

Art. 25. — Accidentul de muncă trebuie să fie constatat printr-un act oficial încheiat de organele de protecție a muncii, de organele sindicale, organele miliției sau de organele de urmărire penală etc.

Art. 26. — Se consideră boli profesionale acelea care sînt cauzate de condițiile în care se îndeplinesc anumite munci și sînt prevăzute în tabelul anexă nr. 5.

Art. 27. — (1) Pentru angajați, cuantumul pensiei de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională se stabilește după cum urmează :

a) pentru cei care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), se acordă următoarele procente, pînă la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar :

— gradul I de invaliditate	100%
— gradul II de invaliditate	85%
— gradul III de invaliditate	55%

Pentru diferența în plus de la 900 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se acordă un spor, calculat la această diferență, după cum urmează :

— 15% pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani inclusiv ,
— 20% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
— 25% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

b) pentru cei care au lucrat în munci obișnuite (grupele III și IV de muncă), se acordă următoarele procente, pînă la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar :

— gradul I de invaliditate	100%
— gradul II de invaliditate	85%
— gradul III de invaliditate	50%

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se acordă un spor, calculat la această diferență, după cum urmează :

- 10% pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani inclusiv ;
- 15% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 20% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

(2) Incadrarea în grupa de muncă se face ținîndu-se seama de munca prestată potrivit contractului de muncă la data survenirii accidentului.

(3) În cazul invalidității provocate de o boală profesională, încadrarea în grupa de muncă se face ținîndu-se seama de munca prestată, care, prin condițiile de îndeplinire, a provocat îmbolnăvirea.

Art. 28. — (1) Pensia de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională se calculează după cum urmează :

a) se determină mai întîi salariul mediu tarifar lunar, după normele stabilite în prezentul regulament ;

b) se stabilește apoi procentul la care are drept angajatul în raport cu grupa de muncă și cu gradul de invaliditate ;

c) procentul pensiei de invaliditate se aplică asupra salariului mediu tarifar lunar.

(2) În cazul cînd salariul mediu tarifar lunar are un nivel pînă la 900 lei, pentru cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, ori munci grele sau vătămătoare, și pînă la 700 lei, pentru cei care lucrează în munci obișnuite, cuantum pensiei se obține, aplicînd la salariul respectiv procentul corespunzător grupei de muncă și gradului de invaliditate în care a fost încadrat angajatul.

(3) În cazul cînd salariul mediu tarifar lunar este mai mare de 900 lei, pentru cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare, și mai mare de 700 lei, pentru cei care lucrează în munci obișnuite, se procedează astfel :

a) asupra părții din salariu de 900 lei, respectiv 700 lei, după

grupa de muncă, se aplică procentul la care are drept angajatul, corespunzător gradului de invaliditate în care a fost încadrat ;

b) asupra părții din salariul mediu tarifar ce depășește 900 lei, respectiv 700 lei, se aplică procentul suplimentar, corespunzător vechimii în muncă, la care are drept angajatul, în raport cu grupa de muncă din care acesta face parte ;

c) pensia lunară se obține prin adunarea sumelor rezultate din calculele făcute, potrivit prevederilor de la lit. a și b.

Art. 29. — (1) Pensia maximă de invaliditate, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, ce se acordă angajaților, este de 1.200 lei lunar.

(2) Pensia minimă de invaliditate, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, ce se acordă lunar angajaților, este de :

- 400 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 350 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 250 lei pentru gradul III de invaliditate.

Art. 30. — Pentru cei care nu au calitatea de angajați, la care se referă art. 22, lit. b, c și d, cuantumul lunar al pensiei de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională este stabilit, în raport cu gradul de invaliditate astfel :

- 350 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 300 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 200 lei pentru gradul III de invaliditate.

Art. 31. — Se acordă tuturor pensionarilor de invaliditate de gradul I, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, în afară de pensie, o indemnizație pentru îngrijire de 200 lei lunar.

Secțiunea a III-a

Pensia de invaliditate pentru accident în afară de muncă sau boală obișnuită

Art. 32. — Pensia de invaliditate cauzată de accidente în afară de muncă sau de boli obișnuite se acordă următoarelor categorii :

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se acordă un spor, calculat la această diferență, după cum urmează :

- 10% pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani inclusiv ;
- 15% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 20% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

(2) Incadrarea în grupa de muncă se face ținîndu-se seama de munca prestată potrivit contractului de muncă la data survenirii accidentului.

(3) În cazul invalidității provocate de o boală profesională, încadrarea în grupa de muncă se face ținîndu-se seama de munca prestată, care, prin condițiile de îndeplinire, a provocat îmbolnăvirea.

Art. 28. — (1) Pensia de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională se calculează după cum urmează :

a) se determină mai întîi salariul mediu tarifar lunar, după normele stabilite în prezentul regulament ;

b) se stabilește apoi procentul la care are drept angajatul în raport cu grupa de muncă și cu gradul de invaliditate ;

c) procentul pensiei de invaliditate se aplică asupra salariului mediu tarifar lunar.

(2) În cazul cînd salariul mediu tarifar lunar are un nivel pînă la 900 lei, pentru cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, ori munci grele sau vătămătoare, și pînă la 700 lei, pentru cei care lucrează în munci obișnuite, cuantum pensiei se obține, aplicînd la salariul respectiv procentul corespunzător grupei de muncă și gradului de invaliditate în care a fost încadrat angajatul.

(3) În cazul cînd salariul mediu tarifar lunar este mai mare de 900 lei, pentru cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare, și mai mare de 700 lei, pentru cei care lucrează în munci obișnuite, se procedează astfel :

a) asupra părții din salariu de 900 lei, respectiv 700 lei, după

grupa de muncă, se aplică procentul la care are drept angajatul, corespunzător gradului de invaliditate în care a fost încadrat ;

b) asupra părții din salariul mediu tarifar ce depășește 900 lei, respectiv 700 lei, se aplică procentul suplimentar, corespunzător vechimii în muncă, la care are drept angajatul, în raport cu grupa de muncă din care acesta face parte ;

c) pensia lunară se obține prin adunarea sumelor rezultate din calculele făcute, potrivit prevederilor de la lit. a și b.

Art. 29. — (1) Pensia maximă de invaliditate, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, ce se acordă angajaților, este de 1.200 lei lunar.

(2) Pensia minimă de invaliditate, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, ce se acordă lunar angajaților, este de :

- 400 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 350 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 250 lei pentru gradul III de invaliditate.

Art. 30. — Pentru cei care nu au calitatea de angajați, la care se referă art. 22, lit. b, c și d, cuantum lunar al pensiei de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională este stabilit, în raport cu gradul de invaliditate astfel :

- 350 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 300 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 200 lei pentru gradul III de invaliditate.

Art. 31. — Se acordă tuturor pensionarilor de invaliditate de gradul I, cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, în afară de pensie, o indemnizație pentru îngrijire de 200 lei lunar.

Secțiunea a III-a

Pensia de invaliditate pentru accident în afară de muncă sau boală obișnuită

Art. 32. — Pensia de invaliditate cauzată de accidente în afară de muncă sau de boli obișnuite se acordă următoarelor categorii :

- a) angajaților ;
 b) celor care îndeplinesc serviciul militar în termen sau sînt concentrați, indiferent dacă înainte de ivirea acestor situații au avut sau nu calitatea de angajați.

Art. 33. — (1) În cazul cînd invaliditatea a fost cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, pensia se acordă numai dacă angajatul are, la data cererii de pensionare, vechimea în muncă arătată în tabelul de mai jos :

Vîrsta invalidului la data cererii de pensionare	Vechimea minimă în muncă (ani)		
	În munci obișnuite		În munci foarte grele sau foarte vătămătoare ori munci grele sau vătămătoare
	Bărbați	Femei	
pînă la 22 ani	1	1	1
de la 22—25 "	3	2	2
" 25—30 "	5	3	3
" 30—35 "	8	5	5
" 35—40 "	10	7	6
" 40—45 "	12	9	7
" 45—50 "	14	11	8
" 50—55 "	16	13	10
" 55—60 "	18	14	12
peste 60 "	20	15	14

(2) Pensia se acordă numai dacă invaliditatea a survenit în timpul activității salariale, sau în interval de cel mult un an după încetarea acestei activități dacă desfacerea contractului de muncă s-a făcut în baza art. 16 (¹), art. 20, lit. a, b, c, d, h, i, j ori art. 20 alineatul ultim din Codul Muncii.

Art. 34. — (1) Pentru angajații care au vechimea în muncă prevăzută în articolul precedent, cuantumului pensiei de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită se stabilește după cum urmează :

- a) pentru cei care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare și în munci grele sau vătămătoare (grupele I și II

de muncă), se acordă următoarele procente, pînă la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar :

- gradul I de invaliditate 85% ;
- gradul II de invaliditate 70% ;
- gradul III de invaliditate 40% .

Pentru diferența în plus de la 900 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se acordă un spor, calculat la această diferență, după cum urmează :

- 15% pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani inclusiv ;
- 20% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 25% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

b) pentru cei care au lucrat în munci obișnuite (grupele III și IV de muncă), se acordă următoarele procente pînă la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar :

- gradul I de invaliditate 80% ;
- gradul II de invaliditate 65% ;
- gradul III de invaliditate 35% .

Pentru diferența în plus de la 700 lei pînă la salariul mediu tarifar integral, se acordă un spor, calculat la această diferență, după cum urmează :

- 10% pentru o vechime în muncă pînă la 5 ani inclusiv ;
- 15% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani ;
- 20% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

(2) Încadrarea în grupele I și II de muncă se face numai dacă angajatul a prestat muncă foarte grea sau foarte vătămătoare ori muncă grea sau vătămătoare, numărul de ani corespunzător vîrstei, prevăzută în tabelul din art. 33 alin. 1.

(3) În toate celelalte cazuri, încadrarea se face la munci obișnuite (grupele III și IV).

Art. 35. — Pensia de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită se calculează potrivit art. 28, aplicîndu-se procentele prevăzute în art. 34.

Art. 36. — (1) Pensia maximă de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, ce se acordă angajaților, este de 1.200 lei lunar.

(2) Pensia minimă integrală de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, ce se acordă lunar angajaților, este de :

- 350 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 300 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 200 lei pentru gradul III de invaliditate.

(3) Pensia minimă integrală de invaliditate cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită se acordă numai angajaților care îndeplinesc condițiile de vechime în muncă prevăzute în tabelul din art. 33.

Art. 37. — (1) Au drept la pensie de invaliditate, cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, și cei care nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă prevăzute în tabelul din art. 33, dacă au cel puțin 1/2 din vechimea minimă în muncă pe care o prevede acest tabel.

(2) În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică de :

- 250 lei lunar pentru gradul I de invaliditate ;
- 200 lei lunar pentru gradul II de invaliditate ;
- 150 lei lunar pentru gradul III de invaliditate.

(3) Calculul pensiei se face astfel :

a) se stabilește pensia corespunzătoare vechimii minime integrale în muncă, vârstei celui îndreptățit la pensie, sexului și felului muncii ;

b) se împarte pensia astfel stabilită la numărul anilor de vechime în muncă, cerut potrivit tabelului de la art. 33, și se obține pensia corespunzătoare unui an de muncă ;

c) pensia pentru un an de vechime în muncă se înmulțește cu numărul anilor lucrați de angajat, obținându-se astfel cuantumul lunar al pensiei de invaliditate pentru accident în afară de muncă sau boală obișnuită, cu reducere de vechime în muncă.

(4) În cazul când salariul mediu tarifar lunar este mai mare de 700 lei, asupra diferenței în plus pînă la salariul mediu tarifar integral se calculează sporul corespunzător vechimii în muncă, prevăzut în art. 34, alin. 1, lit. b, iar rezultatul se adaugă la

suma obținută din calculele făcute potrivit prevederilor de la alin. 3 din prezentul articol, determinându-se astfel, în această situație, cuantumul pensiei.

Art. 38. — Cei care îndeplinesc serviciul militar în termen sau sînt concentrați, au drept la pensie de invaliditate cauzată de o boală obișnuită, după cum urmează :

a) pentru cei care au avut calitatea de angajat înainte de îndeplinirea serviciului militar și îndeplinesc condițiile de vechime în muncă, pensia se va stabili potrivit prevederilor referitoare la angajați, cu vechimea integrală în muncă sau cu reducere de vechime ;

b) pentru cei care au avut calitatea de angajat înainte de îndeplinirea serviciului militar, dar nu îndeplinesc condiția de vechime în muncă necesară pentru obținerea unei pensii de invaliditate cauzată de o boală obișnuită, precum și pentru cei care nu erau angajați, pensia se va acorda numai dacă invaliditatea a survenit în timpul și din cauza serviciului militar, în următorul cuantum lunar :

- 250 lei pentru gradul I de invaliditate ;
- 200 lei pentru gradul II de invaliditate ;
- 150 lei pentru gradul III de invaliditate.

Art. 39. — Se acordă tuturor pensionarilor de invaliditate de gradul I, cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, în afară de pensie, o indemnizație pentru îngrijire de 100 lei lunar.

Secțiunea a IV-a

Stabilirea invalidității

Art. 40. — (1) Invalizii sînt încadrați în grade de invaliditate de către serviciile de expertiză medicală a capacității de muncă, care funcționează pe lângă secțiile de sănătate și prevederi sociale ale comitetelor executive ale slaturilor populare raionale, orașenești, de raion orașenesc sau din centre muncitorești, după normele ce se vor stabili de Ministerul Sănătății și

Prevederilor Sociale, cu avizul Consiliului Central al Sindicatelor.

(2) Constatarea invalidității trebuie făcută în termen de cel mult un an de la încetarea activității salariate.

Art. 41. — (1) Serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă se pronunță asupra invalidității printr-o decizie.

(2) Decizia se întocmește în trei exemplare originale, semnată de organul de expertiză medicală a capacității de muncă. În decizia inițială de încadrare într-un grad de invaliditate trebuie să se menționeze data ivirii invalidității.

(3) Un exemplar din decizie se păstrează la dosarul medical, al doilea se trimite oficiului de prevederi sociale în raza căruia domiciliază cel expertizat, iar al treilea exemplar se predă acestuia, în ziua expertizării.

Art. 42. — (1) Impotriva deciziei dată de serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă, cel în cauză poate face contestație în termen de 30 zile de la data examinării, la secția de expertiză medicală a capacității de muncă de pe lângă secția de sănătate și prevederi sociale a comitetului executiv al statului popular regional, respectiv al Capitalei Republicii Populare Române.

(2) Contestația se depune la serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă raional, orășenesc, de raion orășenesc sau din centrul muncitoresc respectiv, care are obligația de a o înainta, în termen de 10 zile de la înregistrare, împreună cu dosarul medical, secției de expertiză medicală a capacității de muncă regionale, respectiv a Capitalei Republicii Populare Române.

Art. 43. — (1) Secția de expertiză medicală a capacității de muncă regională, respectiv a Capitalei Republicii Populare Române, va rezolva contestația în termen de 30 zile de la primirea dosarului medical.

(2) Deciziile secțiilor de expertiză medicală a capacității de muncă regionale, respectiv a Capitalei Republicii Populare Române sînt definitive pentru cel expertizat.

Art. 44. — Serviciile și secțiile de expertiză medicală a capacității de muncă, în caz de erori, își revizuiesc deciziile potrivit recomandărilor făcute de Institutul de expertiză și recuperare a capacității de muncă.

Art. 45. — (1) Deciziile organelor medicale de expertiză a capacității de muncă au valabilitate limitată și anume :

— 6 luni, cele pentru invaliditatea de gradul III ;

— 1 an, cele pentru invaliditățile de gradul I și II.

(2) În decizii se va menționa ziua în care invalidul este obligat să se prezinte la serviciul de expertiză medicală pentru revizuire.

(3) Data reexaminării medicale a invalizilor va fi fixată cu cel puțin 15 zile înainte de data la care expiră valabilitatea deciziei.

Art. 46. — (1) În termenele prevăzute în art. 45, pensionarii de invaliditate au obligația să se prezinte, fără a mai fi citați, în fața serviciului de expertiză medicală, în vederea reexaminării medicale.

(2) Serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă are obligația de a atrage atenția celui expertizat să se prezinte la data fixată pentru reexaminare, fără a mai aștepta să fie din nou încunoștințat despre aceasta, semnînd de luare la cunoștință a termenului.

Art. 47. — Nu sînt revizuibili în ce privește gradul de invaliditate :

a) invalizii bărbați, care au lucrat în munci obișnuite ori munci grele sau vătămătoare, după împlinirea vârstei de 55 ani ;

b) invalizii bărbați, care au lucrat în munci foarte grele sau foarte vătămătoare precum și femeile invalide care au lucrat în orice munci, după împlinirea vârstei de 50 ani ;

c) invalizii care prezintă invalidități ireversibile stabilite de organele de expertiză medicală a capacității de muncă.

Art. 48. — În cazul cînd starea sănătății invalizilor de gra-

dele II și III s-a agravat, ei pot cere oricând reexaminarea medicală, în baza recomandării organelor medicale de specialitate.

Secțiunea a V-a

Dispoziții comune privind pensia de invaliditate

Art. 49. — (1) Invalizii de gradul I și II din accident de muncă sau boală profesională care au vechimea în muncă necesară pentru obținerea pensiei de bătrînețe, prevăzută în art. 8, 9 sau 16, au drept la pensie de bătrînețe, chiar dacă nu au atins limitele de vîrstă pentru obținerea unei asemenea pensii.

(2) Dacă invaliditatea de gradul I sau II a fost provocată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, pensia de bătrînețe se acordă numai în cazul în care invalidul îndeplinește și condiția de vechime integrală în muncă, cerută potrivit tabelului din art. 33 pentru acordarea pensiei de invaliditate.

(3) Invalizii la care se referă alineatele precedente rămîn supuși revizuirii medicale periodice, cu excepția celor care prezintă invalidități ireversibile și a celor care au depășit vîrstele stabilite în art. 47.

Art. 50. — Pensia de invaliditate de orice fel se plătește pe toată durata invalidității, începînd de la :

a) data încetării ajutorului pentru incapacitate temporară de muncă, dacă cel care cere pensia introduce, în termen de 3 luni de la această dată, cererea de pensionare împreună cu actele necesare stabilirii dreptului la pensie ;

b) prima zi a lunii următoare înregistrării cererii însoțită de toate actele, în celelalte cazuri.

Art. 51. — (1) Ministerele și celelalte organe centrale ale administrației de stat, precum și organele locale sînt obligate să asigure încadrarea invalizilor de gradul III în locuri de muncă corespunzătoare capacității lor de muncă.

(2) În vederea încadrării în muncă a invalizilor, unitățile sînt obligate să rezerve pentru aceștia, 3—5% din numărul total al posturilor.

(3) Ministerele și celelalte organe centrale vor fixa pe unități numărul locurilor rezervate pentru invalizi și vor organiza recalificarea acestora.

(4) Invalizii vor fi încadrați cu precădere la debite de tutun, chioșcuri de răcoritoare, agenții loto-pronosport, chioșcuri de diuzare a cărților și ziarelor și alte locuri de muncă asemănătoare.

CAPITOLUL IV

PENSIA DE SERVICIU

Art. 52. — Are drept la pensie de serviciu :

- a) personalul navigant profesionist din aeronautica civilă ;
- b) personalul artistic din instituțiile de artă.

Art. 53. — Personalul navigant profesionist din aeronautica civilă este :

a) personalul angajat, posesor al unui brevet și al licenței de zbor, care intră în compunerea echipajelor de conducere la bordul aeronavelor civile — piloți navigatori, radiotelegrafiști și mecanici de bord — parașutiști, instructorii de zbor, cu și fără motor, instructorii de parașutism, precum și organele tehnice angajate pentru controlul acestora în zbor, dacă posedă brevetele și licențele funcțiilor pe care le controlează ;

b) personalul tehnic sau auxiliar, posesor al unui certificat și al licenței de zbor, care neconstituind echipajul de conducere al unei aeronave civile, este angajat pentru a exercita în mod obișnuit la bordul aeronavelor civile servicii cu privire la călători, la încărcătură sau la aparatura specială a aeronavei, precum și personalul tehnic angajat pentru a efectua în zbor operațiile de recepție și controlul aeronavelor sau parașutelor, în vederea eliberării sau prelungirii certificatelor de navigabilitate.

Art. 54. — Personalul navigant profesionist din aeronautica civilă, care nu mai îndeplinește nici una dintre funcțiile de navigant profesionist în aeronautică, are drept la pensie de serviciu în următoarele condiții, întrunite cumulativ :

a) dacă are vechime în funcțiile prevăzute în art. 53 de cel puțin 20 ani ;

b) dacă a împlinit vârsta de 50 ani.

Art. 55. — (1) Cuantumul pensiei de serviciu, ce se acordă personalului navigant profesionist din aeronautica civilă, se stabilește pe baza salariului mediu tarifar lunar în procentele prevăzute în art. 10 pentru munci foarte grele sau foarte vătămătoare.

(2) Pensia de serviciu se calculează potrivit normelor stabilite pentru pensia de bătrânețe, cu excepția vechimii în serviciu care se determină potrivit prevederilor din acest capitol.

Art. 56. — (1) Durata de serviciu pentru personalul navigant profesionist din aeronautica civilă, prevăzut în art. 53, lit. a, se stabilește după cum urmează :

a) un an de serviciu pe liniile aeriene pentru deservirea transportului de călători, marfă și expediții poștale, precum și în cadrul aviației utilitare — în slujba agriculturii, silviculturii, misiunilor medico-sanitare etc. — se va socoti :

— 2 ani de serviciu, dacă angajatul a efectuat cel puțin 400 ore de zbor într-un an ;

— 18 luni de serviciu, dacă angajatul a efectuat 200—399 ore de zbor într-un an ;

— 15 luni de serviciu, dacă angajatul a efectuat 100—199 ore de zbor într-un an ;

b) un an de serviciu se va socoti 20 de luni, dacă angajatul a lucrat în următoarele funcțiuni :

— în cadrul învățământului aeronautic sportiv sau pentru transportul aerian public, în calitate de instructor de zbor, cu sau fără motor, șef de pilotaj, șef de instructaj sau instructor de parașutism ;

— în calitate de personal navigant pentru cercetări științifice și tehnico-aeronautic ;

c) un an de serviciu se va socoti 18 luni, dacă angajatul a îndeplinit funcția de director de școală în cadrul învățământului aeronautic sportiv sau pentru transportul aerian public ;

d) calculul vechimii în serviciu pentru personalul navigant aeronautic civil, pentru perioada servită în aeronautică până la data de 20 octombrie 1953, se stabilește la 15 luni pentru fiecare an servit în calitate de personal navigant.

(2) Vechimea în funcțiile prevăzute în art. 53, lit. a și b, în vederea acordării dreptului la pensie, se stabilește numai pe bază de acte oficiale.

(3) Nu se socotește vechime în muncă, timpul instructajului practic de zbor al elevilor școlilor de pregătire a personalului navigant profesionist din aeronautica civilă.

Art. 57. — (1) În cazul când personalul navigant profesionist din aeronautica civilă îndeplinește condiția de 20 ani de serviciu în aceste funcțiuni, însă nu are vârsta de 50 ani și este oprit să mai exercite funcții din aeronautica civilă din cauză că nu mai corespunde din punct de vedere fizic pentru astfel de funcții, are drept la pensie de serviciu tranzitorie.

(2) Cuantumul pensiei de serviciu tranzitorie este de 35% din salariul mediu tarifar lunar.

(3) Pentru fiecare an de serviciu în funcțiile de personal navigant profesionist în aeronautica civilă, efectuat în plus peste 20 ani, se acordă un spor de 2,5%, pensia neputând depăși în total 55% din salariul mediu tarifar lunar, plafonat la 1.000 lei.

(4) Pentru diferența de salariu tarifar lunar ce depășește 1.000 lei se acordă un spor, calculat la această diferență, de 10% care se adaugă la cuantumul de bază al pensiei de serviciu tranzitorie.

(5) La împlinirea vârstei de 50 ani, pensia de serviciu tranzitorie se transformă în pensie de serviciu normală.

Art. 58. — (1) Personalul artistic din instituțiile de artă, prevăzut în tabelul anexă nr. 6, are drept la pensie de serviciu la împlinirea condițiilor de vechime în profesie și de vârstă stabilite în acest tabel.

(2) Cuantumul pensiei de serviciu ce se acordă personalului artistic din instituțiile de artă se stabilește, pe baza salariului

mediu tarifar lunar, în procentele prevăzute în art. 10 pentru munci grele sau vătămătoare.

(3) Pensia de serviciu ce se acordă personalului artistic se calculează potrivit normelor stabilite pentru pensia de bătrînețe, cu excepția vechimii în profesie.

(4) La acordarea pensiei de serviciu pentru personalul artistic se va lua în considerare pentru stabilirea minimumului de vechime în muncă, prevăzut în tabelul anexă nr. 6, numai timpul efectiv lucrat în profesia respectivă.

(5) Personalul artistic din instituțiile de artă, prevăzut în tabelul anexă nr. 6, se încadrează în grupa a II-a de muncă, numai dacă are, în profesiile respective, vechimea minimă cerută pentru pensia de serviciu.

Art. 59. — Cuantumul maxim al pensiei de serviciu este de 1.200 lei lunar, iar cel minim de 350 lei lunar, atât pentru personalul navigator profesionist din aeronautica civilă, cât și pentru personalul artistic din instituțiile de artă.

Art. 60. — Pensia de serviciu se acordă pe viață și se plătește cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care s-a înregistrat cererea pentru stabilirea pensiei împreună cu toate actele necesare.

CAPITOLUL V

PENSIA PENTRU MERITE DEOSEBITE

Art. 61. — Au drept la pensie, pentru merite deosebite, cei care au adus o contribuție excepțională la înălțuirea și întărirea regimului de democrație populară, precum și acei care au adus servicii excepționale în domeniul activității economice, științifice, artistice, culturale ori în orice activitate profesională sau obștească, în cazul când se află în una din următoarele situații:

- a) au împlinit vârsta prevăzută pentru acordarea pensiei de bătrînețe, corespunzătoare grupei de muncă respective;
- b) au pierdut capacitatea de muncă și se încadrează într-un grad de invaliditate, indiferent de vîrstă.

Art. 62. — Pensia pentru merite deosebite precum și pensia pentru urmașii celor cu asemenea merite, se acordă prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Propunerile pentru acordarea pensiei se fac de către ministere, alte instituții centrale, organizații obștești și comitetele executive ale staturilor populare regionale, al Capitalei Republicii Populare Romîne și al orașului Constanța, pe bază de documentație.

Propunerile se înaintează la Secretariatul General al Consiliului de Miniștri în cadrul căruia funcționează o Comisie compusă din delegații Consiliului Central al Sindicatelor, Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii și adjunctul Secretarului General al Consiliului de Miniștri, ca președinte al Comisiei.

La lucrările Comisiei participă și delegatul organului care a făcut propunerea pentru acordarea pensiei.

Comisia verifică dacă sînt îndeplinite condițiile pentru acordarea pensiei și face propuneri corespunzătoare Consiliului de Miniștri.

CAPITOLUL VI

PENSIA DE URMAȘ

Art. 63. — (1) Au drept la pensie de urmaș, în condițiile prevăzute mai jos, membrii de familie care se aflau în întreținerea celui decedat.

(2) Membrii de familie au drept la pensie de urmaș numai dacă cel decedat îndeplinea, la data decesului, condițiile pentru obținerea unei pensii sau era pensionar.

Art. 64. — Se consideră că au fost în întreținerea celui decedat: copiii, soția, soțul, părinții, frații și surorile, dacă se găseau în întreținerea lui, sau dacă primeau de la acesta un ajutor care constituia pentru ei sursa permanentă și principală de trai.

Art. 65. — (1) Au drept la pensie de urmaș, copiii:

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacã urmează o școală, pînă la vîrsta de 18 ani ;

b) orfanii de ambii părinți precum și copiii celor îndreptății la pensie pentru merite deosebite, care urmează studii superioare, pînă la terminarea acestor studii fără a depăși însă vîrsta de 25 ani ;

c) dacã au devenit invalizi de orice grad pînă la împlinirea vîrstelor arătate la lit. a sau b, ori în termen de cel mult un an după împlinirea acestor vîrste, pe toată durata invalidității.

(2) În cazul decesului unuia dintre părinți, copiii au drept la pensie de urmaș, indiferent dacã părintele rămas în viață este angajat sau realizează alte venituri.

(3) Copiii se consideră cã se aflau în întreținerea celui decedat prin simpla lor calitate de copii, indiferent dacã au venituri proprii.

(4) Copil, în înțelesul prezentului regulament, este cel rezultat din cãsătorie, sau din afara cãsătoriei, dacã a fost recunoscut, sau i s-a stabilit filiația prin hotărîre judecătoreascã, precum și cel înfiat.

Art. 66. — (1) Are drept la pensie de urmaș, soția :

a) dacã a împlinit vîrsta de 55 ani, indiferent de vîrsta avută la data decesului soțului, pe tot timpul vieții ;

b) dacã a împlinit vîrsta de 50 ani și a născut 5 sau mai mulți copii, indiferent de vîrsta avută la data decesului soțului, pe tot timpul vieții ;

c) dacã a împlinit vîrsta de 50 ani și are cel puțin 20 ani de cãsnicie cu soțul decedat, indiferent de vîrsta avută la data decesului soțului, pe tot timpul vieții ;

d) dacã, la data decesului soțului, are unul sau mai mulți copii minori, pînă cînd copiii împlinesc vîrsta de 16 ani sau, dacã urmează o școală, 18 ani, ori pînă la cãsătorie sau decesul lor înainte de împlinirea acestor vîrste ;

e) dacã se află în stare de invaliditate, de orice grad, survenită înainte sau după decesul soțului, pe toată durata invalidității.

(2) În cazul cînd este invalidă de gradul I sau II, soția se consideră cã se afla în întreținerea soțului decedat, indiferent dacã avea la data decesului soțului, sau are la data cînd cere pensia, venituri proprii.

(3) Soția care are drept la pensie la împlinirea unei limite de vîrstă, precum și soția invalidă de gradul III se consideră cã se afla în întreținerea soțului, numai dacã, la data cînd cere pensia, nu este încadrată în muncă sau nu exercită o profesie liberă sau o meserie pe cont propriu.

Art. 67. — (1) Are drept la pensie de urmaș, soțul :

a) dacã, la data decesului soției avea vîrsta de 60 ani, pe tot timpul vieții ;

b) dacã, a devenit invalid de orice grad pînă la data decesului soției sau în termen de cel mult un an de la această dată, pe toată durata invalidității.

(2) În cazul arătat în alineatul 1, lit. b, soțul se consideră cã se afla în întreținerea soției, dacã este invalid de gradul I sau II, indiferent dacã avea la data decesului soției, sau are la data cînd cere pensia, venituri proprii.

(3) Soțul care are drept la pensie potrivit alin. 1, lit. a, precum și soțul invalid de gradul III se consideră cã se afla în întreținerea soției, numai dacã la data decesului soției sau la data constatării invalidității nu este încadrat în muncă sau nu exercită o profesie liberă sau o meserie pe cont propriu.

Art. 68. — (1) Are drept la pensie de urmaș, părintele :

a) dacã, la data decesului fiului sau fiicei, avea vîrsta de 60 ani tatăl, sau 55 ani mama, pe tot timpul vieții ;

b) dacã a devenit invalid, de orice grad, pînă la data decesului fiului sau fiicei, ori în termen de cel mult un an de la această dată, pe toată durata invalidității.

(2) Părinți, în înțelesul acestui regulament, sînt fie părinții firești, fie cei care au înfiat pe cel decedat.

(3) În cazul arătat în alineatul 1, lit. b, părintele se consideră cã se afla în întreținerea fiului sau fiicei, dacã este invalid

de gradul I sau II, indiferent dacă avea la data decesului fiului sau fiicei, ori are la data când cere pensia venituri proprii.

(4) Părintele care are drept la pensie potrivit alineatului 1, lit. a, precum și părintele invalid de gradul III se consideră că se afla în întreținerea fiului sau fiicei, numai dacă la data decesului acestora sau la data constatării invalidității nu este încadrat în muncă sau nu exercită o profesie liberă sau o meserie pe cont propriu.

Art. 69. — (1) Au drept la pensie de urmaș, frații și surorile:

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacă urmează o școală, pînă la vîrsta de 18 ani;

b) dacă au devenit invalizi de orice grad, pînă la data împlinirii vîrstelor arătate la lit. a, sau în termen de cel mult un an de la împlinirea acestor vîrste, pe toată durata invalidității.

(2) Pensia, în situațiile arătate în alineatul 1 se acordă numai dacă urmașul este orfan de ambii părinți, iar dacă are părinți în viață, cînd aceștia sînt invalizi de gradul I sau II fără pensie, ori sînt lipsiți de mijloace de întreținere.

Art. 70. — (1) Are drept la pensie de urmaș soția sau soțul supravieșuitor, ori unul dintre părinții decedatului, indiferent de capacitatea de muncă sau de vîrstă, chiar dacă are salariu sau alte venituri, cînd vreuna dintre aceste persoane îngrijește de copii, frați sau surori ai decedatului, care nu au împlinit vîrsta de 8 ani, pînă la împlinirea acestei vîrste.

(2) Dacă, între timp, soția sau mama decedatului a împlinit vîrsta de 55 ani, ori soțul sau tatăl decedatului a împlinit vîrsta de 60 ani, pensia acordată se menține pe tot timpul vieții.

(3) De asemenea, dacă, între timp, cei arătați în alineatul 2 au devenit invalizi de orice grad, au drept la pensie acordată pe toată durata invalidității.

(4) Prevederile alineatului 1 se aplică soției numai în cazul în care aceasta îngrijește copii dintr-altă căsătorie ori frați sau surori ai soțului decedat.

Art. 71. — (1) Cuantumul pensiei de urmaș se stabilește luîndu-se ca bază de calcul:

a) pensia susținătorului decedat, dacă era pensionar;

b) pensia de bătrînețe ce s-ar fi cuvenit susținătorului decedat;

c) pensia corespunzătoare gradului I de invaliditate, ce s-ar fi cuvenit celui decedat, dacă decesul a fost cauzat de un accident de muncă sau de o boală profesională;

d) pensia corespunzătoare gradului II de invaliditate, ce s-ar fi cuvenit celui decedat, dacă decesul a fost cauzat de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită.

(2) În cazul arătat în alineatul 1, lit. a, dacă cel decedat era pensionar de invaliditate de gradul III, se va lua ca bază de calcul pensia de invaliditate de gradul II.

(3) În cazul cînd celui decedat i s-ar fi cuvenit o altă pensie într-un cuantum mai mare, se va lua ca bază de calcul această pensie.

Art. 72. — Pentru stabilirea pensiei de urmaș cuvenită copiilor orfani de ambii părinți se va lua ca bază de calcul pensiile cumulate ce se cuvin părinților decedați. În acest caz, se vor lua în considerare pensiile cele mai avantajoase ce s-ar fi cuvenit părinților, după normele prevăzute în art. 71.

Art. 73. — Asupra bazei de calcul se aplică unul dintre următoarele procente:

Procente	Numărul urmașilor cu drept la pensie
100	pentru 3 sau mai mulți
75	pentru 2
50	pentru 1

Art. 74. — Cuantumul maxim al pensiei de urmaș este de 1.200 lei lunar, pentru toți urmașii împreună.

Art. 75. — (1) Sînt urmași incapabili de muncă cei care se încadrează într-unul din cele trei grade de invaliditate.

(2) Normele privitoare la determinarea gradelor de invaliditate, precum și la revizuirea medicală a invalizilor cu drept la pensie de urmaș, sînt cele prevăzute pentru pensionarii de invaliditate.

(3) În situațiile arătate în art. 65, alineatul 1, lit. c, art. 67, alineatul 1, lit. b, art. 68, alineatul 1, lit. b și art. 69, alineatul 1, lit. b, constatarea invalidității trebuie să fie făcută de serviciile de expertiză medicală a capacității de muncă în termen de cel mult un an de la împlinirea vîrstelor urmașilor respectivi, sau de la data decesului susținătorului, după caz.

Art. 76. — (1) Pensia de urmaș se plătește începînd de la:

- a) data decesului angajatului;
- b) prima zi a lunii următoare aceleia în care a survenit decesul pensionarului.

(2) Cererea de pensionare împreună cu actele necesare, în ambele situații arătate mai sus, trebuie depusă în termen de 3 luni de la data decesului susținătorului.

(3) Dacă cererea, împreună cu actele necesare stabilirii dreptului la pensie de urmaș, nu a fost depusă în termenul de trei luni arătat în alin. 2, plata pensiei începe din prima zi a lunii următoare înregistrării cererii cu actele necesare.

Art. 77. — (1) Soția sau soțul supraviețuitor beneficiază de pensie de urmaș, pînă la o nouă căsătorie.

(2) Copiii, frații și surorile nu mai beneficiază de pensie de urmaș, dacă se căsătoresc înainte de împlinirea limitei de vîrstă prevăzută pentru acordarea acestei pensii.

(3) În caz de deslăcere a căsătoriei prin deces sau prin divorț, se poate cere reînscirerea la pensie de urmaș.

CAPITOLUL VII AJUTORUL SOCIAL

Art. 78. — (1) Au drept la ajutor social angajații care au încetat activitatea:

- a) dacă au vîrsta de 60 ani bărbații și 55 ani femeile și nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă, pentru a primi pensie de bătrînețe, dar au cel puțin 5 ani vechime în muncă după 23 August 1944;
- b) dacă au devenit invalizi de orice grad în timpul activității salariate, dar nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă pentru a primi pensie de invaliditate.

(2) Ajutorul social se acordă numai acelor care sînt lipsiți de mijloace de existență proprii.

Art. 79. — Quantumul lunar al ajutorului social este de:

- 250 lei, pentru cei care îndeplinesc condițiile de la art. 78, lit. a, precum și pentru invalizii de gradul I;
- 200 lei, pentru invalizii de gradul II și
- 100 lei, pentru invalizii de gradul III.

Art. 80. — Ajutorul social nu se transmite urmașilor.

Art. 81. — Ajutorul social se plătește din prima zi a lunii următoare aceleia în care s-a înregistrat cererea de acordare a ajutorului, împreună cu toate actele necesare.

Art. 82. — (1) Are drept la ajutor social, în caz de deces al soțului, și soția care nu îndeplinește condițiile pentru a primi pensie de urmaș și este lipsită de mijloace de existență, după cum urmează:

- a) 200 lei lunar, în cazul cînd soțul era pensionar sau îndeplinea condiția de vechime în muncă pentru obținerea unei pensii;
- b) 100 lei lunar, în cazul cînd soțul angajat nu îndeplinea condiția pentru a fi pensionar.

(2) Ajutorul se acordă pînă la încadrarea în muncă, fără a depăși 6 luni.

CAPITOLUL VIII STABILIREA ȘI PLATA PENSIILOR

Secțiunea I

Vechimea în muncă

Art. 83. — (1) Prin vechime în muncă se înțelege timpul cît o persoană a activat în calitate de angajat, pe baza unui contract de muncă, indiferent de modul de remunerare a muncii, într-una din următoarele unități:

- a) întreprinderi și organizații economice ale statului;
- b) organe centrale și locale de stat;
- c) instituții de stat;
- d) organizații cooperatiste și alte organizații cu caracter obștesc, politic și de masă;
- e) persoane juridice din sectorul particular.

(2) De asemenea se consideră vechime în muncă și timpul lucrat ca angajat la o persoană fizică.

Art. 84. — Se consideră vechime în muncă și timpul cât angajații, care lucrează într-una din unitățile prevăzute în art. 83, au încetat activitatea, datorită următoarelor împrejurări:

- a) au îndeplinit serviciul militar, au fost concentrați sau mobilizați, dacă aceste situații s-au ivit în termen de cel mult 90 zile de la data încetării activității salariale, sau au fost prizonieri;
- b) nu lucrează în unitatea respectivă, însă aceasta are obligația să le mențină funcția;
- c) nu lucrează din cauza desființării contractului de muncă dacă s-a constatat, de către organele competente, că măsura a fost ilegală;
- d) sînt trimiși de unități să urmeze o școală în scopul pregătirii profesionale sau politice;
- e) se află în incapacitate temporară de muncă și primesc ajutor de boală;
- f) au fost îndepărtați din serviciu pentru activitate politică democratică, pînă la 23 August 1944;
- g) au întrerupt munca din cauza persecuțiilor rasiale în perioada 1 ianuarie 1938 — 19 decembrie 1944 sau au continuat să fie deținuți în lagăr în teritoriile ocupate de fasciști și după data de 19 decembrie 1944, pînă la data eliberării;
- h) au fost îndepărtați din serviciu de către autoritățile maghiare în perioada septembrie 1940 — decembrie 1945.

Art. 85. — (1) Pentru angajații temporari și sezonieri, se consideră vechime în muncă numai perioadele de timp efectiv lucrate de către aceștia.

(2) Pentru angajații care prestează muncă mai puțin de o normă întreagă, se consideră vechime în muncă timpul efectiv lucrat în raport cu norma întreagă.

Art. 86. — Se consideră vechime în muncă și timpul cât o persoană:

- a) a fost deținută pe baza unei condamnări penale sau a fost deținută în lagăre, pentru activitate politică democratică, înainte de 23 August 1944;
- b) a lucrat în străinătate ca angajat, fiind cetățean român;
- c) a lucrat în străinătate ca angajat, fiind cetățean străin, dacă ulterior a devenit cetățean român;
- d) a cotizat la fostele asigurări sociale ori la casele de pensii preluate de stat pe baza legii nr. 10/1949, prevăzute în lista anexă nr. 7;
- e) a cumulată pensia cu salariul;
- f) a lucrat în munca de reconstrucție, după cel de-al doilea război mondial, în conformitate cu convenția de armistițiu.

Art. 87. — (1) Timpul lucrat în străinătate de cetățeni străini se consideră vechime în muncă numai pe baza convențiilor încheiate între Republica Populară Română și statul respectiv, în condițiile stabilite de aceste convenții.

(2) Timpul muncii ca angajat de un cetățean străin pe teritoriul Republicii Populare Române se cuprinde în vechimea în muncă.

Art. 88. — (1) Se consideră vechime în muncă și timpul cât angajatul a activat în calitate de membru cooperat în cooperativa de producție meșteșugărească, membru în colegiile de avocați ori fostele barouri, precum și în celelalte organizații care au case proprii de asigurări și pensii, dacă acea perioadă de timp se recunoaște pentru acordarea unui drept la pensie de către casele de asigurări și pensii ale sectorului de activitate respectiv.

(2) De asemenea se consideră vechime în muncă și timpul cât angajatul a lucrat ca membru al gospodăriilor agricole colective sau al cooperativelor agricole de producție.

(3) Vechimea în muncă pentru perioada de timp lucrat în calitate de angajat va fi luată în considerare de fiecare dintre casele de asigurări și pensii ale sectoarelor de activitate prevăzute în alin. 1 și 2.

Art. 89. — (1) Nu se consideră vechime în muncă, timpul servit :

a) în întreprinderea soțului, soției, părinților sau copiilor, cu excepția celor care dovedesc că au cotizat în acest timp la fostele case de asigurări sociale ;

b) ca ucenic, practicant sau elev al unei școli profesionale, cu excepția celor care, aflați în una dintre aceste situații, au cotizat la fostele case de asigurări sociale sau dovedesc că au primit salariu.

(2) Nu se cuprind în vechimea în muncă perioadele de timp privind exercitarea profesiei de avocat de către acei care, după desființarea barourilor și înființarea colegiilor de avocați din 17 ianuarie 1948, nu au mai fost înscrși în colegiile de avocați.

Secțiunea a II-a

Dovada vechimii în muncă

Art. 90. — (1) Dovada vechimii în muncă se face cu carnetul de muncă, eliberat în baza decretului nr. 256 din 5 iunie 1958.

(2) Cei cărora nu li s-a întocmit carnetul de muncă în termenul și condițiile stabilite de acest decret, sau cărora, potrivit legii, nu li se eliberează carnet de muncă, pot face dovada vechimii în muncă cu actele valabile conform dispozițiilor speciale pentru completarea carnetului de muncă.

(3) După expirarea termenului prevăzut de lege pentru întocmirea carnetului de muncă, pentru cei cărora, potrivit legii, li se eliberează acest document, vechimea în muncă nu poate fi dovedită decât cu carnetul de muncă.

(4) Prin derogare de la prevederile alineatului 3, în cazurile de forță majoră sau a celor temeinic motivate, se poate face dovada vechimii în muncă, de asemenea, numai cu actele valabile potrivit dispozițiilor speciale pentru completarea carnetului de muncă.

(5) În cazurile arătate în alineatul 4, aprobarea pentru stabilirea dreptului la pensie pe baza actelor prezentate se va da de către comisia regională de contestații.

Art. 91. — (1) Vechimea în muncă cerută pentru acordarea pensiei de bătrînețe trebuie să fie dovedită cu acte oficiale pentru cel puțin 10 ani.

(2) Vechimea în muncă cerută pentru acordarea pensiei de invaliditate, cauzată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, trebuie să fie dovedită cu acte oficiale pentru cel puțin 1/2 din perioadele corespunzătoare vârstei și felului muncii prevăzute în tabelul de la art. 33.

(3) Vechimea în muncă stabilită prin hotărîrea dată de organele competente, pe baza declarațiilor de martori, se ia în considerare numai pentru completarea limitelor minime de vechime în muncă prevăzute în art. 8, 9 și 33.

(4) Vechimea în muncă cerută pentru acordarea ajutorului social trebuie să fie dovedită cu acte oficiale.

Art. 92. — În cazul cînd unul dintre actele pentru dovedirea vechimii în muncă nu întrunește elementele esențiale, în totalitatea lor, comisia regională de contestații va putea hotărî asupra valabilității lor.

Art. 93. — Vechimea în muncă a membrilor cooperatori din cooperația de producție meșteșugărească, a membrilor colegiilor de avocați sau a fostelor barouri, precum și a membrilor celorlalte organizații care au case de asigurări și pensii, se dovedește cu acte oficiale eliberate de sectoarele de activitate respective ; aceste acte trebuie să fie vizate de casele respective cît privește recunoașterea vechimii pentru acordarea unui drept la pensie de către acele case.

Secțiunea a III-a

Salariul tarifar

Art. 94. — (1) Salariul tarifar lunar care se ia în considerare la stabilirea dreptului la pensie este pentru muncitori sala-

riul de încadrare corespunzător la 204 ore, iar pentru personalul tehnico-administrativ salariul tarifar de încadrare.

(2) În salariul tarifar se cuprind și sporurile acordate pentru condiții de muncă grele sau vătămătoare și anume: pericolitate, toxico-vătămătoare, muncă grea și prime de zbor, precum și orice alte sume care se includ, potrivit dispozițiilor legale în salariul tarifar.

Art. 95. — (1) Salariul mediu tarifar lunar care se ia ca bază de calcul a pensiei este:

a) fie salariul mediu tarifar lunar din ultimele 12 luni de activitate;

b) fie salariul mediu lunar din 60 luni — 5 ani — de activitate consecutivă din ultimii 10 ani, la cererea celui îndreptățit la pensie.

(2) În cazul prevăzut în alin. 1, lit. a, salariul mediu tarifar lunar se obține prin împărțirea la 12 a sumei salariilor tarifare din cele 12 luni de activitate.

(3) În cazul prevăzut în alin. 1, lit. b, salariul mediu tarifar lunar se obține prin împărțirea la 60 a sumei salariilor tarifare din cei 5 ani de activitate consecutivă.

Art. 96. — (1) În cazul când angajatul a lucrat mai puțin de 12 luni, pensia se calculează pe baza salariului mediu tarifar din lunile de activitate.

(2) În cazul când angajatul a lucrat mai puțin de o lună, pensia se calculează pe baza salariului lunar de încadrare.

Art. 97. — Pentru angajații trimiși la școli politice, tehnice sau de calificare profesională, salariul mediu tarifar lunar va fi cel avut înainte de trimiterea la școală sau cel primit în perioada școlarizării, stabilit conform normelor arătate în art. 94—96 inclusiv.

Art. 98. — Pentru cei care au încetat munca înainte de intrarea în vigoare a legii noi și au drept la pensie, salariul tarifar va fi cel prevăzut pentru recalcularea pensiilor vechi.

Art. 99. — Pentru cei care cumulează două funcțiuni, la stabilirea pensiei se va lua în considerare salariul tarifar al funcției de bază.

Art. 100. — Pentru angajații din sectorul particular, salariul tarifar lunar va fi salariul minim tarifar al ramurii în care se încadrează profesia, în vigoare la data introducerii cererii de pensionare.

Art. 101. — Pentru angajații remunerați pe bază procentuală din realizări, salariul tarifar lunar pentru stabilirea pensiei va fi cel prevăzut pentru calculul ajutoarelor materiale din cadrul asigurărilor sociale de stat.

Art. 102. — Dovada salariului tarifar lunar pe baza căruia se calculează pensia se face cu carnetul de muncă, sau cu acte eliberate de unități care trebuie să cuprindă:

a) denumirea și sediul unității;

b) numărul și data eliberării actului;

c) numele, pronumele și funcția angajatului;

d) salariul tarifar din ultimele 12 luni de activitate consecutivă sau din 5 ani de activitate consecutivă din ultimii 10 ani lucrați;

e) semnătura conducerii și ștampila unității.

Secțiunea a IV-a

Organele care stabilesc pensiile

Art. 103. — Stabilirea pensiei se face de către comisiile pentru stabilirea pensiilor de pe lângă oficiile de prevederi sociale ale comitetelor executive ale staturilor populare de raion, oraș sau raion orășenesc, în raza căruia domiciliază cel care cere pensia.

Art. 104. — (1) Comisiile pentru stabilirea pensiilor vor avea următoarea compunere:

— un judecător al tribunalului popular de raion, oraș sau raion orășenesc, desemnat de președintele tribunalului respectiv, care va funcționa ca președinte;

— șeful oficiului de prevederi sociale al raionului, orașului sau raionului orășenesc, ca membru;

— un delegat sindical desemnat de consiliul sindical raional respectiv, ca membru.

(2) Președintele și membrii comisiei vor avea câte un supleant, desemnat în aceleași condiții ca și titularii care, în lipsa titularului, va îndeplini atribuțiile acestuia.

(3) Comisia pentru stabilirea pensiilor va avea un secretar, desemnat de către șeful oficiului de prevederi sociale, dintre angajații oficiului.

(4) Comisia pentru stabilirea pensiilor va fi numită prin decizia președintelui comitetului executiv al statului popular de raion, oraș sau raion orășenesc.

Art. 105. — (1) Comisiile pentru stabilirea pensiilor, după examinarea actelor de la dosar, se pronunță asupra cererilor de pensionare, prin decizii.

(2) Comunicarea deciziei se face în scris, fie în ședință, fie la domiciliu.

Art. 105. — Deciziile comisiilor pentru stabilirea pensiilor pot fi contestate, de cel care cere pensia, la comisiile regionale de contestații de pe lângă oficiile de prevederi sociale ale comitetelor executive ale slaturilor populare regionale, respectiv al Capitalei R.P.R., în termen de 3 luni de la data comunicării deciziei.

Art. 107. — (1) Comisiile regionale de contestații vor avea următoarea compunere:

— un judecător al tribunalului regional, respectiv al tribunalului Capitalei R.P.R., desemnat de președintele tribunalului, care va funcționa ca președinte;

— șeful oficiului de prevederi sociale al regiunii, respectiv al Capitalei R.P.R., ca membru;

— un delegat sindical, desemnat de consiliul sindical regional sau consiliul sindical orășenesc al Capitalei, ca membru.

(2) Președintele și membrii comisiei vor avea câte un su-

pleant, desemnat în aceleași condiții ca și titularii, care, în lipsa titularului, va îndeplini atribuțiile acestuia.

(3) Comisia regională de contestații va avea un secretar desemnat de către șeful oficiului de prevederi sociale, dintre angajații oficiului.

(4) Comisia regională de contestații va fi numită prin decizia președintelui comitetului executiv al statului popular regional, respectiv al Capitalei R.P.R.

Art. 108. — (1) Comisiile regionale de contestații examinează contestațiile făcute împotriva deciziilor comisiilor de stabilire a pensiilor și se pronunță asupra contestațiilor prin decizii.

(2) Deciziile comisiilor regionale de contestații sînt definitive pentru cel care a cerut pensia.

Art. 109. — (1) Ori de câte ori se constată erori în stabilirea pensiei, se va proceda la revizuirea deciziei de pensionare și la îndreptarea acestor erori, pronunțîndu-se o nouă decizie.

(2) Revizuirea se face de către comisia a cărei decizie este supusă revizuirii.

(3) Sezisarea comisiilor în vederea revizuirii se poate face de:

a) șelii oficiilor de prevederi sociale;

b) organele de îndrumare și control regionale și ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale;

c) organele de îndrumare și control ale Consiliului Central al Sindicatelor, precum și ale consiliilor sindicale regionale, respectiv al Capitalei R.P.R.

(4) Orice persoană interesată se poate adresa organelor arătate în alin. 3, în vederea revizuirii deciziilor de stabilire a pensiilor, pronunțate de comisiile respective.

(5) Cînd revizuirea se face de comisia de stabilire a pensiilor, decizia este atacabilă în condițiile prevăzute în art. 106.

Art. 110. — (1) Ajutorul social se acordă de către comitetul executiv al statului popular de raion, oraș sau raion orășenesc, la propunerea comisiei pentru stabilirea pensiilor de pe lângă oficiile de prevederi sociale respective.

(2) Comitetul executiv al statului popular apreciază asupra posibilităților de existență ale solicitantului și rezolvă cererea prin decizie.

(3) Decizia dată de comitetul executiv al statului popular de raion, oraș sau raion orășenesc, se comunică în scris celui în cauză și poate fi contestată, în termen de 30 zile de la data comunicării, la comitetul executiv al statului popular regional, respectiv al Capitalei R.P.R.

(4) Decizia dată de comitetul executiv al statului popular regional, respectiv al Capitalei R.P.R., este definitivă.

(5) În caz de respingere a cererii de ajutor social, se va putea face o nouă cerere numai dacă s-a schimbat situația materială a solicitantului.

Secțiunea a V-a

Formarea dosarului de pensie

Art. 111. — (1) Pensia de orice fel se stabilește la cererea celui îndreptățit.

(2) Pensia de bătrânețe se stabilește și la cererea unității.

(3) Când cel care cere pensia este angajat, acesta adresează cererea sa unității la care lucrează.

Art. 112. — (1) Pentru angajatul și pentru urmașii acestora, dosarul de pensionare se întocmește de către unitatea la care a lucrat ultima dată angajatul și se depune la oficiul de prevederi sociale al comitetului executiv al statului popular al raionului, orașului sau raionului orășenesc, în raza căruia domiciliază angajatul sau urmașul.

(2) În cazul când cel care cere pensia nu este în muncă, acesta își întocmește personal dosarul de pensionare și îl depune la oficiul de prevederi sociale al comitetului executiv al statului popular al raionului, orașului sau raionului orășenesc, în raza căruia domiciliază.

(3) Urmașii pot, de asemenea, să-și întocmească personal dosarul de pensionare și să-l depună la oficiul de prevederi sociale respectiv.

(4) Dosarul cuprinzând propunerea și actele pentru stabilirea pensiei de merite deosebite se depune la comisia care funcționează în cadrul Secretariatului General al Consiliului de Miniștri.

Art. 113. — Unitatea este obligată să întocmească și să depună dosarul de pensionare în termen de 30 zile de la data înregistrării cererii de pensionare la unitate.

Art. 114. — În vederea formării dosarului de pensionare, angajații care nu au carnet de muncă sunt obligați să depună la unitățile respective, actele necesare stabilirii drepturilor la pensie.

Art. 115. — (1) În cazul când unitatea din sectorul socialist, din vina ei, nu întocmește și nu depune la timp dosarul de pensionare al angajatului, completat cu toate actele, astfel încât cel în drept nu poate primi la timp pensia, unitatea va plăti în continuare drepturile de salariu pînă la data începerii plății pensiei.

(2) Pentru angajații care se aflau în incapacitate temporară de muncă, în cazul în care unitatea din vina ei nu întocmește și nu depune dosarul de pensie în termenul prevăzut în art. 113, unitatea este obligată a le plăti în continuare, de la data încetării plății ajutorului în cadrul asigurărilor sociale și pînă la pensionare, din fonduri proprii, o indemnizație egală cu ajutorul de boală pe care l-au primit.

(3) Pe intervalul de timp pentru care s-a primit indemnizația echivalentă cu drepturile de salariu sau cu ajutorul de boală nu se va plăti și pensia.

(4) Daunele materiale suferite de unitate, în cazurile prevăzute în alineatele precedente, vor fi imputate și recuperate de la cei care s-au făcut vinovați de provocarea lor.

Art. 116. — (1) Pentru stabilirea dreptului la pensie și ajutor social, dosarul trebuie să cuprindă actele stabilite de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale și Consiliul Central al Sindicatelor.

Art. 117. — Oficiile de prevederi sociale sînt obligate a afișa lista de actele necesare pentru stabilirea drepturilor la pensie, pe categorii de pensii, și a ajutorului social.

Secțiunea a VI-a

Operațiunile de stabilire a pensiilor

Art. 118. — (1) La primirea dosarului de pensionare, oficiul de prevederi sociale are obligația de a verifica dacă este completat cu toate actele necesare.

(2) În cazul în care dosarul de pensionare nu este complet, oficiul de prevederi sociale va face cunoscut în scris, unității sau celui care cere pensia, în termen de cel mult 10 zile de la data înregistrării dosarului, ce acte mai sînt necesare pentru completarea lui.

(3) Actele prezentate ulterior depunerii dosarului de pensionare, în vederea completării lui, vor fi înregistrate la oficiul de prevederi sociale.

(4) Data completării dosarului de pensionare cu decizia de încadrare într-un grad de invaliditate sau cu actul de instituire a tutelei, nu influențează asupra datei de cînd începe plata pensiei.

Art. 119. — Cînd dosarul este completat cu toate actele necesare, oficiul de prevederi sociale este obligat să supună cererea de înscriere la pensie, comisiei pentru stabilirea pensiilor, în termen de 15 zile de la data înregistrării dosarului sau a completării lui.

Art. 120. — Comisia pentru stabilirea pensiilor de pe lîngă oficiul de prevederi sociale al raionului, orașului sau raionului orășenesc, va verifica lucrările întocmite de oficiul de prevederi sociale, precum și actele existente la dosarul de pensionare și va da decizie de aprobare sau de respingere a cererii de înscriere la pensie, în prezența celui care a cerut pensia, lămurindu-l asupra drepturilor ce i se cuvin sau asupra motivelor de respingere a cererii.

Art. 121. — (1) Cel care cere pensia va fi încunoștințat în scris, cu cel puțin 10 zile înainte de termenul fixat pentru stabilirea pensiei, spre a lua parte la ședința comisiei.

(2) În caz de neprezentare, comisia va putea soluționa cererea și în lipsa celui care a cerut pensia.

(3) Un exemplar de pe decizia comisiei pentru stabilirea pensiei va fi comunicat, în scris, de către oficiul de prevederi sociale, în cel mult 5 zile de la data pronunțării deciziei, celui care a cerut pensia; în cazul cînd a fost prezent la ședință i se va putea face comunicarea în scris și în ședință.

(4) Decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au condus la admiterea sau respingerea cererii de înscriere la pensie, precum și termenul înăuntrul căruia poate fi introdusă contestația.

(5) În cazul în care decizia de respingere a cererii de pensionare a rămas definitivă, actele depuse vor fi restituite la cererea petiționarului.

Art. 122. — (1) În cazul cînd cel care a cerut pensia face contestație, oficiul de prevederi sociale va înainta dosarul cu actele de pensionare, împreună cu contestația, oficiului de prevederi sociale al comitetului executiv al statului popular regional, respectiv al Capitalei R.P.R., în termen de 10 zile de la data înregistrării contestației.

(2) La primirea contestației, oficiul de prevederi sociale regional, respectiv al Capitalei R.P.R., supune contestația, împreună cu dosarul de pensionare, comisiei regionale de contestații, spre soluționare.

(3) Comisia regională de contestații va fixa termen de judecată și va încunoștința în scris, pe cel care a făcut contestație, cu cel puțin 15 zile înainte de termenul stabilit pentru judecarea contestației.

(4) Judecarea contestației se va face în termen de 30 zile de la primirea dosarului, în prezența contestatorului.

(5) În cazul cînd cel care a făcut contestația nu se prezintă

la termenul fixat, comisia regională de contestații va putea soluționa contestația și în lipsa acestuia.

(6) Decizia comisiei regionale de contestații va cuprinde motivarea aprobării sau respingerii contestației și va fi trimisă, în termen de 5 zile, atât oficiului de prevederi sociale al comitetului executiv al statului popular al raionului, orașului sau raionului orășenesc, împreună cu dosarul, cât și contestatorului.

Art. 123. — (1) Pentru stabilirea pensiei de invaliditate, oficiul de prevederi sociale este obligat, după ce dosarul a fost completat cu toate actele necesare, să trimită serviciului de expertiză medicală a capacității de muncă, actele medicale, în vederea stabilirii gradului de invaliditate.

(2) În caz de invaliditate cauzată de accident de muncă, se va trimite și copie de pe actul oficial prin care se constată împrejurările în care a survenit accidentul.

(3) Dosarul cu actele de pensionare va rămâne în arhiva oficiului de prevederi sociale, iar dosarul medical va rămâne în păstrarea serviciului de expertiză medicală a capacității de muncă.

Art. 124. — (1) Deciziile pentru stabilirea drepturilor la pensie de invaliditate au aceeași valabilitate limitată în timp ca și aceea a deciziilor de încadrare în grade de invaliditate, date de serviciile de expertiză medicală a capacității de muncă.

(2) După expirarea termenului de valabilitate a deciziei de pensionare și după ce invalidul a fost revizuit de către serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă, comisia de stabilire a pensiilor va da o nouă decizie de pensionare, pe o perioadă limitată, în funcție de noul grad de invaliditate.

(3) În cazul când invalidul a fost menținut în același grad de invaliditate, comisia pentru stabilirea pensiilor va face mențiune pe ultima decizie de pensionare, despre prelungirea valabilității acesteia, pe perioada corespunzătoare gradului de invaliditate, fără a mai da o nouă decizie.

(4) Pentru invalizii nerevizuibili medical, deciziile de pensionare sînt definitive.

Art. 125. — (1) În cazul cînd, de pe urma susținătorului decedat au rămas urmași cu drept la pensie, care au domiciliu diferite, pensia va fi stabilită de către comisia de stabilire a pensiilor de pe lângă oficiul de prevederi sociale al raionului, orașului sau raionului orășenesc în raza căruia a domiciliat decedatul.

(2) Comisia de stabilire a pensiilor de pe lângă oficiul de prevederi sociale, care are competența de a stabili pensia, va da decizia de pensionare, în care vor fi trecuți toți urmașii cu drept la pensie.

Art. 126. — (1) În cazul în care sînt mai mulți urmași care au domiciliu diferite, cuantumul total al pensiei se împarte în părți egale, în raport cu numărul acestora, întocmindu-se câte o decizie separată pentru fiecare urmaș care locuiește la alt domiciliu.

(2) Pe fiecare dintre aceste decizii se va menționa cuantumul total al pensiei și modul cum a fost repartizat pe urmași.

(3) Dosarul cu actele de pensionare se păstrează la oficiul de prevederi sociale pe lângă care funcționează comisia care a dat decizia de pensionare și care va pune în plată urmașii care domiciliază în raza sa.

(4) Deciziile de pensie privind pe urmașii domiciliați în raza altor oficii de prevederi sociale se vor trimite acestor oficii, care îi vor pune în plată, începînd cu luna menționată în adresa de trimitere.

Art. 127. — (1) În cazul cînd cel care cere pensia a depus acte din care rezultă minimum de vechime în muncă, se va proceda la stabilirea drepturilor la pensie, fără a se mai aștepta să fie depuse și alte acte în completarea timpului muncii.

(2) La prezentarea de noi acte valabile pentru completarea vechimii în muncă peste minimum legal, pensia se va calcula la procentul corespunzător vechimii completate și se va acorda cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care au fost depuse noile acte.

(3) În caz de pensie de invaliditate sau de urmaș, dacă noile acte au fost depuse în termen de 3 luni de la data încetării plății

ajutorului de boală sau a decesului susținătorului, diferența de pensie se va acorda cu începere de la aceste date, după caz.

Art. 128. — În cazul când o persoană a lucrat în mai multe sectoare de activitate care au case de pensii proprii, i se va stabili pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat, numai dacă cea mai mare parte din activitate a desfășurat-o în calitate de angajat.

Secțiunea a VII-a

Plata pensiei

Art. 129. — (1) Pensia se plătește direct pensionarului titular, iar când acesta are capacitatea de exercițiu restrînsă sau este lipsit de capacitate, plata se face reprezentantului legal.

(2) Când pensia de urmaș a fost stabilită pentru mai mulți membri de familie, care locuiesc împreună, ea se plătește celui care a făcut cererea de pensionare.

Art. 130. — Pensia nu poate fi cedată nici integral, nici parțial.

Art. 131. — (1) Pensia și orice alte sume cuvenite pensionarului, rămase neplătite din vina acestuia, vor fi achitate pe trecut, pe cel mult 6 luni în urmă, de la data cererii, în rate lunare egale cu cuantumul pensiei.

(2) În cazul în care neplata pensiei nu se datorește vinei pensionarului, i se vor achita sumele restante, dacă acestea sînt cerute în termen de 3 ani de la data când sînt datorate.

Art. 132. — (1) Sumele plătite în plus din vina pensionarului vor fi recuperate de la acesta.

(2) Dacă sumele au fost plătite în plus, fără vina pensionarului, acesta nu este obligat la restituire; cei din vina cărora s-a făcut plata sînt răspunzători, potrivit Codului Muncii, pentru paguba produsă.

Art. 133. — (1) Pensia se achită pe întreaga lună în care s-a produs cauza de încetare a dreptului la pensie.

(2) În caz de deces al pensionarului, pensia neîncasată de cel decedat, inclusiv cea pentru luna în care a avut loc decesul, se va achita persoanelor cu drept la pensie de urmaș, iar în lipsa acestora, persoanei în îngrijirea căreia se afla pensionarul la data decesului.

(3) Cei care au îngrijit pe pensionarul decedat fac dovada acestei situații cu acte sau cu declarații date pe proprie răspundere.

Art. 134. — (1) În cazul când pensionarul de invaliditate nu se prezintă, fără motive justificate, pentru revizuire la serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă, la termenul fixat, plata pensiei de invaliditate încetează cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care pensionarul trebuia să se prezinte la revizuirea medicală.

(2) Dacă pensionarul invalid este nedeplasabil și justifică acest fapt prin acte medicale oficiale, el este obligat să anunțe din timp serviciul de expertiză medicală a capacității de muncă respectiv pentru a fi examinat la domiciliu sau la spital.

(3) În cazul când pensionarul prevăzut în alin. 2 va fi încadrat într-un grad de invaliditate, pensia i se va plăti în continuare de la data expirării valabilității deciziei anterioare.

(4) Dacă pensionarul invalid nu se prezintă la data stabilită pentru revizuirea medicală din motive justificate și dovedite cu acte oficiale, pensia i se va plăti în continuare de la data expirării deciziei anterioare, în cazul când se prezintă în termen de 30 zile și este menținut într-un grad de invaliditate.

(5) Dacă fostul pensionar de invaliditate se prezintă la revizuirea medicală în termen de cel mult un an de la data expirării valabilității deciziei de pensionare, pensia i se va plăti cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care a fost examinat, în cazul când va fi încadrat într-un grad de invaliditate.

(6) Dispozițiile alineatelor precedente se aplică și urmașilor pensionați, pentru motiv de invaliditate, cu excepția soției care se poate prezenta oricînd pentru constatarea invalidității.

Art. 135. — (1) În cazul când invaliditatea a fost provocată

de un accident de muncă sau de o boală profesională, datorită neluării măsurilor de protecție a muncii, unitățile sînt obligate să depună lunar în contul asigurărilor sociale de stat, cuantumul pensiei acordate.

(2) Oficiile de prevederi sociale sînt obligate să ceară unităților plata sumelor arătate în alineatul precedent.

(3) Cererea de restituire a cuantumului pensiei se va face în baza actului oficial de constatare a împrejurărilor în care a avut loc accidentul de muncă sau s-a ivit boala profesională, încheiat de organele de protecție a muncii, în care se menționează vina unității.

(4) În cazul cînd unitatea refuză a depune lunar cuantumul pensiei acordate, oficiul de prevederi sociale se va adresa, prin comitetul executiv al statului popular respectiv, tribunalului popular al raionului, orașului sau raionului orășenesc sau arbitrajului de stat, în raza căruia își are sediul unitatea, după caz, spre a o obliga la plata sumelor datorate.

(5) Prevederile de la alineatele precedente se aplică și în cazul cînd accidentul a fost mortal, dacă de pe urma decedatului au rămas urmași cărora li s-a stabilit dreptul la pensie.

Secțiunea a VIII-a

Suspendarea plății pensiei

Art. 136. — (1) Plata pensiei se suspendă pe timpul cît :

a) pensionarul își stabilește domiciliul pe teritoriul altei țări ;

b) pensionarul se află în stare de reținere sau arestare preventivă ;

c) pensionarul execută o pedeapsă privativă de libertate, cînd condamnarea nu atrage decăderea din dreptul la pensie.

(2) Urmașii cu drept la pensie ai pensionarului prevăzut în alin. 1, lit. b sau c au drept la pensie de urmaș, care li s-ar fi cuvenit în caz de deces al pensionarului, pe tot timpul suspendării plății pensiei acestuia.

(3) Dispozițiile alin. 2 nu se aplică în situația arătată în alin. 1, lit. b, dacă urmărirea penală sau judecata privește o infracțiune care atrage decăderea din dreptul la pensie.

Art. 137. — (1) Suspendarea plății pensiei începe cu pensia cuvenită pe luna în care a intervenit situația care determină suspendarea, dacă nu s-a făcut plata pentru această lună.

(2) În cazul cînd pensia a fost încasată, plata pensiei se suspendă începînd cu prima zi a lunii următoare aceleia în care a intervenit situația care determină suspendarea.

(3) Comisia de stabilire a pensiei va da decizie motivată de suspendare a plății pensiei.

Art. 138. — În caz de clasare a cauzei pentru lipsă de temei, precum și de amnistiere a faptei pentru care pensionarul a fost arestat înainte de judecare, sau în caz de achitare, se vor plăti sumele datorate pe întreaga durată a suspendării, scăzîndu-se sumele plătite urmașilor.

Art. 139. — (1) În caz de executare a pedepsei sau de grațiere, ori de amnistiere a faptei pentru care pensionarul a fost condamnat la pedeapsă privativă de libertate și care a condus la suspendarea plății pensiei, plata pensiei se reia cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care pensionarul a fost eliberat.

(2) Cînd încetează celelalte cauze de suspendare a pensiei, plata acesteia se reia cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care a intervenit încetarea cauzei de suspendare.

Art. 140. — În toate cazurile de repunere în drepturi, comisia de stabilire a pensiilor va da decizie în acest sens.

Art. 141. — Organele de urmărire penală, organele Procuraturii și instanțele judecătorești au obligația ca, în termen de 5 zile de la data reținerii ori arestării pensionarului, să comunice această situație, în scris, oficiului de prevederi sociale respectiv, în vederea suspendării plății pensiei.

Secțiunea a IX-a

Pierderea dreptului la pensie și la ajutorul social

Art. 142. — Pierd dreptul la pensie și la ajutor social cei care :

- a) au fost condamnați pentru infracțiuni contra păcii și umanității, indiferent dacă au executat sau nu pedeapsa ;
- b) au fost condamnați pentru infracțiuni contra securității statului ;
- c) au fost condamnați pentru activitate intensă contra clasei muncitoare ;
- d) au fost condamnați pentru sustrageri din avutul obștesc, dacă valoarea pagubei depășește suma de 20.000 lei, sau care, după o condamnare pentru sustragere din avutul obștesc indiferent de suma sustrasă au fost din nou condamnați, ca recidiviști tot pentru sustragere din avutul obștesc ;
- e) au pierdut cetățenia R.P.R. ;
- f) au părăsit țara în mod ilegal sau refuză să se inapoieze în țară ;
- g) au fost condamnați pentru că au prezentat acte false în vederea obținerii dreptului la pensie sau ajutor social ;
- h) și-au provocat o invaliditate în mod voit, în vederea stabilirii unui drept la pensie sau ajutor social, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie sau ajutor social decurgând din această invaliditate ;
- i) au căpătat o invaliditate săvârșind o faptă penală, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie sau ajutor social decurgând din această invaliditate.

Art. 143. — Pentru activitatea în muncă după pierderea dreptului la pensie se poate dobîndi un nou drept la pensie, în condițiile prevăzute de lege.

Secțiunea a X-a

Transformarea pensiilor

Art. 144. — Pensia de bătrînețe a unui pensionar, care continuă activitatea în muncă și care devine invalid ca urmare a

unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, poate fi transformată, la cererea pensionarului, în pensie de invaliditate cauzată de accident de muncă sau de boală profesională.

Art. 145. — (1) Pensionarii de invaliditate de gradul I și II, provocată de un accident de muncă sau de o boală profesională, care au vechimea în muncă necesară pentru obținerea pensiei de bătrînețe, pot cere transformarea pensiei de invaliditate în pensie de bătrînețe, chiar dacă nu au atins limitele de vîrstă pentru obținerea unei asemenea pensii.

(2) Dacă invaliditatea de gradul I sau II a fost provocată de un accident în afară de muncă sau de o boală obișnuită, transformarea pensiei de invaliditate în pensie de bătrînețe se poate face numai în cazul în care pensionarul îndeplinește și condiția de vechime integrală în muncă, cerută pentru acordarea pensiei de invaliditate.

(3) Dacă în urma revizuirii medicale periodice, invalidul care se află în situația arătată la alineatele precedente este trecut în gradul III de invaliditate, i se va transforma pensia de bătrînețe în pensie de invaliditate de gradul III, cu începere din prima zi a lunii următoare aceleia în care a fost revizuit medical.

(4) Dacă în urma revizuirii medicale periodice, pensionarul este găsit capabil de muncă, pensia încetează.

Art. 146. — Pensionarii de invaliditate de gradul III pot cere transformarea pensiei de invaliditate în pensie de bătrînețe, dacă îndeplinesc condițiile de vechime în muncă și de vîrstă, prevăzute de lege pentru acordarea pensiei de bătrînețe.

Art. 147. — (1) Pensionarii de orice fel, care rămîn sau se reîncadrează în muncă după pensionare, au dreptul să li se recalculeze pensia, luîndu-se în considerare și timpul muncit după stabilirea inițială a pensiei.

(2) În cazul în care categoria de pensie rămîne aceeași, recalcularea pensiei prin adăugarea vechimii în muncă se face numai după încetarea activității.

(3) În cazul transformării pensiei dintr-o categorie într-alta, recalcularea pensiei se poate cere oricînd.

(4) În cazul în care pensionarul își continuă activitatea în alt sector de muncă decât acela căruia îi aparține casa de pensii care i-a stabilit pensia, recalcularea se va face, în condițiile arătate în alin. 1, 2 sau 3 de către casa care îi plătește pensia.

Art. 148. — În cazul când se schimbă gradul de invaliditate al unui pensionar cu pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau boală profesională într-un grad de invaliditate mai mare, datorită unui accident în afară de muncă sau unei boli obișnuite, pensia se va recalcula la procente corespunzătoare noului grad de invaliditate pentru accident de muncă sau boală profesională.

Art. 149. — (1) În caz de transformare a pensiei de invaliditate în pensie de bătrânețe, pentru pensionarii de invaliditate care continuă să muncească, se ia ca bază de calcul, la alegerea celui care cere pensia:

a) fie salariul mediu tarifar, stabilit potrivit prevederilor art. 95;

b) fie salariul tarifar în vigoare la data stabilirii pensiei de bătrânețe a funcției avute la data invalidității.

(2) În celelalte cazuri în care se transformă sau se recalculază pensia unui pensionar, dacă acesta a rămas sau s-a reîncadrat în muncă după pensionare, se ia ca bază de calcul salariul mediu tarifar avut în vedere la stabilirea inițială a pensiei.

Art. 150. — (1) În caz de transformare a unei categorii de pensii într-alta, sau de recalculare a pensiei, plata noii pensii se va face din prima zi a lunii următoare introducerii cererii de transformare sau recalculare împreună cu actele necesare.

(2) În caz de schimbare a gradului de invaliditate sau a numărului de urmași pensionari, care modifică procentul de calculare a pensiei, noua pensie recalculată se va plăti:

a) din prima zi a lunii următoare aceleia în care au fost examinați medical pensionarii invalizi;

b) din prima zi a lunii următoare aceleia în cursul căreia a intervenit schimbarea numărului de urmași.

CAPITOLUL IX

AJUTOARE ȘI ASISTENȚA SOCIALĂ

Art. 151. — (1) Pensionarii au drept la ajutor în caz de deces al oricărui membru de familie din cei prevăzuți în art. 63.

(2) În caz de deces al unui pensionar, au drept la ajutor membrii de familie ai acestuia sau persoanele străine de familie care au suportat cheltuielile ocazionate de deces.

Art. 152. — Ajutorul de deces se acordă potrivit normelor și în cuantumul stabilit pentru angajați și pentru membrii lor de familie în cadrul asigurărilor sociale de stat, fără a li se cere condiții de vechime.

Art. 153. — (1) Pensionarii care nu sînt în muncă precum și membrii lor de familie primesc ajutor în caz de deces prin oficiul de prevederi sociale al comitetului executiv al statului popular în raza căruia domiciliază pensionarii.

(2) Pensionarii care sînt în muncă precum și membrii lor de familie primesc ajutor în caz de deces de la unitatea respectivă.

Art. 154. — (1) Pentru acordarea ajutorului de deces, soția și copiii se consideră că se aflau în întreținerea pensionarului prin simpla lor calitate de soție sau copii.

(2) Părinții, frații și surorile se consideră că se aflau în întreținerea pensionarului numai în cazul când nu realizau venituri lunare mai mari de 300 lei.

Art. 155. — (1) Actele necesare pentru acordarea ajutorului în caz de deces al pensionarului sau al membrilor lui de familie se stabilesc de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale și Consiliul Central al Sindicatelor.

(2) Lista acestor acte va fi afișată la oficiile de prevederi sociale.

Art. 156. — Pensionarii și membrii lor de familie beneficiază de asistență medicală și medicamente, prin unitățile sanitare

ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, în condițiile prevăzute de normele legale în vigoare.

Art. 157. — (1) Pensionarii au drept la proteze chirurgicale, dentare, ochelari, centuri abdominale și aparate ortopedice, prin Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, precum și la cheltuielile de transport pînă la și de la centrele unde acestea se confecționează, după aceleași norme ca și angajații.

(2) Pensionarii pot fi trimiși la tratament balneo-climatic, în sanatoriile balneare ale Consiliului Central al Sindicatelor și cele ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale.

Art. 158. — (1) Pensionarii pot fi internați în căminele de pensionari sau căminele de bătrini organizate de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale sau de comitetele executive ale slaturilor populare.

(2) Pensionarii invalizi de gradul I și II pot fi primiți în căminele-spital de pensionari invalizi, organizate de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale și de comitetele executive ale slaturilor populare.

Art. 159. — Pensionarii, invalizi de orice grad, se pot califica sau recalifica în școlile profesionale speciale; pe toată această perioadă ei au dreptul, în afară de pensie, la:

- a) întreținere și îmbrăcăminte;
- b) manuale și materiale didactice;
- c) cheltuieli de transport.

Art. 160. — De drepturile prevăzute în prezentul capitol beneficiază și cei care primesc ajutor social.

CAPITOLUL X

RECALCULAREA PENSIILOR STABILITE ANTERIOR DATEI DE 1 AUGUST 1959

Art. 161. — Pensiile de bătrînețe, de invaliditate, de serviciu și de urmași, stabilite înaintea datei de 1 august 1959, se recalculează după normele prevăzute în prezentul capitol.

Art. 162. — Elementele care stau la baza recalculării pensiilor sînt următoarele:

- a) vechimea în muncă;
- b) grupa de muncă;
- c) salariul tarifar;
- d) procentul de calcul;
- e) gradul de invaliditate și cauza invalidității.

Art. 163. — (1) Vechimea în muncă este cea trecută în buletinul de recalculare a pensiei din anul 1954, sau în ultima decizie de pensionare.

(2) Prin derogare de la dispoziția alin. 1, se va lua în considerare și vechimea în muncă prevăzută în actele ce au folosit la recalcularea pensiei, conform art. 39 al Deciziei nr. 4/1953 a Consiliului Central al Sindicatelor.

Art. 164. — (1) Incadrarea în grupa de muncă se va face după cum urmează:

a) se vor aplica dispozițiile legale noi, cu privire la stabilirea grupei de muncă, în funcție de categoria de pensie, dacă în dosarul de pensionare există acte din care rezultă elementele necesare pentru determinarea grupei de muncă;

b) se va lua în considerare ultima profesie avută de pensionar, dacă în dosarul de pensionare nu există acte din care rezultă elementele necesare pentru determinarea grupei de muncă, caz în care se va face încadrarea în grupa de muncă de care aparține ultima profesie.

(2) Pentru încadrarea în grupa de muncă, vor fi luate în considerare numai actele de vechime în muncă, aflate în dosarele de pensionare și recunoscute prin buletinul de recalculare a pensiei, sau prin ultima decizie de pensionare.

(3) Pensionarii de serviciu, proveniți din personalul navigator profesionist din aeronautica civilă, vor fi încadrați în grupa I-a de muncă.

(4) Pensionarii cu pensie de vechime, proveniți din personalul artistic din instituțiile de artă, vor fi încadrați în grupa a II-a de muncă.

(5) Pensionarii de bătrînețe care au o vechime în muncă de cel puțin 10 ani și nu îndeplinesc condiția de vechime integrală în muncă conform dispozițiilor art. 8 sau 9, vor fi încadrați în grupa de muncă potrivit dispozițiilor art. 17.

Art. 165. — (1) Salariul tarifar pe baza căruia se recalculează pensia este cel stabilit prin actele normative în vigoare la 31 iulie 1959.

(2) Echivalarea se va face pe baza tabelelor și a instrucțiunilor de echivalare elaborate de Comitetul de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale și Consiliul Central al Sindicatelor.

Art. 166. — (1) Procentul de recalculare a pensiei este cel prevăzut în dispozițiile legale noi, după categoria de pensie.

(2) Pentru determinarea procentelor suplimentare la pensie de bătrînețe, se va proceda potrivit prevederilor art. 12, dacă în dosarul de pensionare există acte din care rezultă elementele necesare pentru aplicarea acestor prevederi.

(3) Dacă în dosarul de pensionare nu există elementele la care se referă alin. 2, se vor acorda următoarele sporuri la pensia de bătrînețe :

— 1,5% pentru cei care au încetat activitatea salariată în calitate de muncitori (grupele I, II și III de muncă) ;

— 1% pentru restul pensionarilor.

Art. 167. — Gradul de invaliditate este cel menționat în ultima decizie (proces-verbal), dată de organul de expertiză medicală a capacității de muncă, iar cauza invalidității este cea menționată în ultima decizie de pensionare.

Art. 168. — (1) Cei pensionați cu reducere de vîrstă sau de vechime în muncă, pe baza unor acte normative speciale, precum și urmașii acestora vor rămîne mai departe în drepturile de pensie, aplicîndu-li-se numai dispozițiile cu privire la recalculare.

(2) Cei pensionați pe baza unor legi anterioare datei de 1 ianuarie 1949, dacă nu întrunesc condițiile de vechime sau vîrstă cerute prin dispozițiile legale noi, pentru a primi o pensie,

vor primi pensia minimă cu reducere de vechime în muncă, după categoria de pensie.

Art. 169. — (1) Micii meseriași, lucrătorii independenți și lucrătorii la domiciliu, care au cel puțin vechimea minimă integrală pentru acordarea pensiei de bătrînețe sau invaliditate, vor primi pensia minimă integrală, după categoria de pensie.

(2) Pentru cei care nu au vechimea minimă integrală, recalcularea pensiei se face micșorîndu-se pensia minimă menționată în alin. 1, proporțional cu numărul anilor serviți mai puțin, fără a putea coborî sub pensiile minime cu reducere de vechime în muncă, prevăzute prin dispozițiile legale noi, după categoria de pensie.

Art. 170. — Pensiile urmașilor se vor recalcula luîndu-se ca bază de calcul pensia recalculată a susținătorului decedat, după cum urmează :

a) pensia de bătrînețe, dacă cel decedat a fost pensionar de bătrînețe ;

b) pensia de invaliditate de gradul I, dacă cel decedat a fost pensionar de invaliditate de gradul I sau a fost angajat și decesul s-a produs datorită unui accident de muncă ;

c) pensia de invaliditate de gradul II, în toate celelalte cazuri.

Art. 171. — Pentru pensionarii de invaliditate de gradul I se va acorda, în afară de pensie și o indemnizație de îngrijire potrivit art. 31 sau 39, după caz.

Art. 172. — Pensiile văduvelor recăsătorite pînă la data de 1 august 1959 se mențin în cuantumurile primite pînă la această dată.

Art. 173. — (1) Pensionarii cu pensii sociale vor fi revizuiți în raport cu prevederile legii noi și vor fi încadrați :

a) în categoriile respective de pensii, în măsura în care îndeplinesc condițiile necesare pentru acordarea pensiei ;

b) la ajutor social, în măsura în care îndeplinesc condițiile necesare pentru acordarea acestui ajutor.

(2) Cei care vor fi încadrați la ajutor social, nu vor putea primi mai puțin decât cuantumul pensiei sociale avută fără compensația de cartelă.

(3) Pensionarii urmași cu pensii sociale, vor fi menținuți în drepturi numai dacă susținătorul decedat întrunește condițiile noilor prevederi legale pentru obținerea unui drept la pensie, aplicându-li-se dispozițiile cu privire la recalculare.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. 3, copiii vor fi menținuți în drepturile avute pînă în prezent.

Art. 174. — Dacă în urma recalculării în unele cazuri, rezultă o pensie mai mică decît cea avută pînă la 1 august 1959, se va menține pensia în cuantumul drepturilor primite pînă la această dată.

Art. 175. — (1) În perioada de recalculare a pensiilor anterioare și de revizuire a pensionarilor cu pensii sociale, pensionarii vor continua a primi pensia veche.

(2) În cazul în care, în urma revizuirii și a recalculării făcute, vor rezulta diferențe în plus față de pensiile vechi, aceste diferențe vor fi achitate retroactiv cu începere de la data de 1 august 1959.

(3) În cazul în care pensionarii nu mai îndeplinesc condițiile legale pentru a primi pensie sau ajutor social, sumele încasate în perioada de recalculare, nu vor fi restituite.

Art. 176. — (1) Recalcularea pensiilor se face de către comisiile de recalculare, înființate pe lîngă oficiile de prevederi sociale raionale, orășenești și de raion orășenesc.

(2) Comisiile de recalculare a pensiilor vor avea următoarea compunere :

- șeful oficiului de prevederi sociale, ca președinte ;
- șeful biroului de pensii, ca membru ;
- un delegat sindical, ca membru.

(3) În orașele și raioanele cu număr mare de pensionari vor putea funcționa mai multe comisii, cu următoarea compunere :

- I. — șeful oficiului de prevederi sociale ca președinte ;
- un angajat din cadrul biroului de pensii, ca membru ;
- un delegat sindical, ca membru ;

II. — șeful biroului de pensii sau alt angajat al oficiului de prevederi sociale, ca președinte ;

- un angajat din cadrul biroului de pensii, ca membru ;
- un delegat sindical, ca membru.

(4) Acolo unde nu se pot alcătui comisiile în componența menționată în alineatele precedente, se vor putea numi alte cadre ale oficiilor de prevederi sociale, care să aibă pregătirea necesară asigurării lucrărilor de recalculare a pensiilor.

(5) Comisiile de recalculare vor fi numite prin decizii ale comitetului executiv al statului popular respectiv.

Art. 177. — (1) Pentru fiecare pensie recalculată, comisia va da o decizie de recalculare.

(2) Cuantumul pensiei și elementele ce au stat la baza recalculării se vor comunica în scris pensionarului la domiciliu.

(3) După terminarea operațiilor de recalculare a pensiilor, comisiile de recalculare se desființează iar eventualele sarcini restante vor trece asupra comisiilor de stabilire a pensiilor.

Art. 178. — (1) Deciziile comisiilor de recalculare a pensiilor pot fi contestate de cei în cauză la comisiile de contestații de pe lîngă oficiile de prevederi sociale ale comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, respectiv al Capitalei R.P.R., în termen de 3 luni de la data comunicării recalculării.

(2) Contestațiile introduse vor fi rezolvate după terminarea operațiunilor de recalculare, fără a depăși 3 luni de la data terminării lucrărilor de recalculare.

Art. 179. — Erorile constatate la recalcularea pensiilor, vor fi rectificate de către comisia de recalculare, în perioada recalculării, iar după desființarea acestor comisii, de către comisia de stabilire a pensiilor.

CAPITOLUL XI
DISPOZIȚII FINALE

Art. 180. — (1) Pensia de orice fel se stabilește la cererea celui îndreptățit.

(2) Pensia de bătrînețe se stabilește și la cererea unității.

(3) Pentru cei care exercită anumite profesii intelectuale, și anume: profesorii și conferențiarii din învățământul superior și lucrătorii din institutele de cercetări științifice cu grade asimilate acestora, menținuți în activitate cu aprobarea forului tutelar, unitatea nu poate face cererea de pensionare decât la împlinirea vârstei de 65 ani pentru bărbați și 60 ani pentru femei.

(4) Contractul angajaților pensionari la cererea unității se desface pe data înscrierii la pensie.

Art. 181. — (1) Nimeni nu poate primi decât o singură pensie, indiferent de fondul din care aceasta este plătită ori de legea în care este prevăzut dreptul la pensie.

(2) Persoanele îndreptățite la mai multe pensii pot opta ori cînd pentru una dintre ele, chiar după ce s-a stabilit un drept la pensie.

Art. 182. — (1) Cererile de pensii introduse înaintea datei de 1 august 1959, precum și contestațiile nerezolvate, vor fi soluționate după normele legale în vigoare la data cererii dreptului și aceasta numai pentru pensiile convenite pînă la data de 1 august 1959.

(2) După intrarea în vigoare a legii noi, pensia se va recalcula după normele prevăzute pentru recalcularea pensiilor existente în plată.

(3) În cazul în care se cere pensia de invaliditate sau de urmaș și dacă cererea a fost introdusă după data intrării în vigoare a legii noi, iar cel care cere pensia are dreptul să o primească și pentru o perioadă anterioară, se va proceda astfel:

a) pentru perioada anterioară datei de 1 august 1959, se vor acorda drepturile convenite potrivit legii atunci în vigoare;

b) de la data de 1 august 1959, se vor acorda drepturile prevăzute prin dispozițiile legale noi.

Art. 183. — Cei cărora nu li s-a stabilit pensia fiindcă nu îndeplineau condițiile necesare prevăzute în legile anterioare, dar îndeplinesc condițiile prevăzute în legea nouă, vor putea cere pensia pe baza normelor legii noi.

Art. 184. — (1) Persoanele care au cotizat la fostele asigurări sociale un timp cel puțin egal cu vechimea în muncă necesară pentru acordarea unei pensii de bătrînețe și îndeplinesc condițiile de vîrstă, vor primi pensia de bătrînețe după normele stabilite pentru angajați.

(2) Cuantumul pensiei va fi pensia minimă stabilită în funcție de timpul cotizat.

Art. 185. — Cetățenii unui stat străin și urmașii lor, domiciliați pe teritoriul Republicii Populare Romîne, pot cere înscrierea la pensie, pentru timpul servit în țară străină, potrivit convențiilor încheiate între Republica Populară Romînă și statul respectiv.

Art. 186. — (1) Pentru angajații din sectorul particular, contribuția pentru asigurările sociale se va plăti la salariul efectiv primit.

(2) În cazul în care salariul efectiv primit este inferior salariului minim tarifar pe economie, a ramurii în care se încadrează profesia, contribuția se va plăti la cel din urmă salariu.

Art. 187. — Orice sume plătite în plus pensionarilor cu titlul de pensie și alte drepturi aferente, datorită unor greșite stabiliri, pînă la data intrării în vigoare a legii noi, nu se mai urmăresc.

Art. 188. — Frațiunile de leu ce rezultă din calcularea și recalcularea pensiilor se întregesc la un leu în favoarea pensionarului.

Art. 189. — Cei care vor falsifica acte pentru obținerea drepturilor la pensie și ajutoare, sau vor folosi asemenea acte, ori vor săvârși alte încălcări ale dispozițiilor privind regimul pensiilor, în cazul în care constituie infracțiuni, vor fi pedepsiți potrivit legii penale.

Art. 190. — (1) În vederea asigurării unei aplicări juste și unitare a dispozițiilor legale privitoare la pensii, se instituie pe lângă Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale o comisie alcătuită din :

- ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale, ca președinte;
- un secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, ca membru;
- un vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, ca membru;
- un adjunct al Ministrului Finanțelor, ca membru;
- un adjunct al Ministrului Justiției, ca membru.

(2) Secretar al comisiei va fi Directorul General al Direcției Generale de Prevederi Sociale din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale.

(3) Comisia de mai sus rezolvă problemele ridicate de aplicarea dispozițiilor legale privind regimul pensiilor, dând norme obligatorii în acest sens.

Art. 191. — Pentru deslășurarea în bune condițiuni a lucrărilor de recalculare a pensiilor vechi, la cererea ministrului Sănătății și Prevederilor Sociale, ministerele și celelalte organe centrale vor asigura cadrele de specialitate din ramurile respective, care vor lucra pe lângă comisiile de recalculare a pensiilor din centrele muncitorești.

Art. 192. — Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale împreună cu Consiliul Central al Sindicatelor sînt autorizați să elaboreze norme tehnice privind plata pensiilor și ajutoarelor, precum și decontarea cheltuielilor.

Art. 193. — Lucrările de recalculare a pensiilor existente în plată la data de 1 august 1959 se vor termina pînă la 1 noiembrie 1959.

Art. 194. — În termen de 60 zile, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, Ministerul Finanțelor și ministrul pentru problemele organelor locale ale administrației de stat, vor stabili norme simplificate și operative de finanțare și control a fondurilor de pensii.

TABELUL Nr. 1

cuprinzând angajații care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, cărora li se stabilește pensie de bătrînețe la împlinirea vârstei de 50 ani

Nr. crt.	DENUMIREA PROFESIUNII
1.	Muncitorii care lucrează în subteran, în minele de cărbuni și minereuri feroase, neferoase și nemetalifere.
2.	Muncitorii care lucrează în exploatările și explorările de minereuri cu proprietăți speciale.
3.	Muncitorii care lucrează în subteran la săpat tunele, galerii și deschideri de mine.
4.	Sondorii care lucrează permanent la extracția țiteiului în subteran prin galerii.
5.	Furnaliștii și muncitorii încărcători de la gîtul turnalului (muncitori gît furnal), oțelarii topitori, oțelarii turnători de la gropile de turnare, macaragii încărcare cuptoare Martin și electrice și macaragii turnare. (Funcțiile de mai sus se referă numai la ramura siderurgie).
6.	Încărcătorii, topitorii, turnătorii, formatorii turnători care își toarnă singuri piesele de la turnătoriile de lontanță, topitorii și turnătorii de oțel și metale neferoase.
7.	Curățitorii de piese turnate din metale feroase și neferoase prin dezbatere, curățire și sablaj.

Nr. crt.	DENUMIREA PROFESIUNII
8.	Macaragii de la încărcarea și scoaterea lingourilor din cuptoarele adânci, precum și macaragii de la scoaterea lingourilor din cuptoare cu propulsie de la hala laminoarelor.
9.	Muncitorii de la platforma de laminoare și anume: laminatorii la cald, cuptorarii de la cuptoarele vechi de tablă subțire (cuptoare cameră), manevrant I și II de la laminoarele de profile grele și platine, dublătorii, reglorii șurub presiune, presatorii refulatori țevi, presatorii de la laminoarele de bandaje și discuri.
10.	Zidarii șamotori la cald.
11.	Muncitorii care lucrează la fabricarea cărămizilor și materialelor refractare din silică pentru industria siderurgică.
12.	Muncitorii de la încălzirea cuptoarelor Abder-Halden și carbo-fluide, precum și cei de la carbonizarea cărbunelui de la Petrița, mașiniștii la mașina de scos uși, muncitorii la uși din cocserie și alegătorii de steril de la prăjirea minereurilor.
13.	Topitorii, furnătorii, curățitorii de piese turnate, pastatorii formari, sudorii în plumb, asamblorii, frezorii și tăietorii de plăci de plumb, montatorii, morarii, malaxoriștii, ambalatorii, muncitorii de la cuptorul de reducere, manipulanții de materiale semifabricate și fabricate de plumb și personalul de curățenie din secțiile de bază de la fabricarea acumulatorilor.
14.	Sudorii care lucrează permanent în plumb.
15.	Scafandrii și chesonierii.
16.	Personalul navigant profesionist din aeronautica civilă prevăzut în prezentul regulament.
17.	Electrolizorii care lucrează la fabricarea sodei caustice, operatorii la instalațiile de absorbție și de lichefiere a clorului, la prepararea leșiei de clorat de calciu și la fabricarea clorurei de var.

Nr. crt.	DENUMIREA PROFESIUNII
18.	Operatorii care lucrează la fabricarea acidului clorhidric proanalizi.
19.	Alimentatorii, scurgătorii, macaragii, concasoriștii, sortatorii și ambalatorii de la fabricarea carbidului.
20.	Cocsarii de la arderea gudroanelor provenite din distilarea și rafinarea produselor petrolilere.
21.	Operatorii de la fabricarea bicromatului și anhidridei cromice.
22.	Operatorii de la fabricarea sărurilor pe bază de cianură, precum și muncitorii de la fabricarea acidului cianhidric și a derivaților săi.
23.	Muncitorii care lucrează la prăjirea, aglomerarea, topirea minereurilor, prerafinarea, rafinarea și convertizarea metalelor neferoase.
24.	Muncitorii care lucrează la extragerea, prelucrarea, distilarea și utilizarea permanentă a mercurului în diverse procese industriale, precum și cei de la incuvarea și decuvarea redresoarelor cu mercur, fabricarea termometrelor și de la întreținerea și repararea reguletoarelor „Dik”.
25.	Cupelatorii, topitorii, manipulanții de instalații și ambalatorii de la fabricarea oxizilor de plumb (minium și litargă).
26.	Muncitorii care lucrează la fabricarea fosgenului și cloropicrinei.
27.	Încărcătorii și descărcătorii la cuptor electric și operatorii la măcinarea cuarțitei pentru fabricarea carburei de siliciu.
28.	Muncitorii de la prelucrarea sulfurii de carbon, purificarea și încărcarea sulfului, filatorii, uscătorii, lunificatorii, plumbiștii, preparatorii de filiere și spălătorii de bobine din fabricile de celofibră (viscoză).
29.	Suflătorii la țevă și presuflătorii fasonatori din fabricile de sticlă și becuri.
30.	Muncitorii din filaturile și țesătoriile de azbest, precum și cei de la fabricarea ferodourilor.

NOTĂ:

1. Se precizează că în acest tabel se cuprind și :
— ajutorii muncitorilor care lucrează în una din profesiunile prevăzute în tabel ;

— personalul de întreținere pe schimb, care lucrează în mod permanent în aceleași condiții cu muncitorii cuprinși în una din profesiunile prevăzute în tabel și anume : mecanicii, lăcătușii, electricienii, sudorii etc., de întreținere.

2. Se precizează că, pentru a putea beneficia de prevederile legii, prin care se stabilesc condiții avantajoase de pensionare pentru angajații care lucrează în una din profesiile înscrise în tabel, se cere ca ei să fi lucrat în mod permanent în aceste profesii.

30 bis. Muncitorii care lucrează la fabricarea produselor prevăzute în H.C.M. nr. 1176/1956 la art. 1, alineatele a, b, c și d ; art. 2, alineatele a, b și c ; art. 3, alineatele a, b și c.

30 bis¹. Lucrătorii cu muncă politică din cadrul C.C. al P.M.R. și comitetelor regionale, raionale și orășenești ale P.M.R., cei din cadrul Consiliului Central al Sindicatelor, comitetelor centrale ale sindicatelor și consiliilor sindicale regionale, raionale și orășenești, cei din cadrul C.C. al U.T.M. și comitetelor regionale, raionale și orășenești U.T.M.

30 bis². Luptătorii din ilegalitate, luați în evidența organelor de partid, se asimilează cu cei prevăzuți la punctul 30 bis¹.

TABELUL Nr. 2

cuprinzând angajații care lucrează în muncile grele sau vătămătoare, cărora li se stabilește pensia de bătrânețe, la împlinirea vârstei de 55 ani bărbaților și la 50 ani femeilor

Nr. crt.	DENUMIREA PROFESIUNII
1.	Muncitorii de la concasare, ciuruire, aglomerare, dozare, retur, exhaustoare și ventilație de la instalațiile de aglomerare a minereurilor.
2.	Prăjitorii și încărcătorii de la cuptoarele de prăjire a minereurilor.
3.	Muncitorii care lucrează la furnale și anume : încărcătorii, muncitorii de la banda de turnare a fontei, spărgătorii de fontă, muncitorii de la granulara zgurei, macaragiii exploatare și mașiniștii de la skip.
4.	Muncitorii din halele laminoarelor și anume : cuptorarii, încărcătorii sortatori, fochiștii de la cuptoarele adânci, zgurrarii, morarii cărbune, manevranții la cald, precum și forjarii, furcașii calupuri, furcașii discuri și fochiștii călitori de la laminoarele de bandaje și discuri.
5.	Macaragiii din halele de turnare a oțelărilor, turnătoriilor, laminoarelor și din halele de forjă și cazangerie.
6.	Muncitorii care lucrează la pregătirea podurilor și trenurilor de turnare, gazogeniștii, fochiștii de la melanjoare, mun-

- citorii de la pregătirea căldărilor, dopurilor și pilniilor, zgurarii, tăietorii de maselote, signatorii, curățitorii de lingouri și muncitorii de la stripaj, din oțelării.
7. Manevranții de la mesele rulante și basculante la laminoare (linie mijlocie, reversibilă, tablă și platină).
 8. Forjarii manuali, mecanici, matrișeri, arcurari, presatori, stanțori și ambutisatorii la cald, precum și manipulanții la mașini de forjă (ciocănari) și muncitorii de la cuptoarele de forjă (cu excepția celor de la forjele de cîmp).
 9. Presatorii la strung „Drukbank“.
 10. Muncitorii care lucrează cu ciocane pneumatice la operațiunile de : nituire, ștemuire, crațuire și cazangiii care repară locomotive în ateliere și depouri.
 11. Muncitorii care lucrează la încărcarea cuptoarelor și la evacuarea și deservirea cuptoarelor de coacs și semicoacs, precum și muncitorii de la pregătirea cărbunelui, încălzirea cuptoarelor, încărcarea și evacuarea cuptoarelor, sortarea coacsului din cocserie : operatorii din sectorul chimic al cocseriei.
 12. Muncitorii din turnătoriile de oțel care lucrează la : groapa de turnare, oala de turnare, precum și cei de la fabricarea dolomitei.
 13. Muncitorii din turnătoriile de fontă și oțel care lucrează la : maleabilizare, normalizare, recoacere și detensionare.
 14. Muncitorii care lucrează la turnarea metalelor fieroase și neferoase prin curenți de înaltă frecvență, turnare în coji și turnare sub presiune.
 15. Muncitorii la prepararea amestecurilor de formare (preparatorii de pământuri pentru turnătorie).
 16. Muncitorii care execută permanent operațiuni de tratamente termice : nitrurare, cianurare și călire în băi de plumb, precum și muncitorii de la recoacerea și decaparea metalelor neferoase în băi de acid sulfuric.

17. Muncitorii de la acoperiri metalice prin : pulverizare caldă, scufundare în metal lichid și pe cale galvanică.
18. Sudorii electrici și autogeni care lucrează permanent la operațiuni de sudare în interiorul cazanelor, cisternelor, rezervoarelor, la vase navigabile la dublu fund, în interiorul cuptoarelor din halele de forjă, turnătorie, oțelării și laminoare.
19. Muncitorii pilari și șlefuitori de pile, care lucrează permanent la fabricarea pilelor.
20. Operatorii de la mașinile automate pentru produse la rece prin bătaie (cuie, caiele, nituri, știfturi, ținte, șuruburi, bile).
21. Electricienii, lăcătușii, ajustorii, tâmplarii și instalatorii de la întreținere din fabricile de acumulatori ; muncitorii de la sculărie, vopsitorie și personalul de curățenie din secțiile auxiliare de la fabricarea acumulatorilor, precum și muncitorii de la stațiile de încărcarea și repararea acumulatorilor.
22. Muncitorii de la fabricarea magneților sinterizați (preparare, amestec, cernere, presare, coacere și șlefuire).
23. Muncitorii de la îmbrăcarea cablurilor în manta de plumb.
24. Muncitorii de la fabricarea rășinilor, lacurilor și prafurilor de presare precum și cei de la lipit mică și impregnarea pinzelor și hîrțiilor electroizolante.
25. Muncitorii care lucrează permanent în instalații la prepararea cărbunelui și minereurilor.
26. Topitorii de smoală, fochiștii I și II, dozatorii, prim brichetarii și brichetarii de la fabricarea brichetelor din cărbune.
27. Morarii, manipulanții de valțuri și concasoare de la morile de măcinat materiale silicioase.
28. Mecanicii de exploatare (fochiștii) și curățitorii de zgură (zgurarii de la evacuarea manuală a zgurii) din centralele termoelectrice alimentate cu cărbune și de la cazanele Löff-

- fler din Termocentrala Grozăvești, precum și fochiștii și zgurarii de la cazanele industriale pentru abur tehnologic alimentate manual cu combustibil solid.
29. Muncitorii din instalațiile de alimentare cu cărbuni de la centralele termoelectrice și termice care lucrează în spații închise la : bunkere, concasoare, mori și benzi transportatoare.
30. Mecanicii și fochiștii de locomotivă cu abur, antefochiștii de locomotivă și mecanicii de automotoare pentru călători.
31. Fochiștii, ajutorii mecanici, mecanicii și mecanicii șefi de pe vase și remorchere.
32. Muncitorii de port care lucrează permanent la rujă, silozuri și la încărcarea și descărcarea cimentului.
33. Căldărarii arāmari, care lucrează permanent cazane și instalații de cupru.
34. Jonctorii instalatori, montatorii de cabluri și echipamente (rețele) subterane din canale și camere subterane.
35. Telefonistele care deservesc centralele telefonice cu cel puțin 250 abonați, precum și telefonistele birourilor de informații și de verificare a acestor centrale.
36. Muncitorii calafagii (smolitori la vase navigabile).
37. Operatorii distilatori la fabricarea acidului clorhidric de sinteză, a monoclorbenzenului, a paradiclorbenzenului și clorotoluenului, a cloroformului, a nitroxanului, tetraclorei de carbon, D.D.T.
38. Operatorii și cuptorarii care lucrează la dizolvarea cuprului, fierului, zincului și a altor metale pentru fabricarea sărurilor respective și operatorii la recoltarea sulfaților la bacuri (lăzi de cristalizare).
39. Alimentatorii, concasoriștii, cuptorarii și operatorii de la camere turnuri și instalații Uhde, pentru fabricarea acidului sulfuric și oleum.
40. Operatorii și ambalatorii de la fabricarea negrului de fum.

41. Operatorii la fabricarea formiatului de sodiu, acidului formic, formaldehidei, acidului acetic, cetonei, anhidridei acetice și a alcoolului metilic.
42. Muncitorii de la fabricarea pigmentilor pe bază de plumb și crom, precum și preparatorii și fierbătorii care lucrează la fabricarea vopselelor cu oxizi de plumb și crom.
43. Preparatorii, operatorii și ambalatorii de la fabricarea coloranților organici și intermediari, precum și cei de la fabricarea anilinei și a coloranților pe baza ei.
44. Preparatorii și fierbătorii de la fabricarea lacurilor și vopselelor pe bază de nitroceluloză și solvenți toxici.
45. Muncitorii de la fabricarea superfosfaților.
46. Operatorii la prepararea pastei de electrozi (masei catodice și anodice) și pile galvanice.
47. Operatorii la fabricarea cărbunelui activ.
48. Operatorii la fabricarea produselor medicamentoase pe bază de mercur, bismut și plumb.
49. Operatorii la fabricarea (sinteza) produselor narcotice.
50. Muncitorii care lucrează la curățirea și spălarea cazanelor (cisternelor, rezervoarelor și tancurilor) pentru produse petrolifere.
51. Operatorii și manipulanții la prepararea furlurolului.
52. Morarii, concasoriștii și încărcătorii de saci care lucrează permanent la moara de colmatită și barită.
53. Muncitorii care lucrează la camerele de amestec și secția valțuri pentru amestec de la fabricile de cauciuc, precum și cei care lucrează la fabricarea obiectelor de cauciuc prin înmuiere în soluții cu solvenți toxici.
54. Operatorii chimiști la recuperarea bicromatului.
55. Operatorii la fabricarea etilxantatului de sodiu.
56. Operatorii de la fabricarea bioxidului de sulf lichid.
57. Curățitorii camerelor de cocs de la instalațiile cracare.
58. Clorurorii de la fabricarea paragelului.

Nr.
crt.

DENUMIREA PROFESIUNII

59. Laminatorii și presatorii care lucrează la fabricarea obiectelor de plumb.
60. Muncitorii care lucrează la fierbătoarele de celuloză (sulfat și sulfat), preînălbirea celulozei, preîncălzirea acidului, prepararea hipocloritului de calciu, prepararea sulfatului de aluminiu și la instalațiile de pompare și spălare manuală a celulozei.
61. Muncitorii de la fabricarea fenolilor și muncitorii scurgători de conducte la fabricarea nercaptanului.
62. Muncitorii care lucrează la fabricarea cernelurilor tipografice, a pastei de carbon și a pastei de indigo, inclusiv impregnarea.
63. Operatorii care lucrează la fabricarea acidului azotic concentrat.
64. Muncitorii de la etilarea benzinei.
65. Stereotiparii, matritierii și finisatorii de plăci de stereotipie din tipografii.
66. Culegătorii mecanici la linotip, intertip, tipografi ludlov și monoturnat (mașini de turnat monotip).
67. Muncitorii tipografi care toarnă caractere de litere, gravorii, ajustorii, finisorii, șlefuitorii de linii și litere, irezorii, culegătorii manuali (zețarii), controlorii caracter litere, controlorii asortatori, galvanizatorii, zincografii, ieșitorii, corodorii, muncitorii care lucrează la pregătirea forme și imprimare tiefdruck, mașiniștii tipăritori, precum și muncitorii puitori, strângători și rotarii din tipografii.
68. Morarii, însăcuiitorii și încărcătorii mecanici și manuali de la fabricile de ciment și ipsos.
69. Manipulanții instalațiilor de la băile de bitum, uscătorii prafului mineral, prăfuitorii de carton, asfaltatorii principali, încărcătorii cazanelor de topit smoală, topitorii și curățitorii de smoală de la fabricarea cartonului asfaltat.
70. Așezătorii, cocătorii și scoțătorii la cuptoarele de ardere

Nr.
crt.

DENUMIREA PROFESIUNII

- a varului, ipsosului, produselor refractare, bazaltului artificial, precum și așezătorii, scoțătorii și arzătorii de la cuptoarele tip Hoffman și Mendheim de la fabricile de cărămizi și țigle.
71. Morarii, mașiniștii, preparatorii, amestecătorii și manipulanții materiei prime în camerele de amestec, la fabricarea sticlei și geamurilor.
72. Alimentatorii și topitorii la cuptor, tăietorii și ambalatorii de la fabricarea vatei de sticlă.
73. Alimentatorii, încărcătorii, topitorii, turnătorii la cuptoare, mașiniștii la mașini semiautomate, culegătorii de sticlă, manipulanții de plăci la cuptoarele de răcire, tăietorii și rupătorii de geam la mașină, observatorii la mașinile de tras geam, șahțiștii și sticlarii de piese de construcție, din fabricile de sticlă și geamuri.
74. Emailatorii, pudrătorii, arzătorii de obiecte emailate și preparatorii de email.
75. Betoniștii (zidari), torkrețiștii care lucrează permanent cu injectorul de torkretoare în spații închise greu accesibile și la înălțimi.
76. Muncitorii de la prepararea pastelor, a soluțiilor chimice și a amestecurilor de coloranți pentru imprimat și vopsit din sectorul textile și tricotate.
77. Așezătorii, scoțătorii și arzătorii de la fabricarea produselor de porțelan sau faianță.
78. Vopsitorii care vopsesc permanent cu vopsele preparate pe bază de nitroceluloză sau săruri și oxizi de plumb.
79. Medicii radiologi.
80. Personalul care lucrează la întreținerea și repararea aparaturii de radiologie.
81. Personalul medico-sanitar care lucrează cu izotopi radioactivi.

Nr.
crt.

DENUMIREA PROFESIUNII

82. Personalul care lucrează la tratamente cu nămol sau hidrogen sulfurat.
83. Personalul medico-sanitar care lucrează în subteran.
84. Personalul care lucrează în leprozerie.
85. Personalul care lucrează la cercetarea și producția de seruri și vaccinuri.

NOTA:

1. Se precizează că în acest tabel se cuprind și:
 - ajutorii muncitorilor care lucrează în una din profesiunile prevăzute în tabel;
 - personalul de întreținere pe schimb, care lucrează în mod permanent în aceleași condiții cu muncitorii cuprinși în una din profesiunile prevăzute în tabel și anume: mecanicii, lăcătușii, electricienii, sudorii etc., de întreținere.
2. Se precizează că, pentru a putea beneficia de prevederile legii, prin care se stabilesc condiții avantajoase de pensionare pentru angajații care lucrează în una din profesiunile înscrise în tabel, se cere ca ei să fi lucrat în mod permanent în aceste profesiiuni.

TABELUL Nr. 3

cuprinzind angajații care se încadrează în grupa a III-a de muncă

I. Muncitorii din toate ramurile de activitate, care nu sînt cuprinși în tabelele anexe nr. 1 și 2;

II. Angajații care îndeplinesc funcții operative în exploatarea de căi ferate:

1. Grafician (central, regional, principal, referent tehnic specialist grafice mers tren).
2. Operator regulator de circulație regional (operator M.T. în serviciile regionale).
3. Operator regulator de circulație.
4. Șef regulator de circulație (operator șef la R.C.M.).
5. Revizor instructor regional (instructor regional).
6. Instructor stație.
7. Instructor vagoane (instructor tehnic).
8. Mecanic instructor (locomotive).
9. Șef de stație — gară (conducător întreprindere).
10. Operator șef R.C.C., operator R.C.C., R.W.C., R.C.C. — analizator sau programator, operator vagoane, tracțiune — combustibil în centralul Departamentului Căilor Ferate.
11. Subșef de stație (șef stație adjunct, conducător întreprindere adjunct).
12. Șef magazie comercială (șef magazie $\frac{M}{C}$).
13. Șef birou tranzit.

14. Șef tură de mișcare (impiegat de mișcare, șef tură).
15. Impiegat de mișcare (impiegat de mișcare dispozitor).
16. Casier mărfuri, casier principal mărfuri, casier verificator sau colector, rediționar, rediționar principal.
17. Casier bilete, bagaje, mesagerii, magaziner șef tură la tranzit sau la magazie comercială, șef tură comandă personal de tren, verificator transporturi internaționale.
18. Revizor bilete de tren, controlor bilete.
19. Șef haltă comercială (șef haltă mărfuri, șef haltă călători).
20. Șef de tren, șef de manevră, operator registru de mișcare (impiegat registru de mișcare).
21. Revizor de ace, magaziner tranzit sau comercial, colector-expeditor (Ec).
22. Conducător bilete, hambare, bagaje, corespondență (conducător de tren, V.D.), conducător vagoane saloane sau speciale.
23. Acar, manevrant (vagoane, sabotare, cretare, pilot), scriitor de vagoane, veghetor de încărcare.
24. Frînar.
25. Lucrător stație, hambare, magazie (lucrător exploatare), păzitor de barieră, hamal.
26. Avizer mărfuri, însoțitor vagoane clasă, saloane sau speciale, vânzător bilete la puncte de oprire în linie curentă.
27. Mecanic drezină motor (conducător drezină c.î.).
28. Șef de depou (conducător de întreprindere).
29. Subșef de depou (șef de depou adjunct, inginer șef, conducător întreprindere adjunct).
30. Șef de remiză.
31. Șef tură depou.
32. Termotehnician.
33. Șef tură remiză.
34. Montator însoțitor (electrician însoțitor).
35. Mecanic pompă de apă sau păcură.
36. Spălător de locomotivă.

37. Curățitor țevi fum, cenușare, zgură (încărcător șef depou).
38. Încărcător-descărcător combustibil alimentarea locomotivelor, curățitor canale, manipulant elevator sau placă turnantă.
39. Șef atelier de zonă.
40. Șef revizie de vagoane.
41. Subșef revizie de vagoane (șef revizie vagoane adjunct).
42. Șef tură revizie de vagoane.
43. Lăcătuș de revizie — revizor (lăcătuș de revizie principal).
44. Manipulant de acumulatori, spălător vagoane marfă, ungător.
45. Picher (picher șef district, picher linie, poduri, maistru de cale).
46. Controlor tehnic (de cale sau de telecomunicații) reg. expl.
47. Șef echipă întreținerea căii.
48. Meseriaș întreținerea căii (meseriaș cale, meseriaș principal de cale, lucrător de întreținerea căii), revizor de cale sau puncte periculoase.
49. Cantonier.
50. Electromecanic (electromecanic principal).
51. Șef agenție voiaj (șef birou oficial de voiaj).
52. Mecanic uzină electrică sau de apă.
53. Manevrant locomotivă, cazane, vagoane în secții și hale, trietor de piese, locomotive, vagoane etc., curățitor și spălător de cazane, tendere și vagoane cisterne, degresor de piese de locomotive și vagoane.
54. Încărcător-descărcător de vagoane și autovehicule.
55. Șef serviciu regional, mișcare, tracțiune, întreținerea căii (șef serviciu exploatare — SEF).
56. Șef serviciu regional, vagoane telecomandă, siguranța circulației.
57. Subșef de serviciu regional: mișcare, tracțiune, întreținerea căii (inginer șef în serviciul regional, mișcare, tracțiune, întreținerea căii, inginer șef serviciu exploatare —

SEF, prim loctiitor șef serviciu regional adjunct: mișcare, tracțiune, întreținerea căii).

58. Subșef serviciu regional: vagoane, telecomandă (inginer șef în serviciul regional: vagoane, telecomandă, șef serviciu adjunct vagoane — SEF — exploatare, siguranța circulației, tracțiune, vagoane).

III. Angajații care îndeplinesc funcții operative în transporturile navale, aeriene și auto:

59. Ajutor bucătar, inclusiv bucătar și șef bucătar la navele maritime (ajutor bucătar, bucătar și maestru bucătar I, II).
60. Barman (nave maritime).
61. Brutar nave maritime (maestru brutar).
62. Bucătar I și II nave fluviale.
63. Bufetiu nave maritime.
64. Călăuzitor.
65. Camarod nave maritime.
66. Cambuzier nave maritime.
67. Camerist nave maritime.
68. Camerist nave fluviale.
69. Chelner (ospătar) nave maritime.
70. Cîrmaci (tancuri, șlepuri, ceamuri etc.).
71. Cofetar nave maritime (maestru cofetar).
72. Coafor nave maritime.
73. Căpitan și ajutor administrativ nave maritime (ofițer intendent).
74. Căpitan secund navă fluvială (ofițer fluvial).
75. Comandant nave maritime.
76. Comandant secund nave maritime.
77. Comandant fluvial.
78. Conducător șalupă fluvială și maritimă.
79. Dragor maritim și maestru prim dragor (maestru dragor maritim, dragor maritim, dragor I și II maritim și ofițer dragor maritim).
80. Dragor fluvial și maestru dragor fluvial.

81. Echipaj (șef) maritim (șef echipaj maritim, dragă maritimă și remorcher port maritim).
82. Echipaj (șef) fluvial.
83. Electrician, electrician I și șef electrician nave maritime (electrician I și II).
84. Frizer nave maritime.
85. Maistru lemnar și strungar bord nave maritime (maistru timplar, ajutor mecanic, strungar).
86. Manichiuristă nave maritime.
87. Manipulant elevator plutitor.
88. Ofițer mecanic I nave fluviale.
89. Mecanic elevator plutitor.
90. Mecanic drăgi fluviale.
91. Macara (șef de) plutitoare.
92. Marinar nave maritime.
93. Marinar I și II fluviu și drăgi (marinar I și II și marinar tehnic I și II fluviu).
94. Mașinist nave maritime (șef motorist).
95. Motorist nave maritime I, II.
96. Motorist II nave fluviale, motorist I nave fluviale, motorist șalupă fluvială, motorist șalupă maritimă.
97. Observator iar maritim (observator iar).
98. Ofițer maritim I, II, III.
99. Ofițer mecanic maritim I, II, III.
100. Ofițer mecanic fluviu I, II.
101. Ofițer radiotelegrafist maritim I, II.
102. Ofițer radiotelegrafist fluvial.
103. Ofițer vas tehnic I (comandant dragor maritim, comandant dragă maritimă, comandant remorcher port maritim, comandant pilotină, șef mecanic dragă maritimă, comandant vas salvare, șef mecanic ponton ridicător).
104. Ofițer vas tehnic II (comandant secund remorcher port maritim, șef mecanic șlep pompe și nave semnalizare, șef mecanic remorcher port maritim).
105. Ospătar șef nave maritime.

106. Pilot maritim și fluvial I (pilot special I, II cataracte, pilot I, II, III cataracte, pilot I, II port maritim, pilot stagiar port maritim, pilot I, II Dunăre maritim — bară —, pilot stagiar Dunăre maritim — bară —, pilot I, II, III Dunărea de sus, pilot I, II, III Dunărea de jos).
107. Pontonier (pontonier I și II).
108. Radiotelegrafist (șef) maritim, (șef R.T.F.F. maritim).
109. Spălătoreasă nave maritime.
110. Supraveghetor stație șenal navigabil și ajutor.
111. Timonier și șef timonier nave maritime.
112. Docher, macaragiu (mecanic de utilaj pentru manipularea mărfurilor în porturi, șef de brigadă la manipularea mărfurilor în porturi).
113. Muncitor de port (docher) I, II, III.
114. Comandant de aeroport.
115. Meseriaș aviație (maistru celulist, maistru motorist, maistru agregate de avion, controlor și constatator, radiotehnician, aparatist de bord, electrician, împinzător, tâmplar, vopsitor, strungar, ajustor, sudor, sculier, mecanic tratamente, mecanic elici etc.).
116. Radiotelegrafist și radiogoniometrist aviație (radiotelegrafist și radioterestru aviație).
117. Regulator și revizor circulație aeriană (dispecer circulație aeriană).
118. Ajutor șofer (ajutor conducător auto).
119. Casier auto.
120. Distribuitor carburanți.
121. Gresor.
122. Impiegal mișcare auto.
123. Manipulant materiale și bagaje.
124. Șofer (conducător auto).
125. Spălător auto.
126. Taxator auto.
127. Picher (drumuri naționale și locale).
128. Cantonier (drumuri naționale și locale).

IV. Angajații care îndeplinesc funcții operative în ramura poștă și telecomunicații:

129. Ajutor șef vagon poștal.
130. Ajutor diriginte oficiu.
131. Cartator de poștă.
132. Cartator presă.
133. Cartator telegrame.
134. Casier.
135. Chioșcar presă.
136. Controlor telegrame.
137. Controlor poștal (P.T.T.R.).
138. Corector lingvist.
139. Curier telegrafic.
140. Diriginte oficiu comunal.
141. Diriginte oficiu sucursal, diriginte oficiu tranzit.
142. Distribuitor presă.
143. Electrician șef tură.
144. Electrician tablou.
145. Expeditor la distribuirea telegramelor.
146. Expeditor presă.
147. Factor poștal.
148. Factor rural.
149. Gestionar agenție vânzare cu bucată.
150. Ingrijitor tehnic.
151. Instalator posturi, mecanic radio, mecanic telegraf.
152. Instructor cartator.
153. Instructor exploatare telegraf central.
154. Instructor organizator presă.
155. Jonctor.
156. Linior (construcții, întreținere).
157. Linior radioficare.
158. Lucrător telecomunicații.
159. Maistru radio.
160. Maistru revizie.
161. Maistru șef electrician.

162. Maistru șef uzină.
163. Mașinist ADREMA.
164. Mecanic masă de verificare și frecvență.
165. Mecanic motoare combustie.
166. Mecanic revizie.
167. Mecanic stație pompare.
168. Mecanic tură.
169. Mînuitor de valori — conductor.
170. Montor echipament.
171. Oficiant — impiegat.
172. Organizator abonamente.
173. Oficiant principal.
174. Organizator expeditor presă.
175. Operator radioficare.
176. Operator radio-frecvență.
177. Pilonist, antenist.
178. Prelucrător abonamente.
179. Radio — operator.
180. Radio — telegrafist.
181. Radiotehnician radio-relee.
182. Radiotehnician radioficare.
183. Radiotehnician.
184. Reglor testor echipament.
185. Responsabil secție.
186. Responsabil secție exploatare T.T.R.
187. Responsabil tură poștă.
188. Șef agenție poștală — agent.
189. Șef rețea urbană.
190. Șef sector linii sau cable interurbane.
191. Șef tură radiorecepție.
192. Șef vagon poștal.
193. Supraveghetor T.T.R.
194. Supraveghetor (rețea, linii, cable urbane).
195. Tehnician centrală telefonică.
196. Tehnician de linii sau cable interurbane.
197. Tehnician electroalimentare.

198. Tehnician masă verificare.
199. Tehnician principal telegraf, telefon urban, telefon inter-urban.
200. Tehnician rețea cable urbane.
201. Tehnician principal T.T.R.
202. Tehnician T.T.R.
203. Tehnician telecomunicații, maistru telecomunicații.
204. Tehnician telegraf.
205. Telefonistă — operatoare.
206. Telefonistă supraveghetore.
207. Telegrafist.
208. Telegrafist copiator.

V. Diverse categorii :

209. Personalul de îngrijire (serviciu).
210. Portari și paznici.
211. Dactilografe și stenodactilografe.
212. Personalul medico-sanitar care lucrează efectiv la îngrijirea bolnavilor sau combaterea epidemiilor.

T A B E L U L Nr. 4

cuprinzind angajații care se încadrează în grupa a IV-a de muncă

1. Toți angajații care nu sînt cuprinși în tabelele anexă nr. 1, 2 și 3.
2. Angajații din ramura comerț-cooperație cu următoarele excepții, care se încadrează în grupa a III-a de muncă :
 - bucătarii de toate categoriile (ajutor, maestru șef) ;
 - coletarii de toate categoriile (ajutor, maestru, șef) ;
 - caramangierii ;
 - grataragiii.
3. Angajații care au lucrat în sector particular după 1 ianuarie 1949 și numai pentru timpul cît au lucrat în acest sector.
4. Ospătarii, cu excepția celor din întreprinderi, instituții, spitale, școli, cantine, creșe, care se încadrează în grupa a III-a în muncă.
5. Frizerii, coalorii, manichiuristele.

T A B E L U L
BOLILOR PROFESIONALE DECLARABILE

Denumirea bolii	Noxele profesionale care provoacă boala	Exemple de profesii în care boala se întâlnește cu precădere sau în mod exclusiv. Exemplele servesc la orientare și nu sînt limitative decît în cazurile arătate expres
1	2	3
<p>1. Intoxicații (acute și cronice) și consecințele lor.</p> <p>2. Pneumonioze, fibroze pulmonare cauzate de pulberi minerale sau organice (silicioză, silicatoză, asbestoza, aluminosa etc.), precum și formele mixte (silico-antracoza, silico-sideroza, etc.), simple sau asociate cu tuberculoza.</p> <p>3. Pneumoscleroze.</p>	<p>Substanțe cu acțiune toxică cunoscută.</p> <p>Pulberi de bioxid de siliciu, silicați, asbest, cărbune etc., în atmosfera locurilor de muncă.</p> <p>Substanțe iritante toxice (bioxid de sulf, clor, oxizi de azot etc.) în atmosfera locurilor de muncă.</p> <p>Substanțe de natură vegetală sau animală, precum și substanțele chimice cu proprietăți alergizante (praf de ursol, sîdef, ricin, ipecacuana etc.).</p>	<p>Profesiunile în care se lucrează cu substanțe toxice.</p> <p>Mineri (lucrătorii în subteran), muncitori la carierele de piatră, muncitori la tuneluri, sa-bleuri, muncitori în industria ceramică, muncitori în secțiile de formare, turnare, dezbateri și sablare din industria metalurgică, muncitori la abrazive, polizoare, în fabrică de cărămizi refractare, muncitori în fabrici de egrenat bum-bac, muncitori în filaturi de fibre vegetale, etc.</p> <p>Muncitori din întreprinderile chimice și din alte întreprinderi în care există acțiunea prelungită a substanțelor toxice iritante.</p>
<p>4. Astm bronhic.</p>	<p>Cojoeari, vopsitori de blănuri, muncitori în fabrici de nasturi, în farmacii, în întreprinderi chimice și de medicamente, în gospodăriile agricole, care vin în contact cu substanțele menționate.</p>	<p>Cojoeari, vopsitori de blănuri, muncitori în fabrici de nasturi, în farmacii, în întreprinderi chimice și de medicamente, în gospodăriile agricole, care vin în contact cu substanțele menționate.</p>

Denumirea bolii	Noxele profesionale care provoacă boala	Exemple de profesioni în care boala se întâlnește cu precădere sau în mod exclusiv. Exemplele servesc la orientare și nu sint limitative decit în cazurile arătate expres.
1	2	3
5. Emfizem pulmonar	Muncă caracterizată prin efort de suflare intensă cu gura, la sticlă, sau în instrumente muzicale, care se repetă timp îndelungat.	Suflători de sticlă, muzicanți care cîntă cu anumite instrumente de suflat.
6. Boli infecțioase și parazitare transmise prin oameni sau animale bolnave, prin agenți biologici cu care vin în contact în munca lor sau prin materiale infectate.	<p>a) contact cu bolnavii infecțioși sau cu materialele infectate;</p> <p>b) contact cu animalele bolnave sau cu produse infectate de proveniență animală sau vegetală (piele, lînă, păr de porc, păr de cal, carne, etc.);</p> <p>c) contact cu sol infectat sau apă infectată.</p>	<p>a) personalul medico-sanitar care prin natura profesiei vin sistematic în contact cu bolnavii contagioși sau cu materiale infectate și personalul laboratoarelor care vin sistematic în contact cu materialele infectate;</p> <p>b) personalul veterinar care vine sistematic în contact cu animalele infectate, muncitori care prelucrează produse animale, muncitori din gospodării agricole și colective în care se cresc animale și pe care le deservesc nemijlocit, muncitori în abatoare și fabrici de prelucrare res-turilor animale, personal care face experiență pe animale;</p> <p>c) săpători de pămînt, muncitori în tuneluri, mineri, muncitori în orezării, muncitori care lucrează în canale și la vidanjare.</p>
7. Imbolnăviri datorită compresiunilor și decompresiunilor bruște.	Condiții de muncă în care muncitorii sint expuși la compresiune și decompresiune bruscă:	Chestionieri, scafandri, aviatori,

8. Tumori ale pieței, hiperkeratoze, papiloame, leucokeratoze, cancer.	<p>a) Acțiunea radiațiilor ionizate și corpusculare produse de instalațiile Röntgen și de accelerare a particulelor elementare și de materiale radioactive.</p> <p>b) Contact îndelungat în timpul muncii cu produse de distilare a hulei, petrolului și sursurilor bituminoase (smoală asfalt, ulei antracenic, derivate de antracen, fenantren, combinații azoaminice, gudron, parafină, etc.).</p>	<p>a) Personalul care în munca sa vine în contact cu substanțe radioactive sau cu radiații ionizate, personalul cabinetelor Röntgenologice, muncitorii care lucrează la verificarea tuburilor Röntgen, muncitorii la metalo-röntgenografie, gamadefectoscopie ș. a.</p> <p>b) Muncitorii din fabricile cocsochimice, coloranți de anilină, rafinării de petrol, muncitori la brichete, asfalt, impregnarea lemnului și a materialelor de izolare prelucrarea cartonului gudronat, fabrici de negru de fum, bitumineri asfaltatori ș.a.</p>
Tumori ale vezicii urinare, papiloame, cancer.	Contact îndelungat cu aminele serilor benzenice și naftalenice (benzidină, dianisidină, alfa și betanaftolamine) și cu unii compuși aminici.	Muncitorii din industriile chimice și textile, care în munca lor vin în contact cu substanțele menționate.
Cancer pulmonar.	Inhalarea pulberilor și a gazelor din rocile cu proprietăți speciale și a aerosolilor de crom.	Minerii care extrag și muncitorii care prelucrează roci cu proprietăți speciale, muncitori în fabricile de bicromați.
Leucoplazii și cancer al căilor respiratorii superioare.	Inhalarea prafului și vaporilor din gudroane de hujă.	Muncitorii care transportă sau lucrează cu gudroane de hujă.
9. Nevroze de coordonare (crampele scriitorilor) persistente și frecvent recidivante.	Mișcări dese, multe mărunte.	Telegrafiștii și radiotelegrafiștii, stenografi, dactilografe, violoniști, pianisti, impletitori.
Tendovaginite și tendinite cronice.	Incordarea sistematică a mușchilor și ligamentelor respective sau presiune pe tendoanele respective.	Spălătorese, călătorese, zugrăvi, matrișeri, traflători, tencuitori.

Denumirea bolii	Noxele profesionale care provoacă boala	Exemple de profesioni in care boala se intilnește cu precădere sau in mod exclusiv. Exemplele servesc la orientare și nu sint limitative decit in cazurile arătate expres
1	2	3
10. Artroze cronice, periartrite, sfiloidite, necrozé aseptice, osteocondilite, bursite, epicondilitate.	Presiune sistematică în regiunea articulațiilor respective, supraîncărcarea și traumatizarea lor, trepidații, modificări brusce de temperatură, muncă îndelungată la temperatură scăzută și umiditate.	Mineri, lucrători la acoperișuri, turnători, pavatori, parchetari, turnător-zidari, sobari, personalul de pe locomotivă, tăietori și cioplitori de bușteni, corhanitori, lucrători la recoltarea stufului și muncitorii care lucrează cu instrumente vibratorii.
11. Angionevroze și angiotrofonevroze. Endarterită obliterantă.	Trepidații și presiune legată de muncă cu instrumente care vibrează puternic. Munca îndelungată în condiții de temperatură scăzută și umiditate crescută. Poziție ortostatică îndelungată.	Muncitorii la instrumente pneumatice și la alte instrumente și mașini vibratorii (lucrătorii la ankiopmașină). Pescari, muncitori din antrepozite frigorifere.
12. Varice foarte accentuate ale venelor membrilor inferioare complicate cu tulburări trofice sau cu procese inflamatorii (tromboflebită).	a) Contact prelungit cu substanțe chimice, iritante (terebentină, lacuri, solvenți, uleiuri minerale, hidrocarburi cu clor, compuși ai arsenului, cromului, acizii, baze și alte substanțe toxice).	Țesători, filatori, zețari, lucrători la mașină, ospătari, frizeri, dentiști.
13. Boli acute și cronice ale pielii (dermatite, eczeme, toxicodermii), afecțiuni ale aparatului folicular, ulcerări și melanodermii și leucodermii.	b) contact cu substanțe sensibilizante (nichel, ursol, fluor, beril, dinitroclorbenzol, antibiotice, rășini formaldehidice, formalină, compuși ai mercurului, novocaină, coloranți organici, etc.); c) acțiunea diferitelor radiații ionizante.	a) Zugravi, lăcătuși, poleitori, lucrători la mașini-uneite, muncitori care manipulează crom, muncitori din întreprinderi chimice care vin în contact cu substanțele iritante amintite, muncitorii care lucrează la curățirea cisternelor petroliere, etc. ;
14. Laringite cronice accentuate (nodulii cîntăreștilor).	b) contact cu substanțe sensibilizante (nichel, ursol, fluor, beril, dinitroclorbenzol, antibiotice, rășini formaldehidice, formalină, compuși ai mercurului, novocaină, coloranți organici, etc.); c) acțiunea diferitelor radiații ionizante.	b) nichelatori, impregnatori, lucrători la apă-rate cu mercur, personal medical, muncitori în industria farmaceutică, boiangii, etc. ;
15. Scăderea auzului consecutivă lezării urechii interne.	Incordarea coardelor vocale timp îndelungat în exercitarea profesiunii.	c) personalul care în munca sa vine în contact cu substanțe radioactive sau cu radiații ionizante, personalul cabinetelor röntgenologice, muncitori care lucrează la verificarea tuburilor de röntgen, muncitori care lucrează la meteloröntgenografie și gamadefectoscopie.
16. Miopie progresivă.	Acțiunea prelungită a zgomotului intens.	Cîntăreși, profesori, crainici, etc.
17. Cataractă.	Incordarea permanentă a vederii în muncă de precizie.	Verificatori de moloare, piloți, mecanici de bord, țesători, nițuitori, ferari, muncitori în secția de mașini și cazane a vapoarelor, cazangii, muncitori la fabrici de cuie.
	a) Acțiunea îndelungată și intensivă a energiei radiante (radiații infraroșii, raze röntgen, raze gama, neutroni, curenți de foarte înaltă frecvență); b) acțiunea îndelungată a unor substanțe toxice (trinitrotoluolul, dinitrofenolul, etc.).	Năvăditorii, gravorii, microscopiștii, spectroscopiștii, cartografil. a) Muncitorii care lucrează la cuptoarele metalurgice de prăjire a metalelor, lucrători la sudură autogenă, suflători de sticlă, muncitori care sint expuși la acțiunea radiațiilor ionizante și a curenților de foarte înaltă frecvență ; b) muncitorii care vin în contact timp îndelungat cu substanțele toxice citate.

Denumirea bolii	Noxele profesionale care provoacă boala	Exemple de profesioni in care boala se intilnește cu precădere sau in mod exclusiv. Exemplele servesc la orientare și nu sint limitative decit in cazurile arătate expres
I	2	3
18. Electro-oftalmie.	Acțiunea radiațiilor ultraviolete.	Sudorii electrici, muncitori expuși la lumina puternică a reflectoarelor (in studiourile de cinematografie, televiziune etc.).
19. Boala de iradiație.	Acțiunea radiațiilor ionizante.	Muncitorii care in munca lor vin in contact cu substanțe radioactive și care sint supuși la radiații ionizante (raze alfa, beta și gama, neutroni).
20. Boli provocate de acțiunea undelor electro-magnetice de foarte înaltă frecvență (sindrom cerebroastenic și turburări de termoreglare).	Acțiunea prelungită a undelor electromagnetice de foarte înaltă frecvență.	Operatorii la instalațiile de unde ultrasonice, muncitorii la generatori de înaltă frecvență, operatorii la dispozitive de radiolocație, telefonie și telegrafie etc.
21. Psihonevroze.	Ingrijirea îndelungată a bolnavilor psihici in instituții de psihiatrie.	Muncitorii medicali (medici, surori, îngrijitoare).
22. Nistagmusul profesional.		Muncă in subteran in minele de cărbuni sau de minereu.

1. Personalul artistic căruia i se acordă pensia de serviciu la împlinirea vîrstelor prevăzute mai jos și cu îndeplinirea condiției de vechime in profesie de 25 ani bărbații și 20 ani femeile

- La vîrsta de 45 ani bărbații și 40 ani femeile :
 - artiști balerini și dansatori ;
 - acrobați.
- La vîrsta de 50 ani bărbații și 45 ani femeile :
 - soliști vocali operă și prim soliști vocali operetă ;
 - mînuitori de păpuși și marionete ;
 - instrumentiști-sulfători din orchestre și fanfare ;
 - suflouri teatre dramatice și muzicale ;
 - jongleuri.
- La vîrsta de 50 ani bărbații și 40 ani femeile :
 - artiști călărie circ.
- La vîrsta de 55 ani bărbații și 50 ani femeile :
 - artiști dramatici, cu excepția celor din corpul de ansamblu ;
 - cîntăreți și actori de operetă și estradă ;
 - soliști vocali și coriști din ansamblurile muzicale profesionale, opere, operete, filarmonici, radio ;
 - soliști și artiști instrumentiști din orchestre.

II. Lista instituțiilor artistice

- Teatre dramatice.
- Teatre de păpuși.
- Teatre de operă și balet.
- Teatre de operetă.
- Teatre și ansambluri de estradă.
- Teatre de varietăți.
- Circuri.
- Filarmonici și orchestre simfonice.
- Ansambluri profesionale de cîntece și dansuri.
- Școli și institute de artă.
- Studiouri de producție cinematografică.
- Direcțiile artistice din cadrul radiodifuziunii.
- Direcțiile de specialitate artistică din instituțiile cu caracter cultural.
- Orchestre populare profesionale organizate pe lângă sfaturile populare și sub directa îndrumare a Ministerului Culturii.
- Orchestre de estradă profesionale, organizate pe lângă sfaturile populare și sub directa îndrumare a Ministerului Culturii.
- Fanfare profesionale, organizate pe lângă sfaturile populare și sub directa îndrumare a Ministerului Culturii — precum și cele militare.

T A B E L

de casele și fondurile de pensii publice și particulare existente la data de 31 decembrie 1948, preluate de către stat potrivit legii nr. 10/1949

Nr. crt.	DENUMIREA CASEI	LOCALITATEA
1.	Casa Generală de Pensii	București
2.	Casa Centrală a Asigurărilor Sociale	„
3.	Căile Ferate Romîne	„
4.	Casa Autonomă a Monopolurilor	„
5.	Porturi — Comunicații pe apă	„
6.	Banca de Scont a Romîniei	„
7.	Banca Comercială Romînă	„
8.	Banca Agricolă	„
9.	Banca Ardeleană	„
10.	Banca de Stat a R.P.R.	„
11.	Casa de Pensii Banca Romînă	„
12.	Creditul Funciar Rural	„
13.	Banca de Investiții (Creditul Industrial)	„
14.	Banca Ilfov	„
15.	Asigurarea Romînească	„
16.	Societatea Romînă de Radiodifuziune	„
17.	Creditul Funciar Urban	„

Nr. crt.	DENUMIREA CASEI	LOCALITATEA
18.	Casa de Economie, Credit și Consemnațiuni	București
19.	Centrala Auro-Argintiferă Brad	"
20.	Fabrica de bere Luther	"
21.	Banca Timișoara	Timișoara
22.	Societatea Astra	Arad
23.	S.A.R. Telefoane	București
24.	Foresta Italo-Română	"
25.	Societatea Creditul Minier	"
26.	Banca Fuzionată Turda	Turda
27.	Centrala Industriei Siderurgice U.D.R.	București
28.	Letea Steaua Roșie Bacău	Bacău
29.	Steaua Română	București
30.	Oțelul Roșu (Titan-Nadrag-Calan)	"
31.	Dacia România	"
32.	Uzinele Dermata	Cluj
33.	Casa de păstrare	Brașov
34.	Fabrica de hîrtie Petrești	Sebeș
35.	Fabrica de sticlărie	Turda
36.	Societatea Generală de Asigurări Naționale	București
37.	Casa rurală	"
38.	Banca de Credit Român	"
39.	Societatea Generală de Asigurare	"
40.	Centrala de Gaz Metan	"
41.	Societatea Generală de Electricitate	"
42.	Societatea de Cruce Roșie	"
43.	Banca Marmorosch Blank	"
44.	Oficiul de hîrtie	"
45.	Comunitatea Evreilor	"
46.	Societatea Petroșani	"
47.	S. T. B.	"

Nr. crt.	DENUMIREA CASEI	LOCALITATEA
48.	S. R. D.	București
49.	Fabrica de ciment Titan	"
50.	Fabrica de hîrtie și mucava	P. Neamț
51.	Asigurarea Transilvania	Sibiu
52.	Banca Generală de Economii	"
53.	Societatea Regională de Electricitate	"
54.	Reuniunea Agricolă Săsească Ardelească	"
55.	Societatea Anonimă Phönix	"
56.	Institutul de Credit Funciar	"
57.	Institutul de Credit Albina	"
58.	Banca Poporului	Săliște-Sibiu
59.	Casa de păstrare	"
60.	Banca Aurora	Năsăud
61.	Banca Economia	Focșani
62.	Banca Agrară	Cluj
63.	Banca Economul	"
64.	Casa de păstrare	"
65.	Casa de păstrare Albina	"
66.	Prima Ardeleană	"
67.	Atelierele grafice	"
68.	Banca Victoria	Arad
69.	Banca Vlădeasa	Huedin
70.	Banca Economică	Brașov
71.	Fabrica de hîrtie	Zărnești-Brașov
72.	Creditul Funciar Urban	Iași
73.	Banca Culturală, Industrială și Comercială	Cluj
74.	Casa de păstrare	Tg. Mureș
75.	Comunitatea Evreilor	Bacău
76.	Cooperativa Kaláka	Tg. Mureș
77.	Prima fabrică de încălțăminte Banat	Timișoara
78.	Casa de păstrare Careșana	Lugoj

Nr. crt.	DENUMIREA CASEI	LOCALITATEA
79.	Ardeleana, institutul de credit orășenească	Hunedoara
80.	Banca Industrială Sighișoara	Tr. Mare
81.	Banca Română Sebeșana	Alba Iulia
82.	Prima casă de păstrare	Timișoara
83.	Casa Agricolă de păstrare Ceniădana	Arad
84.	Banca Agniteană	Tr. Mare
85.	Banca Riureană	Satu Mare
86.	Banca Crișana	Brad
87.	Casa de păstrare	Oradea
88.	Industria sirmei	Cluj
89.	Casa de păstrare Satu Mare	Satu Mare
90.	Banca Poporului	Sighișoara
91.	Academia R.P.R. — Fundația Elias	București
92.	Așezămintele Domnița Bălașa	"
93.	Casa de pensii Epitropia Maica Domnului	Craiova
94.	Fondul bisericii romine Bucovina	Cîmpulung
95.	Casa de economie P.T.T.	București
96.	Industria Agricolă 7 Noiembrie	Arad
97.	Societatea regională de electricitate	Cluj
98.	Standard Vestitorul	București
99.	Agricola Fonciera	"
100.	Asociația casei de pensii Muntenia	"
101.	Fabrica de hirtie Bușteni-Prahova	"
102.	Comunitatea de Avere	Caransebeș
103.	Steaua Romîniei	București
104.	Sînta Episcopie	Arad
105.	Cooperativa Regna	Bistrița
106.	Vicariatul Romîno-Catolic	"

REGULAMENT

privind condițiile de aplicare a Decretului nr. 292
din 30 iulie 1959 la pensiile I.O.V.R.

În baza art. 61 din Decretul nr. 292 din 30 iulie 1959, privind dreptul la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat, se emite următorul regulament pentru stabilirea condițiilor de aplicare a acestui decret la pensiile I.O.V.R.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Pensiile I.O.V.R. existente în plată la data de 1 august 1959 se recalculează potrivit dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament.

CAPITOLUL II

PENSIA DE INVALIDITATE

Art. 2. — (1) Pensionarii invalizi și accidentați de război inclusiv marii mutilați, sînt supuși revizuirii medicale după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) Se mențin drepturile de pensie ale celor prevăzuți în alineatul precedent, dacă îndeplinesc condițiile ce urmează :

a) marilor mutilați și invalizilor de gradul I, indiferent de veniturile pe care le au;

- b) invalizilor de gradul II și III, încadrați în muncă în sectorul socialist, de asemenea, indiferent de veniturile pe care le au;
- c) celorlalți invalizi de gradul II și III, în raport de ocupația, de mediul în care o desfășoară și de venitul realizat, după cum urmează :

Nr. crt.	Situația socială a invalidului	Gradul de invaliditate	Plafon de venituri anuale impozabile (lei)	
			Rural	Urban
1.	Invalizii cu gospodării agricole individuale	II	4.000	4.000
2.	Invalizii cu gospodării agricole individuale	III	3.000	3.000
3.	Cei ce exercită profesii libere sau meserii pe cont propriu	II	4.000	8.000
4.	Cei ce exercită profesii libere sau meserii pe cont propriu	III	3.000	6.000

(3) În cazul în care cei arătați în alin. 2, lit. c au membri de familie în întreținere, plafonul de venituri se sporește cu 10% pentru fiecare membru de familie, fără ca acest plafon să poată fi depășit cu 25%.

Art. 3. — (1) Pensionarii invalizi și accidentați de război, proveniți din gradele militare inferioare, care nu au avut calitatea de angajat înainte de a deveni invalizi, vor primi pensia în următoarele cuantumuri :

Gradul de invaliditate	M e d i u l	
	Urban	Rural
I	400 lei	350 lei
II	350 lei	300 lei
III	235 lei	180 lei

(2) Pensionarii invalizi și accidentați de război, proveniți din grade militare inferioare care au avut calitatea de angajați la data invalidității, vor primi pensia recalculată în raport cu gradul de invaliditate și salariul tarifar al funcției avute la acea dată.

(3) Salariul tarifar, la care se referă alin. 2, se stabilește potrivit normelor privind echivalarea salariilor în vederea recalculării pensiilor din asigurările sociale de stat.

(4) Recalcularea se va face conform normelor fixate pentru calculul pensiei de invaliditate, cauzată de accident de muncă, din cadrul asigurărilor sociale de stat.

Art. 4. — (1) Pensionarii invalizi sau accidentați de război, proveniți din subofițeri și olițeri, vor primi pensia recalculată în raport cu gradul de invaliditate și solda de echivalare stabilită de către Ministerul Forțelor Armate corespunzătoare gradului militar menționat în ultima decizie de pensionare.

(2) Recalcularea se face conform normelor fixate pentru calculul pensiei de invaliditate, cauzată de accident de muncă, din cadrul asigurărilor sociale de stat.

(3) În cazul când pensionarii la care se referă alin. 1 au avut calitatea de angajați la data invalidității, ei pot cere recalcularea pensiei în condițiile arătate în art. 3, alin. 2, 3 și 4 ; dacă pensia astfel recalculată este mai mare decât cea rezultată prin aplicarea alin. 1, pensionarul va primi pensia cea mai mare.

Art. 5. — Pensia maximă de invaliditate nu poate depăși suma de 1.200 lei.

Art. 6. — (1) Dacă în urma recalculării, în unele cazuri, rezultă o pensie mai mică decât cea avută până la data de 1 august 1959, se va menține pensia în cuantumul drepturilor primite până la această dată.

(2) Pensia minimă recalculată nu va putea fi mai mică, decât cuantumul fixate prin tabelul prevăzut în art. 3, alin. 1, în raport cu gradul de invaliditate și mediul urban sau rural în care domiciliază pensionarul.

(3) Pensia minimă pentru invalizii mari mutilați este de 500 lei lunar, indiferent de mediul în care își au domiciliul.

Art. 7. — (1) Invalizii și accidentații de război, încadrați în gradul I de invaliditate, au dreptul, în afară de pensie, la o indemnizație pentru îngrijire de :

- 200 lei lunar, cei domiciliați în mediul urban ;
- 100 lei lunar, cei domiciliați în mediul rural.

(2) Marii mutilați au dreptul, în afară de pensie, la o indemnizație pentru îngrijire de lei 200 lunar, indiferent de mediul în care își au domiciliul.

CAPITOLUL III

PENSIA DE URMAȘ

Art. 8. — Pensionarii urmași ai celor morți sau dispăruți în război, precum și urmași ai pensionarilor invalizi și accidentați în război, se mențin în dreptul la pensie, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru acordarea dreptului la pensie de urmaș în cadrul asigurărilor sociale de stat, ținându-se seama de dispozițiile speciale din prezentul capitol.

Art. 9. — (1) Pensia de urmaș a soției se menține și se recalculează numai dacă îndeplinește condițiile de stare materială prevăzute în art. 2.

(2) Dacă soția cu pensie de urmaș nu îndeplinește condițiile cerute pentru a primi o asemenea pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat dar întrunește condiția de stare materială arătată în alin. 1, pensia avută nu se recalculează și se menține în cuantumul primit.

(3) Pentru soția validă, condiția de stare materială este cea cerută pentru pensionarii invalizi de gradul III.

Art. 10. — (1) Pensia de urmaș a părinților se menține și se recalculează, numai dacă :

- a) au, la data de 1 august 1959, vârsta de 60 ani tatăl și 55 ani mama, sau, indiferent de vîrstă, sînt invalizi de gradul I sau II ;

b) nu au un venit anual mai mare de 1.200 lei în mediul rural și 2.400 lei în mediul urban și

c) nu au copii majori care realizează venituri superioare celor arătate în art. 2, copiii valizi asimilîndu-se pensionarilor invalizi de gradul III.

(2) Părinții pensionari, care nu îndeplinesc condiția prevăzută în alin. 1, lit. c, se mențin în drepturile de pensie avute anterior, fără nici o recalculare.

Art. 11. — (1) Pensile urmașilor se vor recalcula luîndu-se ca bază de calcul pensia recalculată a susținătorului decedat, după cum urmează :

a) pensia de invaliditate de gradul I, provenită din accident de muncă, pentru urmașii celor morți sau dispăruți în război ;

b) pensia de invaliditate de gradul I, cauzată de accident în muncă, pentru urmașii pensionarilor mari mutilați sau invalizi de gradul I ;

c) pensia de invaliditate de gradul II, cauzată de accident în muncă, în toate celelalte cazuri.

(2) În cazul în care se va lua ca bază de calcul pensia minimă, dispozițiile art. 3, alin. 1 cu privire la diferențierea pensiei după mediu, urban sau rural, se vor aplica în raport cu domiciliul urmașului.

(3) La pensia stabilită potrivit alin. 1 și 2 se aplică procentele, prevăzute pentru pensiile de urmaș în cadrul asigurărilor sociale de stat, în raport cu numărul urmașilor.

Art. 12. — Cuantumul maxim al pensiei de urmaș, este de 1.200 lei lunar, pentru toți urmașii împreună.

Art. 13. — Dacă în urma recalculării, în unele cazuri, rezultă o pensie mai mică decît cea avută pînă la data de 1 august 1959, se va menține pensia în cuantumul drepturilor primite pînă la această dată.

CAPITOLUL IV
DISPOZIȚII FINALE

Art. 14. — Invalizii, accidentații de război și urmașii celor morți sau dispăruți în război, care, fără a mai fi fost pensionari I.O.V.R. cer pensia I.O.V.R. după data de 1 august 1959, precum și urmașii ale căror drepturi se vor naște după această dată, vor fi înscrși la pensie dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament.

Art. 15. — Soțiile pensionarilor I.O.V.R. au drept la ajutor social, în caz de deces al soțului, în condițiile în care acest ajutor se acordă soțiilor pensionarilor în cadrul asigurărilor sociale de stat.

Art. 16. — (1) Recalcularea pensiilor I.O.V.R. și înscrierea în drepturi a noilor pensionari I.O.V.R., care îndeplinesc condițiile legale, se vor face de către aceleași comisii, care recalculează sau stabilesc pensiile de asigurări sociale.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul 1, comisiile se vor completa cu un delegat al Comisariatului Militar.

Art. 17. — Prevederile prezentului regulament se completează, în mod corespunzător cu dispozițiile regulamentului privind drepturile la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Decretul 292/1959 privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat	3
Regulament pentru aplicarea Decretului nr. 292 din 30 iulie 1959, privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat	27
Regulament privind condițiile de aplicare a Decretului nr. 292 din 30 iulie 1959 la pensiile I.O.V.R.	127